

DJURGÅRDAREN

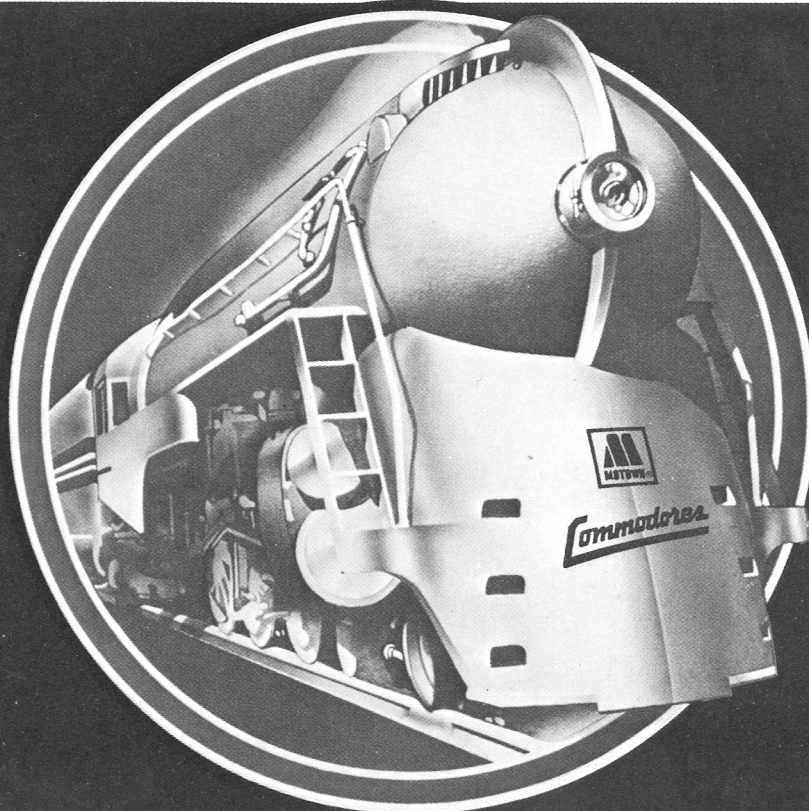

MOVIN' ON

"FUNKY" DISKOTEKRYTMER
med
Commodores

ME-84851

MOVIN' ON
Commodores

EMI

ELECTRIC & MUSICAL INDUSTRIES LTD SVENSKA AB

Tamla
Motor
THE ORIGINAL SOUND OF THE 1960S

Hur klarar man sig utan kontanta pengar?

Det finns ju utvägar, även om
man inte har tillräckligt på sig.
Bankomat eller Köpkort t ex.
Finns hos oss.

Skandinaviska Enskilda Banken

Vi har tjuvtittat i din garderob.

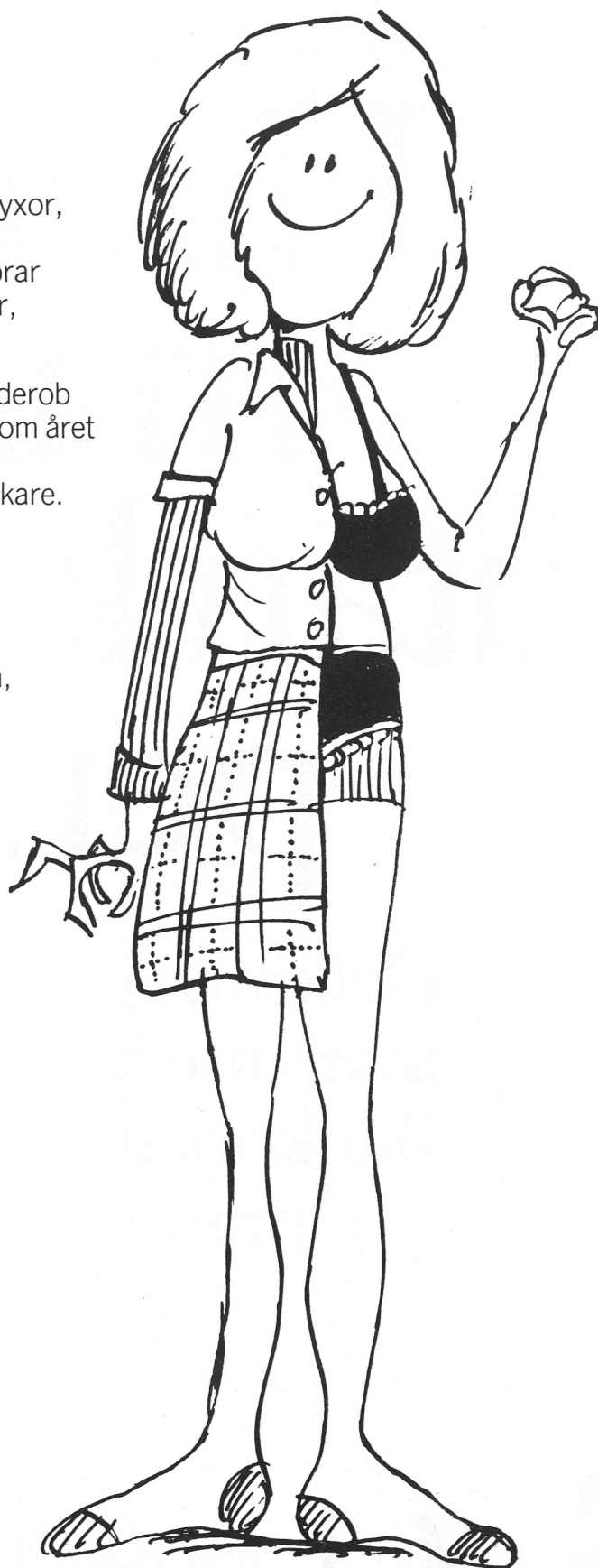
Det var precis som vi trodde.
Du har en hel massa plagg från Eiser.

Vi tillverkar strumpor, sockor, strumpbyxor, nattlinnen och pyjamas, träningsoveraller, kalsingar, underkläder, behå, korsetter, jumprar och pullovrar, klänningar och träningsdräkter, baddräkter, badbyxor och strandplagg.

Att du har några av våra kläder i din garderob är inte så underligt. Vi gör 40 miljoner plagg om året (eller 175.000 varje dag).

På det blir vi nordeuropas största trikåttillverkare.

Eiser Kläder för hela kroppen,
för hela familjen och för alla årstider.

Redaktör: KARL LILIEQUIST

ÅRGÅNG 1975 – 1976

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

Djurgårdsordföranden Rudolf Walldén i hälsningsanförandet vi vårt 84:e årsmöte:

Idealitet och målsättning

Vi kan se tillbaka på en sjudande aktivitet i våra flesta sektioner där nära ett par tusen aktiva, varav över hälften juniorer och yngre, som givits möjlighet att hitta en fin gemenskap och där många har kunnat visa upp framstående idrottsliga prestationer.

Vi är stort tack skyldiga alla och envar av våra ideellt arbetande medlemmar, våra aktiva och anställda, som på ett så föredömligt sätt bidragit till föreningens framgång.

Vi har förmånen att ha en stor skara kvinnor och män som av ideella skäl och utan tanke på ekonomiska favörer sätter till sin fritid för att få vara med och arbeta som idrottsledare i vår förening. Det är deras insatser som gjort det möjligt för föreningen att under årtionden behålla sin plats bland de ledande idrottsföreningarna i landet.

Vi känner djup beundran och stor tacksamhet för det uppoffrande och kvalificerade arbete som dessa våra ideellt arbetande medlemmar lägger ned och jag vill gärna understryka den betydande samhällsinsats som här görs bland storstadens ungdom.

Det är en stor arbetsbörda som läggs på dessa medlemmar och jag har med oro sett hur hårt många måste slita för att arbetet i sektionerna skall fungera.

Samtidigt som det kommit att ställas allt större krav på ökade arbetsinsatser för

allehanda göromål i föreningen måste vi också vara medvetna om att vår ökade levnadsstandard här i landet har medfört, att det nu också finns så mycket annat än

RUDOLF WALLDÉN, nu inne på sitt andra år som Djurgårdsordförande, skådar försiktigt in i framtiden.

idrottsarbete som lockar människorna på deras fritid.

Centrala uppgifter

Det är därför angeläget att föreningen på olika sätt försöker underlätta de ideella arbetsinsatserna så att dessa även framgent kommer att upplevas som meningsfulla och stimulerande. Det här kan man ju lösa på olika sätt. Hittills har vi väl haft den filosofin inom föreningen att sektionestyrelserna bör få mer tid för de idrottsledande arbetsuppgifterna och att föreningen därför i första hand skall hitta vägar för att underlätta arbetet med de betungande administrativa rutinerna. Som storförening bör vi också ha relativt goda förutsättningar för att låta sektionerna i ökad grad utnyttja föreningens gemensamma centrala funktioner för sådan hjälp. Här bör också lämpligen sådana arbetsuppgifter kunna förankras där ett

samlat uppträdande från föreningens sida kan vara fördelaktigt.

Avskräcker...

Vissa andra föreningar har valt att lösa sin organisation på ett annat sätt och man har där delegerat de idrottsledande arbetsuppgifterna, som ju våra sektionsstyrelser själva utför, till heltidsanställda direktörer. Det finns visserligen exempel på att detta sätt att fördela arbetsuppgifterna mellan tjänstemän och ideellt arbetande medlemmar synes fungera bra, i alla fall så långt utomstående kan se, men exempel från annat håll där verksamheten med synes ha fått en prägel av privat geschäft med idrottsutövarna som handelsvara, avskräcker onekligen.

Denna lösning skulle för DIF:s del innebära att man tar ifrån våra sektionsstyrelser deras viktigaste arbetsuppgift och man kan ifrågasätta om det här vare sig ur praktisk, ekonomisk eller ideologisk synpunkt innebär någon lösning för en ideellt arbetande förening som vår. Hur kommer exempelvis ett sådant tjänstemannainflytande att inverka på våra möjligheter att rekrytera ideellt arbetande medlemmar?

Målsättning

Vi har nu tagit fram nya stadgar för föreningen. Stadgarna kan emellertid, för att inte bli för otympliga, endast i korta ordalag ange föreningens målsättning.

Mot bakgrund av vår föreningens omfattande verksamhet och den föränderliga omvärld vi verkar i är det enligt min mening nödvändigt att vi också håller oss med en väl genomtänkt framtidsplanering. En sådan framtidsplanering kommer att kräva preciseringar och ställningstaganden som inte ryms inom ramen för våra stadgar.

Den viktiga frågan hur föreningen skall se på sin framtida organisation och relationen mellan medlemsinflytande och tjänstemannainflytande, hör definitivt till sådana frågor som bör bli föremål för en ingående behandling när vi diskuterar vår framtidsplanering. En sådan fråga kan väl knappast heller ses för sig utan är också beroende av hur föreningen ser på andra frågor som berör vår framtid.

Resursfördelning

Är det exempelvis givet att vi skall arbeta med nuvarande antal sektioner och idrotter och om inte vilka väl genomtänkta motiv finns för en ändring?

Hur och var skall lämpligen föreningen satsa sina resurser?

Vilken målsättning skall finnas för våra olika sektioner och hur bör föreningen bedöma relationen och därmed resursför-

DJURGÅRDENS IF:s STYRELSE 1976

Ordförande:	Rudolf Walldén
Vice ordförande:	Roland Erixon
Sekreterare:	Karl Liliequist
Skattmästare:	Reine Gustafsson
Ledamöter:	Kaj Alm Hilding Lövdahl Rolf Theblin
Suppleanter:	Bengt Stagman Suzanne Dettner-Mathiasson
Adjungerade:	Axel M. Murray Lennart Öberg
Revisorer:	Curt Berggrén, Ingvar Norén, Gunnar Rinman
Revisors- suppleanter:	Olof Dahl, Anna Dettner

SAMLING VID STENEN 12 MARS!

Ingen av våra över 5.000 Djurgårdsmedlemmar får vara engagerad i privata ärenden den 12 mars. Då blir vår förening 85 år, och dagen skall högtidlighållas på sedvanligt sätt. Detta innebär bl.a. "Samling vid Djurgårdsstenen".

För nya medlemmar kan det upplysas, att denna samling sker vid ett minnesmärke på Skansen med erinran om Djurgårdens arrangemang av Stockholms första backhoppningstävling. En särskild Djurgårdssten är rest vid startplatsen för tävlingen i närheten av Bredablick.

Den 12 mars samlas vi här varje år. Den här gången finns det extra anledning till talrik uppslutning. Det är bara att komma. Skansen bjuder på entrén.

85-årsjubileet kommer även att firas i andra former – med bl.a. en festmåltid – på klubblokalen i Stadion, och därför fordras anmälan i förväg till kansliet pr telefon 20 25 77.

delningen mellan elitidrott, breddidrott och ungdomsidrott?

Det här kan vara några exempel bland många andra på frågeställningar som vi under den närmaste tiden bör ta fatt i och låta bli föremål för en allsidig belysning så, att vi så småningom kan ena oss om ett djupt förankrat förslag till program för vår framtida verksamhet.

Slutade vår ordförande sitt anförande vid årsmötet och fick en extra varm applåd.

REGERINGEN KOMMER

Djurgården har visserligen sin egen regering i form av Kungl. Överstyrelsen och vi har också våra egna revisorer (dock inga statsrevisorer), men det är fullt förståeligt om vår vanliga demokratiska regering vill in i våra kretsar. Först att anmäla sig och bli invald var statsminister Olof Palme med söner. Han har blivit så gammal i gården hos oss att han börjar känna igen en och annan av oss. Vid de få tillfällen han kastar loss från regeringsbestyren.

Senare kom Bengt Norling och anmälde sig som aspirant på ett medlemskort. Det gick naturligtvis för sig. Han är ju bas för kommunikationerna, och så mycket som vi reser fram och tillbaka, kanske man törs hoppas på en smula rabatt. Eller

vad säger du, Bengt?

På det yttersta av dessa dagar har även Ingemund Bengtsson sagt sig vilja bli medlem. Han är välkommen, arbetsmarknadsministern, som tränar hos Knutte Hallberg, vår gamle Djurgårdsmassör i Folksamms Gymn-institution, och därmed bör ha hälften av konditionsjobbet undanstökat.

Är det så att Gunnar Sträng vill bli blårändig och bli medlem på lika villkor med Björn Alkeby och Kent Nilsson, går det att ordna...

ÄR HAN PÅ VÄG HIT?

När detta nummer går i tryck måste vi stoppa pressarna för att åtminstone i en del av upplagan få med nyheten att Anders Grönhagen, en lovande fotbollsspelare i Sundsvalls GIF, bestämt sig för att spela i Djurgården. Om ryktet talar sant kan inte kontrolleras just nu. Där emot minns vi hur Anders var med, då Sundsvall sänkte Djurgården i höstens allsvenska slutspurt och därmed fick vårt A-lag att försvinna ur guldstriden. Nu kanske han kan få oss med i 1976 års guldstrid. I fall han inte i sista stund blir stoppad i en karriär, som pekar mot landslaget.

Det var så här vi började

Egentligen skall man vara arkivarbetare, ty då kan man hitta verkliga fynd. Men när man inte är arkivarbetare, får man lita till att det från gamla djurgårdare kan komma fram historiska dokument. Då och då låter också anhängiga till sådana Djurgårdsmedlemmar, vilka gått ur tiden, ta kontakt med mig och undra om föreningen har något intresse av gamla efterlämnade papper och fotografier. Och visst har man intresse av det.

Länge har jag varit ute efter dokument från vår förenings allra första tid, men något protokoll eller annan skrivelse, som berättar i original hur föreningen kom till världen den 12 mars 1891, har jag ännu ej lyckats få i min hand. Men nu har jag gjort mitt bästa fynd. Jag har fått prislister från Djurgårdens första idrottsliga framträdande.

Redan den 29 mars 1891, knappa två veckor efter det att föreningens bildats, håller Djurgården sin första tävling, som gäller en "försöks-springtäflan" på 150 meters bana vid Bergsjöland". Den vinnas av Frans Lundqvist på tiden 25 sek. När det den 5 april blir allvar på samma sträcka på en bana vid Lusthusporten får Frans Lundqvist ge sig för en annan förmåga vid namn Ernst Nilsson, som i två lopp noterat 23 resp. 22 sek., medan Frans gör 25 resp. 23 sek.

*

Det blir sedan mera "springtäflan" på olika banor mest varje vecka bl. a. på 1 eng. mile mellan Manilla och Lilla Sjötul- len och här vinner Gustaf Tibell på 6 1/2 min.

Nästa prislita visar att Djurgården börjat med rodd på sitt program, och den 23 aug. 1891 vinner paret John G. Jansson och Gustaf Persson "slutrodden i Djurgårdsbrunnsviken mellan Rosendalsbryggan och Långa bryggan på 6 min. 1 sek."

Nästa år, 1892, är man framme vid den första skidtävlingen från "lilla branten till djurgårdsbron öfver kuperad mark" med Gustaf Tibell som vinnare på 9.30 min. före Emil Petersen på 9.35. Det måste ha varit ett rafflande lopp.

*

Några dagar senare kommer en skridskotävling på en bana vid Alkäret på 500 meter med John G. Jansson som segrare 1 min. 17 sek. och med allroundförmågan Gustaf Tibell som tvåa på 1.20.

Nästa arrangemang går Söndagen den 5 febr. kl. 1 e.m. i backen vid Luntudden och kallas "Hufvudtäfling i Backakning utan staf" med C. Sandberg som vinnare på 23 meter.

*

Nästa idrottsgren handlar om sparkstötting den 8 jan. 1893 och gäller en "försökstäfling å bana Djurgården rundt"

med Oscar Rylander överlägsen segrare på 23.30 min. före tvåan O. Carlsson (som kanske inte hade någon vidare bra spark...)

Den 19 februari kör man en "hufvudtävling å sparkstötting 5 000 meters bana Rosendal-Teatern-Slätten-Bellmansro-Manilla med mål på Djurgårdsbrunnsviken" och nu är Oscar Rylander lika duktig och vinner på 18.42 före K.O.E. Karlsson på 22.20 min. På 5:e plats hittar man J.G. Jansson, föreningens stiftare, på tiden 23.40.

*

Nästa arrangemang handlar om "skjut- täfling med Salongsgevär, 2 ser., 8 skott, 9-ringad tafla, 12 met. afstånd vid Herr P.E. Nilssons Villa å Waldemarsudden den 8 Oktober 1893". Här blir det bronsmedalj åt segraren John A. Fridén på 129 poäng med Axel Lundberg tvåa på 128.

De gamla prislitorna slutar med att omnämna "Gångtäflan den 28 Maj 1893 å 2 500 meters bana med s.k. Engelsk gång" med Sigfrid Stenberg som vinnare på 14.39,6 min. för vilket han får silfvermedalj före tvåan J.G. Jansson på 14.56,2. Det framhålles att Oscar Rylander var anmäld "men ej infunnit sig".

Ja, där har du djurgårdare av en yngre årgång beviset på hur Djurgårdens IF började sin idrottsliga tillvaro. Ingen fotboll, ingen boxning, ingen ishockey, ingen konstakning ännu så länge...

Kalle L.
(t.f. arkivforskare)

*

Sparkstötting återupptogs 1924 som idrottsgren i ett jättearrangemang av Dagens Nyheter med start från Stadion och runt halva Djurgården till målet vid Stadion. Bäste djurgårdare blev 4:e man 2 sekunder efter segraren bland 520 startande!

Mera detaljer i nästa nummer av 4:e mannen.

Försöks-springtäflan den 29 Mars 1891
150 meters bana vid Bergsjöland

Frans Lundqvist	25 sek
Gustaf Tibell	26 1/2 " 27
Karl Blomgren	27 "
Karl Karlsson	28 "
Aril Olsson	28 "
Robert Andersson	29 "
Karl Falk	29 "
Emil Adenberg	29 "
Nils Widgren	29 "
Alrik Ström	30 "
Gustaf Blomgren	34 1/2 "

Springtäflan den 5 April 1891
150 meters bana vid Lusthusporten

Ernst Nilsson	23. 22. 23.
Frans Lundqvist	25. 25.
Carl Eriksson	25 1/2 26 1/2
Aril Olsson	26 1/2 25 1/2
Carl Blomgren	28. 26. 26.
Emil Petersen	27 1/2
Alrik Ström	28
Gustaf Blomgren	35.

H. Magnusson följande samma bana 4 1/2

Historiskt protokoll med Frans Lundqvist dokumenterad som den absolut första segraren i en Djurgårdstävling. Det handlade om 1891.

RÄKNING I TENNIS

Det här med räkning i tennis är inte så lätt. Och kan leda till besvikelser. Innan vi i Djurgården slog oss på tennis på allvar och startade med en tennissektion i vilken Janne Lundqvist firade stora triumfer och blev svensk mästare hade vi – liksom nu – spelare, vilka spelade tennis utanför vår krets.

Hasse Jeppson hörde till dessa. I vanliga fall stjärna i fotboll. Ryktet om hans förmåga som tennisspelare nådde en av hans största beundrare på fotbolls-läktaren. Vid en tennismatch tågade därför denne i väg till Kungliga tennisstadion. Han kom någon minut för sent och fick höra domaren efter några bollar säga 0-40 i Hasses servegame. Då gick vår man...

Utanför träffade han en kompis, som frågade om matchen redan var slut.

Fick svaret:

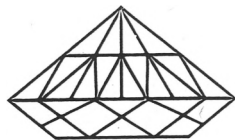
Inte riktigt, men Hasse ligger under med 0-40. Ingen idé att stanna.

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skall länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Götabanken hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

GÖTABANKEN

Redaktionellt

Här presenterar sig ett nytt nummer av vår tidskrift Djurgårdaren. Innan den hamnat i din brevlåda har den haft sedvanliga födslovändor, men det hör ju till pjäsen, så redaktörn känner sig van. Bakom en sån här tidskrift finns inte minst ett ekonomiskt problem. Vi har ju inte något presstöd från staten, som mera ägnar sina miljoner åt dagstidningarna, och därför är vi rätt beroende av välvilliga stödjande företag. Tacka dem för att vi har råd att hålla oss med Djurgårdaren. Tack, ödmjukaste tack!

Det finns åtskilliga medarbetare bakom alla våra sidor, men redaktörn är inte helt säker på att varje sektion fått det utrymme, den förtjänar. Skjut i så fall inte på honom, ty när det inte ens med tång går att dra fram något material från vissa somliga, har en stackars fattig redaktör inte mycket att välja på än att ur egen fatabur ge skrivmaskinen sysselsättning.

Alltså är det så att en del utlovade bidrag till detta nummer ännu i pressläggningsögonblicket inte anlänt, men kanske de kommer lagom till nästa edition.

I nästa nummer hoppas vi således få Ulla Örnmarker att berätta om hur hon vill utveckla isdans som ny gren i svensk konstakning. Ulla var förresten med och invigde Stockholms senaste ishall, träningshallen vägg i vägg med Isstadion, och gjorde där en bejublad uppvisning i en dubbelroll. Dels som Charlie Chaplinimitatör, dels som vanlig konståkerska. Hon verkar ha gjort stora framsteg.

Naturligtvis kommer nästa nummer att ha en skildring av hur vårt ishockeylag lyckades klara balanserandet i elitserien. För visst skall man klara den saken?

I samband med ishockey kommer vi också med en liten intervju hur en förhoppningsfull lirare på 14-15 vårar lägger klubba och skridsko på hyllan efter att tre år i följd ha varit med och vunnit S:t Eriks cupen. "Det finns mer än ishockey här i världen, vad det finns skall jag berätta", säger han i förskott på denna intervju.

EN RÄTTELSE

Tack, tack! Alltid roligt att bli ihågkommen i "Djurgårdarens" välskrivna spalter, men nu skulle jag faktiskt vilja ha in ett litet beriktigande i nästa nummer. Går det bra?

Den som frågar så är Erik Extergren, ordföranden i Svenska Bordtennisförbundet och vid sidan härav ständigt medlem i Djurgårdaren. Samtidigt som han hörde av sig hade han utnämnts till "årets

idrottsledare" i Sverige. En framstående man alltså.

Vad han ville rätta till?

— Jo, redaktörn erinrade om min styrelsetid i Djurgården och berättade att jag hade avancerat till suppleant i överstyrelsen, innan jag klev i väg till pingisförbundet. Det stämmer inte riktigt eftersom jag faktiskt lyckades få en ordinarie plats i styrelsen på den tid Sven Tattersall-Larsson var ordförande. Jag vill minnas att jag var med i fyra år i ÖS-kretsen.

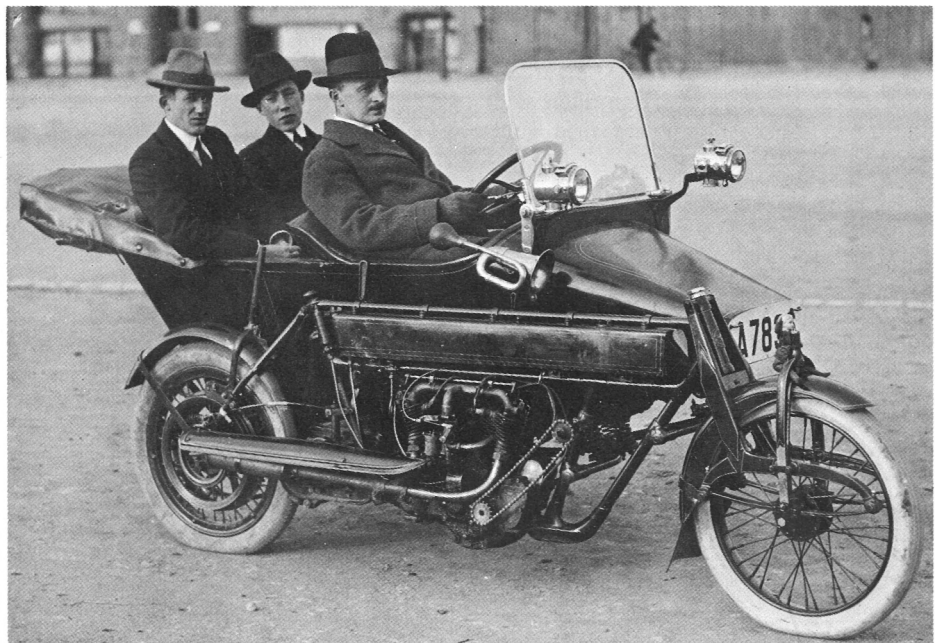
— Det ska vi gärna berätta för en senare tids barn.

— Ja, berätta då också att jag nog hade suttit kvar i överstyrelsen ett tag till om inte fotbollsspelarna kom för sent till årsmötet. Jag stod på omval och jag vet att fotbollen stödde mej, men så hade de visst träning på kvällen och kom för sent till förhandlingarna. Brottarna var däremot där med all sin majoritet och deras kandidat Sven Hellborg fick därmed så många röster, att jag blev utslagen. Det var förstås ett svårt slag för mej, men jag kom i alla fall ganska raskt över det hela.

Men naturligtvis står jag för all framtid kvar i Djurgården. Man är ju ständigt medlem, säger "Jerker" och har numera glömt fotbollslirarna till förmån för pingislirarna...

*

Bidrag till nästa nummer av Djurgårdaren — både ekonomiska och litterära — vill vi ha senast den 1 maj 1976.

Djurgårdarens redaktionsbil under utryckning för att ragga upp annonser. Vid ratten annonschefen Rolf Acke Theblin, i baksätet Kaj Alm och Bengt Stagman. De återvände till redaktionen med flera, flera annonser och fick därmed löfte om ersättning för förbrukade 12 liter bensin.

Efter ett årsmöte och inför ett jubelår

Djurgårdens senaste årsmöte, officiell avslutning på ett framgångsrikt år 1975, hade förlagts till Anglais och hade samlat flera medlemmar än på åtskilliga år. Det diskuterades också livligare än på tidigare möten, sedan ordföranden Rudolf Walldén frångått tidigare traditioner och öppnat mötet med ett skärskådande kring vad som varit och hur en framtidsplanering skulle kunna tänkas. Inte minst med tanke på att vi står inför ett jubileumsår, det 85:e – skall det bli ett jubelår?

Frågan om antagande av ett nytt stadgeförlag trodde man väl litet till mans skulle bli en tuggummihistoria. Det brukar ju bli så att alla – utom dem som haft uppdraget att sitta och verka i en stadgekommitté – kan sådana här saker bättre än de flesta. Stadgarna hade emellertid så noga penetrerats i olika kretsar, att årsmötet ansåg sig ha garantier för att det rörde sig om ett bra förslag. Kanske berodde det också på att stadgekommittéer hade återförsäkrat sig och redan fått Riksidrottsförbundets godkännande av sitt verk . . .

Så nu har vi stadgar att leva efter åtminstone ett 10-tal år framöver.

*

Årsberättelsen tog som alltid de flesta minuterna i anspråk i form av föredragning av Kalle Liliequist – 25:e året i följd – med kommentarer och rapporter kring vad som hänt i de stora sammanhangen inom varje sektion. Birger "Farsan" Sandberg, mötets skicklige ledare, framförde "ett tack för den som vanligt innehållsrika och spirituella årskrönikan som solvarv efter solvarv kommer att utgöra ett oskattbart textmaterial, då Djurgårdens idrottshistoria en gång i framtiden skall präntas i franska skinnband med guldskrift . . ."

Även "Farsan" kan formulera.

*

Årsmötet orienterades om att basketboll och volleyboll kan bli nya grenar på vårt program utan att övriga sektioner skall behöva sitta ekonomiskt emellan.

*

Bokslutet visade, att verksamheten gett ett hyggligt överskott, vilket skulle varit ännu bättre därest inte ishockeyn gått på en del minor, som kostat stora slantar. Största inkomstposterna redovisades som härstammande från bingo och banditer . . .

*

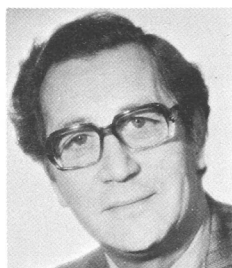
Vid val av nya styrelse visade sig de gamla inarbetade namnen ha årsmötets fortsatta förtroende. Det blev alltså omval över hela linjen utom i fråga en suppleant-

Suzanne Dettner/Mathiasson, första kvinnan i ÖS-kretsen, tidigare ordförande i damsektionen efter sin mamma Anna (Annicka) och ännu tidigare duktig på skridsko.

plats. Här förelåg avsägelse från Ulf Örnmarker, och i hans ställe föreslog valberedningen att Suzanne Dettner/Mathiasson som första kvinna skulle väljas in i Överstyrelsen för att åtminstone skönhetsmässigt tillföra denna krets en väsentlig uppsnygning . . .

Med acklamation omvaldes Rudolf Walldén till ordförande och som ordinarie styrelseledamöter på två år omvaldes Roland Erixon, Karl Liliequist och Hilding Lövdahl med Bengt Stagman som suppleant för närmaste året.

Axel M. Murray, nytt namn i Överstyrelsen, dit han adjungerats för speciella uppgifter. En tungviktare med förflutet i Uppsala, där han för Läroverkets räkning löpte 1.500 meter på 4.12.8, vilket var en förnämlig tid av en skolgrabb för 25 år sedan. Verksam på flera fronter i Stockholm sedan åtskillig tid tillbaka.

Medan man ändå var i farten valde man också om alla revisorer. Det var först när en valberedning skulle väljas som

UTMÄRKTA DJURGÅRDARE

Det var åtskilliga Djurgårdare, som vid senaste årsmötet belönades för utomordentliga insatser både som aktiva på olika tävlingsfronter och som ledare på krävande poster.

Här en förteckning över de belönade:

förtjänstmedalj i guld:

Karl Fagerstedt (avgående pingisordförande)

silver:

Yngve Arnell (avgående ordförande i fäktning)

Arne Palm (avgången i ishockeystyret)

Evert Haag

Suzanne Dettner/Mathiasson

Nils Lindell

George Johansson

brons:

Åke Barrling (avgången i fotbollsstyret)

Ola Edlund

Lars Troedsson

Sven Bjelkeryd

Siw Johansson

Lars Kvarnström

Arne Permerth

Torsten Almqvist

Sture Danielsson

Lars-Erik Forsberg

Plakett i brons:

Carl von Essen

Hans Jacobson

Leif Högström (samtliga för VM-triumf i värjfkäktning)

Hedersmärken

Hedersmärket, som även kallas förtjänstmärke och 10-årsmärke, tilldelades följande:

Rune Andersson (ishockey)

Bertil Andersson (fotboll)

Paul Hamel (fotboll)

Wilmar Nilsson (old boy)

Hans Samuelsson (bowling)

Nils "Smygam" Erikson (orientering)

Åke Magnuson (bordtennis)

Elisabeth Pettersson (damidrott)

Ständigt medlemskort:

Reine Gustafsson (ÖS och fotboll)

det behövdes några extra minuter, men "Farsan" Sandberg klarade ut begreppen även på denna punkt.

Sedan återstod medaljregnet och andra belöningar, innan vi hurrade för föreningen och snabbt skyndande till matborden för den lekamliga delen av ett givande årsmöte.

Visst har vi skidor...

Inför jul och nyår tyckte vår tecknare att det skulle sitta bra med ett omslag med en Djurgårds-ek som julgran och med diverse prydnadsföremål på grenarna. Han hängde dit namnen på alla våra sektioner och passade också på att vara en smula före sin tid... Han såg alltså in i en framtida jultid, då kanske basket och volleyboll etablerat sig som framstående idrottsgrenar i Djurgårdens familjeliv. Det är därför som det redan nu finns dessa två nya idrotter på Djurgårdens ek.

Så långt var allt gott och väl. Men medan han satt och tecknade sin framtidsvision passade han också på att säga av en gren, på vilken det skulle stått "skidor". Innan den operationen hunnit genomskådas, hade omslaget hunnit tryckas! Vad hjälpte det sedan att vi omgående hängde tecknaren i närmast lediga ek på Djurgården.

Med denna förklaring vill redaktören, som känner mycket varmt för våra skidlöpare och backhoppare, ha sagt, att visst har vi skidor på vårt program. Skidor var ju Djurgårdens första och sedan också förnämsta idrottsgren under en lång följd av år. Även om vi numera bara har gröna vintrar här i Stockholmstrakten, så åks det skidor som aldrig förr och nu är det meningen, att det också skall bli fart på vår backhoppningsdetalj.

Så visst lever skidsporten vidare hos oss. Innan vi förresten hängde tecknaren,

mumlade han en krystad förklaring om att han ansåg att "slalom" täckte hela begreppet "skidor", men det räddade honom inte från hängning. Han försökte också en annan variant för att klara sitt eget skinn – att kostnadsfritt erbjuda oss en teckning av en skidlöpare. Vi tog visserligen emot den och lovade också att publicera den, men det fanns i alla fall ingen återvändo från hängningsdomen...

Med detta hoppas vi att vår skidsektion kan förlåta vad som hänt.

NY CYKELBAS

Ove Lind, ny ordförande på cykel.

Vid cykelsektionens årsmöte den 31 oktober valdes Ove Lind till ordförande efter avgående Berthold Helgesson. Lind är ny i styrelsen, men har god kännedom om sektionens arbete, eftersom sonen Mikael är aktiv cyklist sen 1973. Till övriga ledamöter valdes Lennart Törner, Gen Ekholm, Åke Holm och Rune Ekholm, av vilka de två första är nya i styrelsen. Årsmötet leddes av sektionens kontaktman Hilding Lövdahl.

ria idrottens högberg och då får len oftast sitta emellan och ge sig ut ca träningsplaner på andra håll. Det indransvärt av våra grabbar och att de trots alla motigheter kan et hela i gång och faktiskt konkurrer de privilegierade landsortsklub- som ju har hur mycket tränings- b planer som helst. Vi har länge

VÅR MEDALJ 1920

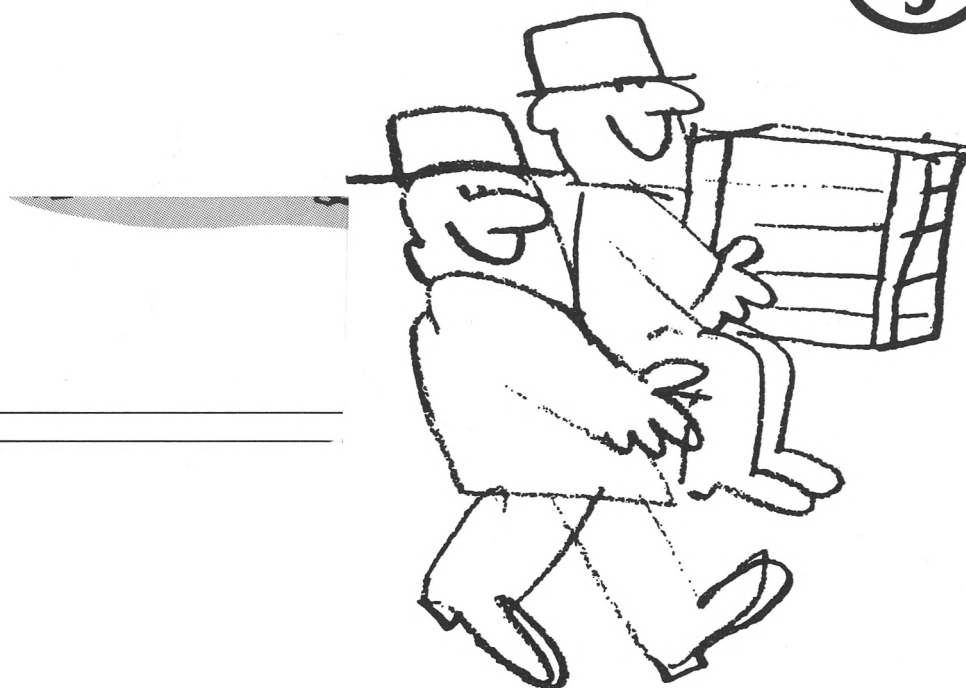
Till Djurgårdens förnämsta utmärkelser hör givetvis förtjänstmedaljerna i guld, silver och brons med "Bågspännaren" som motiv. Innan denna medalj såg dagens ljus, hade en enklare belöning förekommit, men 1920 var det dags att godkänna ett förslag, som innebar att vi fick tillstånd av konstnären Christian Eriksson att utnyttja hans konstverk "Bågspännaren". Största äran av att medaljen – efter att ha legat i stöpsleven ett 10-tal år – äntligen kom till stånd kan tillföras Birre Nylunds energiska arbete.

När den nya medaljen anmäldes i Djurgårdarens spalter i nr 6 1920 skedde det med dessa allvarsord:

Låt medaljen alltid bli en belöning för gott arbete, för skicklighet i idrottsliga värv och för ideellt intresse för idrottens stora sak.

Låt den alltid bli något värdefullt, något att sträva efter, en utmärkelse, som är värd sin ansträngning och sitt arbete. Den är inte en tingest, som strös ut, utan den är och kommer att bli ett särtecken på något, som skiljer dess bärare från alla andra, som inte kunna nå det.

Bär den således med stolthet och se alltid till att den dessutom bäres med heder.

**vi klarar alla
transportsätt**

Övre raden fr. v.: Putte Asp (massör), Per Lövfors, Kjell Samuelsson, Birger Jakobsson, Owe Rübsamen, Björn Alkeby, Håkan Stenbäck, Tommy Berggren, Sven Lindman, Tommy Davidsson, Harry Svensson.

Nedre raden fr. v.: Jörgen Lindman, Per-Olof Erixon, Curt Olsberg, Olle Hellström (lagledare), Bengt Persson (tränare), Kjell Karlsson, Roland Andersson, Lars Stenbäck.

TVÅ FINALSEGRAR – SAMMA ÅR!

Michael Thelvé, Björn Karlsson och Bernt Jansson. Tre grabbar som tillsammans med Djurgårdens lagledare Roger "Botte" Bothén varit med om att vinna finalen, grupp B, i Expressens S:t Erikscup två gånger under samma år!

Den 15 mars slog man Stocksunds IF i finalen med 6-1 – i ishockey.

I går slog de Stocksunds IF i finalen med 3-1 – i fotboll.

Liksom i semifinalen mot Hammarby blev det straffläggning som fick avgöra matchen. Vid full tid och efter förlängning stod det 0-0.

Djurgården börjar med att slå en straff i ribban och ut. Stor förtvivlan.

Djurgårdens målvakt Bo Lodin reparerar genom att rädda och det står fortfarande 0-0.

Det blir 1-1 och 2-1 till Djurgården genom Ronnie Aronsson. Stocksund bränner ytterligare en straff och Djurgården fastställer resultatet – 3-1 genom Mikael Sallmander.

(Expressen)

Det blev lilla silvret i fotboll

Allsvenskan 1975 tog definitivt slut vid 15-tiden söndagen den 5 oktober. Med 4-1-segern över våra blåränder blev Malmö FF för andra gången i följd seriesegrare och tangerade därmed IFK Norrköpings 11 totalsegrar under årens lopp. Vi gratulerar det stronga malmögänget och stryker gärna under att det är landets bästa lag som vunnit serien. Men till nästa år igen vill vi nog vara med på ett annat sätt vid kampen om slutsegern. Den här gången var vi chanslösa. Utan Tommy Berggren och Kjell Samuelsson (febersjuka) och med Curt Olsberg borta p.g.a. skada hade vi mer eller mindre förlorat mittfältet redan före matchen och när sedan frisparkstoucherna sätter Björn ur spel och han själv gör sitt enda misstag för året – ja, då blir det lätt 1-4.

Gott förstår för Bengt Persson

Trots att vi inte rådde på Malmö i slutspurten kan Bengt Persson se tillbaka på sitt första djurgårdsår med största tillfredsställelse. Tillsammans med Olle Hellström har han på ett utmärkt sätt fört fram vårt lag till en hedrande topplacering i årets serie. Vi blev 3:a – och det är ett steg bättre än vad nedskrivaren av dessa rader tippade före seriestarten i våras. Vi gratulerar hrr Hellström – Persson och tippar att gulderna nästa år kommer att ha en typisk blårandig färgnyans.

Allsvenskans slutfacit 1975

1 Malmö	26	18	6	2.53-17	42
2 Öster	26	16	5	5.66-26	37
3 Djurgården	26	13	8	5.36-25	34
4 Landskrona	26	9	12	5.32-32	30
5 AIK	26	12	5	9.43-30	29
6 Åtvidaberg	26	10	6	10.31-39	26
7 Örebro	26	8	9	9.34-35	25
8 Norrköping	26	8	7	11.44-49	23
9 Elfsborg	26	8	7	11.35-45	23
10 Hammarby	26	8	6	12.39-44	22
11 Örgryte	26	7	7	12.31-42	21
12 Halmstad	26	5	9	12.28-36	19
13 Gais	26	6	7	13.24-41	19
14 Sundsvall	26	4	6	16.21-56	14

Juniorer förgyller slutet av 70-talet

Med tanke på framtiden har årets serie i flera avseenden varit mycket positiv. Tre fjolårsjuniorer har mer eller mindre definitivt tagit steget upp i A-lagstruppen. Med ytterligare en allsvensk vinterträning bakom sig kommer säkert Svenne Krantz, Ove "Ryssen" Rübsamen och Lasse Stenbäck att ge de "etablerade" A-lagsgrab-

barna en strid på kniven om platserna i serielaget.

Den satsning på 1974 års juniormästarelag som personifieras av ovannämnda tre spelare har också fullföljts i reservlaget. Ett flertal "74-åringar" har fått chansen i bilagan och namn som Fevrell, Gramer, Hertzberg och Misiorny finns skäl att lägga på minnet – och det kommer flera!

Årets juniorlag – 75-åringarna – hade länge chansen att lägga sig till med årets JSM-titel, vilket skulle inneburi att vi på juniorplanet varit lika framgångsrika som MFF i allsvenskan. Finalplats i JSM-cupen mot Elfsborg. Håll med om att det lovar en hel del för framtiden! Trots att Elfsborg nu vann med 3-1.

Till detta kan läggas att vi representerades i två av årets S:t Erikscupfinaler. Är det manne 80-talsframgångar som här ligger och gror? En mästartitel blev vår.

Upp och ner i cuperna

I cupsammanhang har året i övrigt inte medfört alltför betungande framgångar. Vårmatcherna i Svenska Cupen 1974/75 gav efter många om och men en finalplats mot MFF, men där blev det stopp med 0-1 och det var som "runner up" vi fick plats i Cupvinnarcupen 1975/76. Utbytet blev dock magert eftersom det engelska div. III-laget Wrexham blev för svårt på sin hemmaplan. 2-1-segern där räckte för avancemang eftersom våra blåränder endast klarade 1-1 på Stadion i returen. Ca 40 000 kr. back kostade det äventyret, vilket jämfört med Start (Norge) och Dukla (Tjeckoslovakien) förra året blev en relativt ringa kostnad. Men vi hänger med även i fortsättningen i cuperna och till sist får säkert vår kassör räkna in vinstsiffror också i detta sammanhang. Kanske redan nästa år. Plats är redan

garanterad i nästa års Tipscup – det garanteras av placeringen i årets allsvenska serie – och det brukar ge ett ganska skapligt netto. Av samma skäl – serieplaceringen – kommer vi också att delta i nästa års UEFA-cup. Kanske kan Svenska Cupen 1975/76 ge plats i nästa års Cupvinnarcup. Den betraktas som något ”finare” än UEFA-cupen.

Som synes har våra spelare – och vi andra med – en hel del trevligheter att se fram emot under 1976.

Fortsatt satsning

Utan att dessa rader på något sätt avses vara en slutsammanfattning av 1975 – finns dock anledning till en slutkommentar. Denna torde då närmast vara ett konstaterande av att den satsning sektionstyrelsen i samråd med spelarrådet gjorde i och med Bengt Perssons engagemang helt infriat förväntningarna. Tillsammans med Olle Hellström har Bengt skött A-lagets öden och äventyr under 1975 på ett utmärkt sätt. Den djärva satsningen med Tommy Davidsson och Birger Jakobsson som stopperlås har helt lyckats. Mittfältstrion Lindman-Olsberg-Samuelsson har fungerat väl och med Roland Andersson och Tommy Berggren som ytterbackar har vårt försvar klarat av det mesta framför Björn Alkeby. Den senare har, trots missen i Malmö, dessutom passat på att signera sin hittills bästa säsong i A-laget.

Framåt har det kanske kört fast emellanåt, men även här ser vi framtiden an med tillförsikt. Våra juniorer blir ett år äldre till nästa år – och ett år starkare – och ett och annat nytillskott ska väl kunna sätta fart på målfabrikationen. Det finns all anledning att se ljusst på säsongen 1976 och detta redan innan höstsäsongen 1975 är helt avslutad.

Åke Barrling

Också en förklaring

Göteborgskamraterna hade en väldig massa publik på sina matcher i höstas. Flera betalande än så gott som alla allsvenska forna kollegor. Detta hade naturligtvis Gais och Örgryte svårt att smälta, och avundsjukan kom därför att grassera som aldrig förr gentemot ”Änglarna”.

Tydligen tål detta att skämta om, ty nu kunde man i Götet kläcka den här förklaringen:

– Dö Källe, vet du varför Änglarna har så mycket folk på sina matser?

– Ja, de’ beror la’ på att varje åskådare måste ha med sej två vårdare.

(Änglarnas publik har rykte om sig att rätt ofta spela apa).

Strålande bakom A-laget

I skrivande stund är säsongen avslutad men någon större distans till alla positiva händelser har man ännu inte fått.

Låt oss ändå redan här framhålla att de i början av året gjorda målsättningarna i stort har infriats. Några lag har väl inte levt upp till sitt ”rykte” men andra har istället överraskat och utjämnat ”förlusterna”.

Den stora målsättningen var ju att konsolidera våra ställningar idrottsligt samt att förstärka administrationen.

Det senare tycker vi att vi lyckats med och det är med spänning vi ser fram mot nya hårda tacklingar av problemen 1976.

På det idrottsliga planet har väl en viss förskjutning av resultaten skett. Juniorerna har gjort en bra säsong fast kraven från många utomstående är alldeles för höga. En andra plats i Sthlmserien, final i JSM är två höjdpunkter som vi inte är bortskämda med, undantaget fjolåret.

Många ettårs juniorer har fått känna på det hårda livet bland ”sociteten”, vilket gör att grunden för att vara ännu bättre nästa år är lagd.

Tyvärr blev säsongstarten inte vad den borde ha varit då vi i februari månad hastigt och mindre lustigt fick byta tränare.

När sedan juniortvåans tränare ”försvann” efter halva säsongen kan givetvis inte allt flyta utan störningar utan tvåans andra plats i serien är ett fullt godkänt resultat. Vad man däremot saknar är att varje juniorspelare mer skulle tänka på sig själv som Djurgårdare och fotbollsspelare. Ibland är det ett alldeles för splittrat material som våra ledare får ta hand om. Kom igen grabbar och satsa er själva för fotbollen 1976 – ledarna och klubben vill satsa på er.

Det stora äventyret för året var A-pojkarnas resa till Skottland. För andra gången skulle vi här försvara Djurgårdens färger. Lagets standard jämförd med laget för två år sedan var väsentligt mycket bättre. Resultaten visade på det också, endast fler gjorda mål av ett annat lag skilde oss från semifinalplatsen. Med tanke på den enorma utvecklingen som vi fått på våra spelare är det frågan om vi inte har chans att vinna turneringen 1977, då den spelas nästa gång.

Samtidigt med Skottlandsresan gick Flagg-turneringen i Malmö. Vi ställde där upp med våra ett år yngre spelare. Att de var yngre hade ingen som helst betydelse utan de visade framfötterna och gick till spel om tredje pris. Vad månede det bli när samma killar skall åka ner nästa år och spela mot jämgamla spelare? Slutspelet i Köpingscupen nådde vi för andra året i rad, detta får betraktas som mycket starkt då vi inte varit kvalificerade för slutspel åren 1969–73. Väl där rullade bollen inte helt vår väg: en förlust och två oavgjorda gjorde att vi inte var med och slogs om de ädlaste medaljerna.

A-tvåans kvartsfinalplats i S:t Erikscupen är den sista av positiva framgångar under året i A-gruppen.

Otroligt av B-ettan

Den förskjutning vi talade om inledningsvis består i att under fjolåret vann juniorerna fyra turneringar av sex. I år vann B-ettan fem turneringar av sex!!!!!!

NOTABLA RESULTAT UNDER SÄSONGEN

Seger med 4–2 mot Elfsborg i allsvenska ungdomsserien

Förlust med 3–1 mot Elfsborg i allsvenska ungdomscupen

Seger med 6–0 mot BP i kvartsfinalen i S:t Erikscupens B-grupp

Seger med 6–1 mot elitlaget Ronna i Mexikanaren för Damer

Förlust med 2–0 mot AIK i seriefinalen i klass I damer

Seger med 2–1 mot AIK Dennis Cup final B grupp vårt mål kom 5 sek före slutsignal

Seger med 2–0 mot AIK i semifinalen i allsvenska ungdomscupen!!!!

Förlust med 9–1 mot Hammarby i allsvenska ungdomsserien?????

Pingstpokalen, Arno Cup, Köpingscupen, Dennis Cup och S:T ERIKSCUPEN. För första gången i historien har Djurgårdens IF vunnit en klasseger i S:t Erikscupen, det är helt fantastiskt. Spänningen var inte mindre under finalen genom att vinsten vanns först efter straffsparksläggning.

Det är en helt otrolig svit som detta lag radat upp. Riksturneringar som Pingstpokalen och Köpingscupen har vi över huvud taget aldrig vunnit i B-gruppen. Den enda förlusten kom i Norway cup där vi åkte ur på slantsingling sedan matchen blivit oavgjord.

Spelarna har spelat i Djurgården sedan 1969, Kjell Åkerblom har varit ledare alltsedan dess. Under årens lopp har han haft en stomme som successivt har förstärkts här och där. Det är med glädje som man ser tiden an och vill uppleva fler turneringar med Djurgårdslag i elden.

Fjölårets andra kometlag, dåvarande C-ettan, har inte legat på latsidan i år heller. Två turneringssegrar och en andra plats i S:t Erikscups-gruppen är inte fy skam heller.

Notabelt från B-gruppen är att alla fyra anmälda lag gick till slutspel i S:t Erikscupen och bland dem har vi ytterligare ett lag som är ett år yngre än motståndarna. Vål kämpat!

*

Innan säsongen började visste vi inte riktigt vad vi hade att komma med styrkemässigt i C-gruppen. Skulle det bli fågel eller fisk. Med så rutinerade ledare som Kenneth Åkerblom och i viss mån Bo Henriksson vid rodret borde vi vetat bättre.

C-pojkarna har överträffat det planerade och semifinalförlusten i S:t Erikscupen mot Hammarby på straffar var lite i oturligaste laget. Matchen slutade 1-1 och då hade de våra själva sett till att Hammarby fått mål.

Även D-pojkverksamheten har varit ett glädjeämne. Bägge lagen till slutspel och ett lag till åttondelsfinal. Att det inte kom längre berodde mest på en elak bacill som "däckt" tre av våra ordinarie spelare.

Den största insatsen till kommande säsonger måste vi göra på att rekrytera bra spelare i den yngsta gruppen E. Årets framgångar har varit få men vi misströstar inte för det. Om allt vore bra, vad skulle vi då arbeta med???

Aktiviteter runt fotbollen:

Träningsläger under påsken är det alltfler som åker på. I år var det sju av elitlagen som var borta en vecka och samtrimmade sig. Sex av dem åkte till Sundbyholm utanför Eskilstuna och ett lag till Blekinge.

Barnens Ö var givetvis höjdpunkten på sommaren för många av våra spelare. Trenden är att genomsnittsåldern på lägret sänks och uppskattningen av lägret ökas. I år var det ca 100 grabbar som drillades av tiotalet ledare. Matlusten var stor och tröttheten total, när föräldrarna kom och hämtade sin telningar på lördagen.

Blå Randen är inne på sitt andra år som regelbunden tidsskrift. Förbättringar gällande innehåll och redigering har det

Är inte fotboll kultur?

Att ha 44 olika viljor bland lika många ledare, kan ibland vara ett problem. Inom ungdomsavdelningen råder det total enighet om lokal- och planproblemen.

Vi har en starkt expanderande verksamhet som i dagsläget omspannar 26 lag. Tävlingsverksamheten är utbredd, sammanlagt ca 70 starter i olika turneringar. För att komma väl förberedda fordras det att lagen beredes möjligheter att träna. Vår målsättning är att lagen skall träna tre gånger i veckan vintertid varav en gång utomhus, alltså fordras det 52 timmar i veckan i inomhuslokaler. Under säsongen skall det tränas minst två gånger i veckan och spelas minst en match. Vi behöver då även 52 planmöjligheter i veckan. Vad har vi nu att tillgå???

Jo, 7 timmar på elvemannaplan varav tre timmar ligger på en plan 2,5 mil från vårt verksamhetsområde. Sex timmar på sjuemannaplan där endast ett lag tränar åt gången. Vi förstår att de bättre spelarna drar sig för att spela i Djurgården under dylika förhållanden.

För att ändå vara konkurrenskraftiga gentemot de tre andra storklubbarna – som har betydligt mer träningstider – måste vi satsa på väldigt kvalificerade tränare (dyrt, men ingen större nackdel) lockande utflyktsmål vid valet av turneringsstarter samt på en mängd trivselarrangemang (dyrt) gör att Djurgårdens ungdomsfotboll är vida känd och uppskattad.

Förståelsen för de kommunala myndigheternas problem, att vara rättvis mot alla klubbar, är stor, men man undrar vad styrande myndigheter tänker på när man

till s. k. kulturella ändamål kan spendera miljon efter miljon utan att rynka på näsan. Är inte fotboll kultur? När var det sist 40 000 åskådare och såg Anlara på Operan?? Vi hälsar herrarna i "styret" välkomna till våra bästa arrangemang.

Något hopp om att se någon ljusning vid horisonten har vi inte utan fråga är om inte Djurgården själva med överstyrelsen i spetsen måste sätta prioritet på denna fråga och börja agera. Annars löper vi risken att bli sex tusen *passiva* medlemmar.

Lars-Magnus Wester

väl blivit men någon större entusiasm bland läsare och ledare att uttrycka sig eller tycka till, finns inte.

*

Damerna som gör sin första säsong under ledning av ungdomsavdelningen har skött sig riktigt bra under säsongen. I serien belades en andra plats endast två *MÅL* efter serievinnarna. I DM blev det förlust i kvartsfinalen mot blivande SM finalisterna Jakobsberg med 2-0. Den matchen visade att vi tillhör ett av Sveriges bättre lag och rätteligen bör spela en serie högre upp. Målsättningen klar för -76 flickor??

Oavsett de fina framgångarna i serien var segern i riksturneringen "Mexikanaren" årets höjdpunkt.

Förutom de här relaterade bedrifterna har vi i år haft ytterligare 15 lag aktiverade med träningar och matcher, dock utan att satsningen enbart ligger resultatmässigt.

Souvenirförsäljning sker på Hjort-hagen. Där vi bl. a. säljer en DIF-väska av prima sort.

Lars Magnus Wester

KATT BLAND HERMELINER?

När Stockholms DM i konstakning gick helt nyligen, alltså när julmånaden hade begynt, passade tydligen en katt smyga sig in bland våra hermeliner. Tittar man nämligen på prislistan, så vann de våra nämligen inte alla titlar utan Christina från Djursholm passade på tillfället att lägga beslag på de äldsta flickornas DM-titel.

Men annars tog vi rubb och stubb och för omväxlings skull noteras även, att vi hade pojkar, som bemästrade konstakningens svåra turer och gick fram som slättermaskiner i prislistorna.

Så här såg det ut:

STOCKHOLM. DM. Seniorer, damer: 1. Christina Andersson, Djursholms ASK, 4; 2. Ulla Örnmarker, Djurgårdens IF, 5; 3. Anne Sandström, Djurgårdens IF, 9. Juniorer, pojkar: 1. Mattias Ejdman, Djurgårdens IF, 3; 2. Peter Söderholm, Djurgårdens IF, 6; 3. Jan Pettersson, Djurgårdens IF, 10. Flickor, juniorer: 1. Irene Jasputis, Djurgårdens IF, 5; 2. Susanne Jansson, Djurgårdens IF, 6; 3. Monika Söderholm, Djurgårdens IF, 7.

Äntligen klarsignal för stadgarna

Sedan ett par tre år tillbaka har det arbetats för att modernisera Djurgårdens stadgar för att få dem att mera passa "i tiden". Som alltid, när det gäller bearbetning av stadgar och alla dess paragrafer finns det ungefär dubbelt så många synpunkter, och vår stackars stadgekommitté fick därför sätta till många extra kvällar och även nätter för att väga dessa synpunkter.

Till sist kunde kommitterade dock lägga fram ett så genomarbetat förslag, att detta antogs i möte med Förtroenderådet. Sedan återstod dock årsmötet som definitivt avgörande. För att bereda alla våra 5.000 medlemmar möjligheter att före årsmötet sätta sig in i förslaget fanns detta utlagt på vårt kansli, och för dyra pengar annonserade vi också ett par gånger för att upplysa om denna möjlighet.

Där satt vi och väntade på kansliet. Inte en enda människa uppenbarade sig och hela den stora upplagan stadgar blev liggande.

Vid årsmötet talade stadgekommitténs ordförande Roland Erixon för varan och årsmötet mumlade sitt godkännande. Dock ifrågasatte revisor Gunnar Rinman, om man inte skulle sänka rösträttsåldern till förslagsvis 15 år i stället för att som nu stadgekommittén föreslagit binda rösträttsåldern vid myndighetsåldern. Inför möjligheten att i så fall ett förslag om 12 eller 13 år också kunde bli aktuellt meddelade ordföranden, att varje sektion skulle få rätt att bestämma sin åldersgräns för sektionens egna röstförfaranden. Därmed var diskussionen kring rösträttsåldern till ända.

Varpå de nya stadgarna antogs. På mötesordförandens, "Farsan" Sandberg, förslag uttalade årsmötet sitt tack till dem, som slitit med stadgarnas formuleringar. Kommittén i sig själv hade anledning rikta sitt eget tack till Ulf Örnmarker, som dragit tyngsta lasset.

Stadgekommitténs ordförande Roland Erixon såg så här nöjd ut, när årsmötet sa' ja till förslaget. I kommittén jobbade för övrigt Åke Barrling, Bo Hedvall, Karl Liliequist och Ulf Örnmarker.

VILANDE SEKTION

Vår damsektion, som var på väg att fylla 50 år, beslöt häromsistens att inte välja någon styrelse och därmed i praktiken att lägga sig till ro. Orsaken var att man ville ha bättre fart på rörelsen och trodde sig om att få det genom att låta sina tjejer blanda sig med karlfolket i fotboll och handboll. Tycks ha gått ganska bra än så länge.

Emellertid säger erfarenheten att sådana "äktenskap" kan spricka, och därför finns damsektionen officiellt kvar. Låt oss kalla den för en vilande sektion, som snabbt kan sättas på fötter igen, om någon är elak mot tjejerna i de sektioner där de nu låtit inhysa sig.

Anna Dettner och Aina Ekvall har inte upphört att hålla ett öga på sina flickor. De är alltid beredda öppna modersfammen för dem.

EN STILLA FRÅGA

En av Djurgården på sin tid mest bekanta medlemmar är Sven Tumba Johansson, historisk i fotboll dels för att han med ett mål i sista minuterna sänkte AIK i Djurgårdens första allsvenska segermatch mot svartingarna (2-1) dels berömd som "Norgehjälpen" när han debuterade som A-lagsman i Oslo och gjorde det mesta avigt. Av den senare anledningen kom han inte att spela lika många matcher i fotbollens landslag som i Tre Kronor i ishockey.

Som puckare var Tumba ryktesvägen även känd i Malmö, då Djurgården kom dit för att spela allsvensk fotboll för ett antal år sedan. Malmös centerhalv Arne Hjertsson hade fått i uppdrag att "ta" Tumba och tillät sig också tråka denne med några synpunkter om att "ishockey var något för småbarn och fröknar, men här skall du inte komma och sticka upp, när det gäller fotboll, vad du nu heter. Sa' du Tumba, va?"

Tumba tillät sig emellertid att sticka upp och även snurra upp MFF:aren ett antal gånger. På slutet kunde Tumba inte låta bli att vända sig till Hjertsson och undra:

— Skojigt spel det här, va var det du sa att det hette . . .

OLYMPISK PAROLL

Att segra är inte huvudsaken, det viktigaste är att delta — så ungefär menade olympiska spelens nydanare den franske ädlingen Coubertin. I denna olympiska anda instämmer väl de flesta, särskilt de som kör Vasaloppet eller andra mass-evenemang.

Ibland verkar det också som om våra ishockeyspelare, tja litet var bland våra sektioner, tycker att det kan räcka med att man ställer upp. Mindre betydelse om man får stryk. Allt för att efterfölja Coubertins paroll.

Nu har en annan olympier, fäktargeneralen Sven Thofelt, gett tillkänna sin mening:

— Visst instämmer jag med Coubertin, att huvudsaken är inte att vinna, men det är bättre än att komma tvåa!

I DOMSTOLEN

Rättens ordförande till en fotbollsspelare, som kört för fort och skall dömas för att han även saknat körkort:

— Nå, har Nilsson något att komma med, innan vi fastställer domen?

— Nå, domarn, jag gav mina sista tior till advokaten.

**PUCKEN
VART ÄR
DU PÅ
VÄG?
HÅRDA
BUD
1976**

Gammal är äldst: Stig Larsson sätter in det psykologiskt viktigaste målet i Timrås kasse. Det betydde 4-2. Sedan gick det av bara farten och slutade först vid 9-2.

Efter 20 matcher i ishockey

Vårt första år i elitserien inleddes den 5 oktober och fick en lovande upptakt med en klar seger över AIK med 7-4. Omsider skulle emellertid motigheterna ta överhanden, och när vi gick i vinteride höll vi oss knappt över nedflyttningsstrecket. När allvaret börjar igen, finns det därför anledning till extra skärpa.

Så här var ställningen i tabellen, när det efter 20 matcher var dags för Stig Larsson, Peder Nilsson, Björn Palmqvist och Kent Nilsson att tillsammans med de andra kämparna tänka på julefriden:

Leksand	20	12	7	1	107-69	31
Brynäs	20	13	3	4	130-72	29
MoDo	20	10	3	7	98-87	23
Skellefteå	20	9	5	6	85-77	23
V. Frölunda	20	9	3	8	92-89	21
Färjestad	20	7	5	8	82-92	19
Djurgården	20	6	3	11	93-118	15
AIK	20	5	4	11	63-95	14
Södertälje	20	2	9	9	80-110	13
Timrå	20	4	4	12	83-104	12

Här är våra matchresultat under första halvlekens 20 matcher:

	hemma	borta
- AIK	7-4	1-3
- MoDo	5-3	4-7
- Timrå	9-2	7-4, 5-5
- Brynäs	4-13	4-7
- Leksand	5-5, 4-9	1-7
- Skellefteå	4-4	4-8
- Frölunda	8-4	3-4
- Färjestad	4-5	2-10
- Södertälje	9-6	3-8

KVAR ATT SPELA

JANUARI

8 to	Djurgården - V Frölunda 6-4
11 s	AIK - Djurgården 4-3
15 to	Djurgården - Skellefteå 4-2
18 s	MoDo - Djurgården 5-2
22 to	Djurgården - Brynäs
25 s	Färjestad - Djurgården
27 ti	Södertälje - Djurgården
29 to	Djurgården - Södertälje

FEBRUARI

1 s	Djurgården - Färjestad
5 to	Brynäs - Djurgården
8 s	Djurgården - MoDo
12 to	Skellefteå - Djurgården
15 s	Djurgården - AIK
19 to	V Frölunda - Djurgården
22 s	Djurgården - Timrå
26 to	Leksand - Djurgården

TVÅ HELSIDOR ...

Den största uppmärksamhet Djurgårdens ishockey fick under 1975 var inte när vi räddade skinnet i den dramatiska allsvenska kvaldrabbningarna. I stället klev en av våra vanligaste men absolut inte vänligaste kvällstidningar fram och dundrade på två helsidor mot att en gammal ishockeyback fått silkesnöret i den nya given som behövdes för att ställa ett nytt lag på skridskorna. Och den gamle backen togs nu i stället om hand av den hjärtnupna ishockeyredaktören i kvällstidningen och tillsammans grät man ut och tyckte att Djurgårdens ishockeyledning svikit en trojänare. Och då hade Djurgården under flera år gjort allt för att stå honom bi i ett allt besvärligare läge.

Nu har man emellertid gett honom ett extra handtag i hopp om att han inte skall behöva "tala ut" en gång till.

Facit Ahearne cup 1976

Dynamo	5	5	0	0	34-14	10
Sparta	5	3	1	1	26-22	7
Södertälje	5	1	3	1	22-21	5
AIK	5	2	1	2	17-15	5
Djurgården	5	1	0	4	21-33	2
Hammarby	5	0	1	4	13-26	1

Öppet: vard. 10.30–01.30
sönd. 11–01.30

**RÔTISSERIE • GRILL
COCKTAILBAR**

Musikunderhållning

**CARLTON
RESTAURANT
BAR**

Öppet: sönd. 8–24
vard. 8–24

*Musik-
underhållning*

**TRÄFF-
PUNKTEN!**

IDROTTSHOTELLET

Hotellet man talar om i idrottssammanhang.
Här är vi vana att ta hand om både ut-
ländska och svenska idrottsgäster. Vi vet
vad de kräver för att trivas.
Centralt läge vid Kungsgatan, utmärkta
restauranger.

Specialrabatter för idrottsgrupper
tala med Jacob Jonker, han ordnar allt

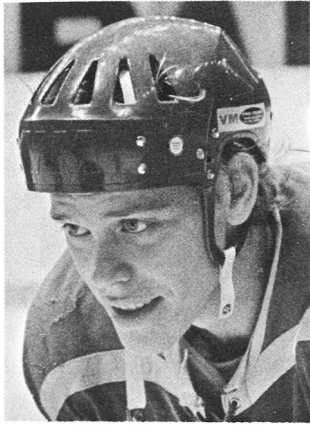
SNABBLUNCH

*Förrätt,
varmrätt 12:50*

FESTVÅNINGAR

10–120 personer

CARLTON
22 34 00 Kungsgatan 57, 111 22 Stockholm

TIMMERMAN "STICKAN" VÅR RÄDDARE?

I upptakten till vår första säsong i ishockeyns elitserie stod förhoppningarna högt kring de nya ungdomarna. De skulle nu få sitt genombrott och bli härdade. Men när det kom till kritan behövdes de gamla slitvargarna. Deras rutin och deras kämpatag behövdes, när det började ta emot allt eftersom som ungdomarna upptäckte, att det inte bara var att promenadåka genom motståndarförsvaren. Då kom gammal god vardagsvara åter till heders.

Det behövdes att *Stig Larsson* åter fick smak på storishockey och hittade sitt gamla krut. Han var mycket avgörande, när Timrå sänktes på "Hovet", och då behövdes också hans parkamrat Björn Palmquist. Ett gammalt slitstarkt par, som förstår att vara "killers", dvs. dödare, när motståndarna är en man, ibland två, mera på isen.

Men mot Timrå, liksom i flera andra matcher, krävdes det också mål. "Stickan" tog fram sin gamla bössa och prickade in tre. Varmed vi fick en smula andrum.

På gamla dar blev Stig Larsson "återupptäckt" av Tre Kronors förbundskapten Bill Harris och sattes häromåret in i Tre Kronor. Sedan kom andra herrar till makten kring Tre Kronors slagskepp och det blev inte så mycket landslagsspel för vår timmerman.

Han fick för övrigt sin första ishockey-uppfostran i Nacka, men bytte redan som 16-åring till Djurgården. Styrkan i handlederna och därmed i hans våldsamma skott har han naturligtvis från timmermansjobbet. Men mycket är också ett resultat av ishockeyträning.

Han har alltid förstått att ta avstånd från rosor, när dess vräkts över honom efter en praktmatch, och förstått att hålla sig på jorden. Och att i övrigt vara en fin och trivsamt kille. Som alltid bjuder till och ger allt för att hålla målvakterna oroliga. Han kan skjuta, "Stickan", och kan bli vår räddare i nöden i vinter.

Bortslösade slantar...

Idrottens pengar är alltid ett kärt (?) diskussionsämne. Oftast handlar det om hur mycket Björn Borg spelar ihop med sina tennsracketar eller om vilka mängder av pengar, som en övergång i fotboll eller ishockey sätter i rörelse. Samtidigt lider den vanliga idrotten stor nöd, och hade vi inte alla snälla tanter och pensionärer, som spelade bingo eller umgicks med de enarmade banditerna, skulle vi inte ha någon massidrott i det här landet.

Dessvärre är det så, att de bestämmande på regeringsnivå eller på riksdagsnivå inbillar sig, att de stora pengar, som ger rubriker i samband med Björn Borg och fotbolls- och ishockeystjärnor, är bevis på att idrott är något mycket lönsamt i vårt konungarrike. Motsatsen gäller ju. När den nuvarande generationen idrottsledare går i graven kommer detta att bli uppenbart. Den dagen – den sorgen. Menar makt-havarna.

Till vår redaktion har vi fått en mycket radikal fråga av denna lydelse:

Vad skulle hända om det inte fanns något Riksidrottsförbund, något Fotbolls- eller Ishockeyförbund eller någon olympisk kommitté i Sverige? Skulle idrotten dö, skulle klubbarna lägga av?

Förvisso en tillspetsad fråga och vederbörande är naturligtvis ute efter de väldiga pengar som administrationsapparaten kostar. Det handlar om miljoner kronor, vilka i obetydlig utsträckning kommer klubbarna till del. De flesta klubbar får förmodligen inte ett rött öre av det stora statliga idrottsanslaget.

På förbunds nivå kostar idrotten stora pengar. Höga löner, ATP, hyror och allt vad det nu handlar om för att hålla apparaten i gång. Vilken apparat då? Skulle klubbarna lägga av om inte deras överförmyndare ryckte i trådarna och ordnade kurser och sånt?

*

En av Gunnar Strängs sista åtgärder blev att han tillstyrkte ett idrottsanslag på exakt det belopp, som RF-myndigheterna hade begärt, nämligen 89.130.000 miljoner kronor. Tillsammans med vad varingsleder i fjällvärlden, raststugor och motsvarande institutioner får är hela idrottsanslaget uppe i 165 miljoner. RF, som alltså nöjer sig med omkring 90 miljoner, har fått en ökning med över 13 miljoner sedan i fjol. En stor del av kakan går till idrottsanläggningar, men den som tror att Stockholm skall få någon extra konstisbana bara för att det finns pengar tror fel. Det är en kommunal angelägenhet och Stockholm är ju en urfattig u-kommun. 46 miljoner går till lokalt aktivitetsstöd. Det är där som idrottsföreningarna direkt får en smula känning av anslaget.

Maud Ann Tesch som fäktade till sig seniorflickornas SM-titel på florett.

19 TITLAR I FÄKTNING

Våra fäktares framgångar i ett totalfacit kan återges på detta sätt:

världsmästare värja lag 1975:

Carl von Essen
Hans Jacobson
Leif Högström

svenska mästare värja lag 1975:

Carl von Essen
Hans Jacobson
Leif Högström
Göran Andersson
Göran Flodström

JSM värja individuellt 1975:

Leif Högström

JNM värja individuellt 1975:

Leif Högström

SM florett individuellt 1975:

Maud-Ann Tesch

JSM florett individuellt 1975:

Maud-Ann Tesch

JNM florett individuellt 1975:

Maud-Ann Tesch

Skandinaviskt mästerskap florett 1975:

Ann Molvidson

JSM lag florett 1975:

Maud-Ann Tesch
Ann Molvidson
Marit Nettelbladt
Eva Friberg

Stockholms DM seniorer värja 1975:

Stefan Pahlefors

19 mästartitlar, individuellt och lag, det räcker en stund.

Vi har världsmästarna!

Även detta år har fäktsektionen inom DIF kunnat räkna in världsmästare i sina led. Den fina prestationen svarade Carl von Essen, Hans Jacobsson och Leif Högström för när de den gångna sommaren ingick i det VM-lag, som plockade hem VM-guldet i lagvärja i Budapest. För Carls och Hasses del var detta andra året i följd. Att detta hände i Ungern, fäkthemland, kändes säkert helt riktigt.

Ett fint sätt att tacka allas vår Béla, ty vad skulle vår sektion och svensk fäktning vara utan honom?

Våra flickor Ann Molvidson och Maud-Ann Tesch ingick också i det svenska VM-laget i damflorett. Individuellt hade Ann de största framgångarna, då hon klarade sig vidare till tredje omgången. Ingen dålig prestation av Ann i den hårda konkurrensen. I lagflorett lyckades det svenska damlaget besegra Kina med 9-5 men sen var det stopp.

Även en hel del SM-tecken har plockats hem av våra duktiga fäktare. Leif Högström och Maud-Ann Tesch blev båda svenska juniormästare, Leffe på värja och florett och Maud-Ann på florett. Maud-Ann tog också hem stora SM-tecknet för seniorer. Båda dessa ungdomar blev nordiska juniormästare detta år på sina respektive vapen. Vi har också en Skandinavisk mästarinna i Ann Molvidson, alltså en flicka med många meriter.

Många tränar flitigt 5-6 dagar i veckan uppe i vår fäktsal. Béla drar onekligen det största lasset alltid närvarande som han är vardag som helgdag. Béla hinner naturligtvis inte ge alla fäktare lektioner, men då har vi Krister Cederlöf och Leif Högström bland alla andra som glatt ställer upp. Våra flickor Eva Friberg, som det är "fjong" i, har bl. a. varit instruktör under åtskilliga sommarveckor på olika fäktläger. Eva ingår också i vårt dam- och juniorlag med alla dessa framgångar. En alltid lika aktuell "fighter".

*

Två eftermiddagar i veckan har vi knattefäktning alla åldrar från 5 till 10 år. Knattetävlingar ordnas då och då och vid dessa tillfällen är alltid styrkan fulltalig. De yngre pojkarna har också nått framgångar under det senaste året. Svenska fäktförbundet har uppmärksammat detta. Till deras årliga träningsläger, i Ljungbyhed denna sommar, blev tre av våra pojkar uttagna: Kent Hjärpe, Ulf Lundvall och Magnus Tesch.

*

Inom vårt arbete är vi alla fullt medvetna om att inte alla är skapade till ledare. Vi gör så gott vi kan alla vi djurgårdare. Men inom vår fäktsektion vill vi gärna nämna vår förre ordförande

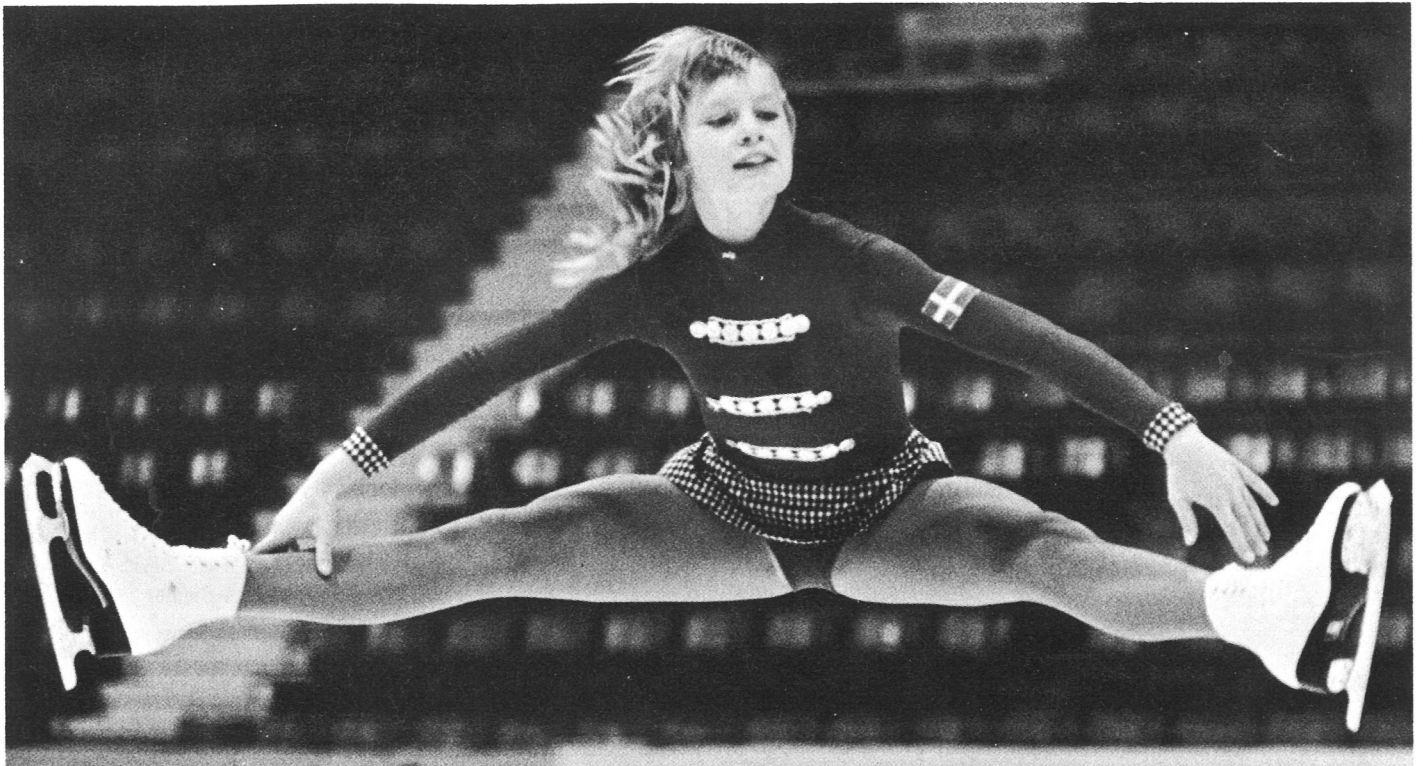
Bas för våra världsmästare är numera Oscar Bernadotte, som har en son med bland ungdomslöftena.

Att axla denna mantel blir inte lätt för vår nya boss Oscar Bernadotte. Men han vet säkert att vi och alla andra djurgårdare önskar honom lycka till.

S.T.

Symbolisk bild från vår fäktarvärld, där vi har många duktiga och snygga flickor, men den här godingens utrustning är kanske inte den mest ändamålsenliga – eller vad tyx?

Gör om det här den som kan och törs! Det är Lotta Crispin, som ger ett litet smakprov på vad hon kan åstadkomma, när hon upphäver tyngdlagen på konståkningsisarna.

Spännande år inför konståk VM

Konståkningsrapporten

Vår sektion har väl kanske inte så mycket att berätta om sin verksamhet vid den här tiden på året. Vår förra rapport i marsnumret ur DJURGÅRDAREN fick ju faktiskt med resultatlistorna med vårsäsongens sista tävlingsinsatser.

Vad som var intressant för oss på vårkanten var att DIF:s konståkningssektion fick möjlighet att hyra Vallentunahallen för en fortsatt förlängd vårsäsong, som på det viset höll på ända in i maj. Det var en efterlängtd och värdefull åtgärd, som förstas kostade en hel del pengar, men litet lyckades vi kompensera oss genom att sälja en hel del tid till andra klubbar inom Stockholmsdistriktet och även till individuella åkare. Även Uppsala- och Norrtäljeåkare utnyttjade möjligheten.

På så sätt blev inte hoppet så stort till dess de olika sommarläger satte igång. De flesta av våra åkare har deltagit i något av dessa svenska läger, en och annan i Danmark eller Finland. Och några åker självklart ut i stora världen som t.ex. Anne Sandström som var i Canada och

Lotta Crispin som ända tills nu tränat i USA. Vi är nyfikna här hemma. Skall det bli Lottas år i år eller . . .

Det är ett spännande konståkningsår på många sätt, inte minst för att VM skall gå i Sverige. Scandinavium i Göteborg kommer att få besök av många vetgiriga och entusiastiska DIF-are i mars nästa år. Få se om någon hinner återge några intryck däriifrån i nästa DJURGÅRDAREN?

Men först skall den nya träningshallen invid Johanneshovs Isstadion invigas, som det ser ut just nu, i januari. Vi hoppas ju få en hel del istider där. "Snälla Idrottsförvaltning, det får vi väl"?

Medan våra åkare som bäst förbereder sig att åka på sommarläger, hade vår sektion årsmöte. Några nya namn kom med och sammansättningen ser ut så här: Lars-Erik Löfman, ordförande, Margareta Fényi, vice ordf., Inger Borg, sek., Gunvor Jansson, kassör, Kenneth Gustafsson och Görel Hydén.

Sedermera har till styrelsen permanent adjungerats två åkare, Birgitta Peterson och Jeanette Capocci samt Jane Sörman som sekreterare.

Ekonomi skall vi inte tjata om i dessa spalter, det gjordes i våras, men vi hoppas att kunna uppehålla åtminstone samma verksamhet som föregående år. Vi har fått flera tillskott lovande åkare och är som framgångsrik sektion inte särskilt angelägna att trappa ner vår verksamhet. Vilket blir nödvändigt om inte tillräckliga medel ställs till förfogande.

Vi har emellertid gått ut med friska krafter redan i början på säsongen och averkat en del klubb tävlingar och utgjort huvudparten av Stockholmstruppen vid en stadstävling i Helsingfors tillsammans med Leningrad. Nästa år blir Stockholm värd.

Till sist, kanske blir vår sektion värd och arrangör av JSM 23 januari. Mening var att SM och JSM skulle läggas samman, men nu har SM flyttats fram till den 2-3 januari. Styrelsen har definitivt inte beslutat sig.

Kalle Liljeqvists propå om foton på den samlade styrelsen har inte gått att tillfredsställa. Kanske kan vi få fram ett skönt konterfej till marsnumret. För det blir väl ett sänt?

Lars-Erik Löfman

Du kan idrotta i
vilken gren som helst,
Du kan vara
i stort sett som vanligt
med peruker, postischer
och toupéer från
Carl M Lundh

**Carl M
Lundh**
Perukmakare.
Fackmannen med fullständig service.

*Drottninggatan 75
(hörnet av Wallingatan)
tel. vx 08/23 04 10*

*

Våra filialer finns även i Göteborg:

*Korsgatan 4
tel. 031/11 30 66*

i Malmö:

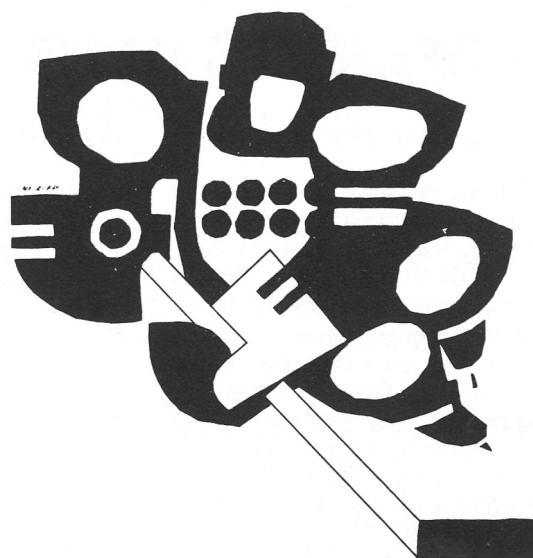
*Djäcknegatan 4
tel. vx 040/733 20*

AHRNES FASTIGHETS AB

Engelbrektsgratan 18
114 32 STOCKHOLM

Konsulterande i:
Uthyrningar av nyproduktion
Fastighetsförvaltning
Köp och försäljning av fastigheter
Låne- och Finansieringsärenden
Kontors- och Lokalfrågor — Värderingar
Evakueringar

TEL. 10 04 06

AHEARNE CUP
DAGENS NYHETERS
ISHOCKEYVECKA
DJURGÅRDENS IF
SÖDERTÄLJE SK

Det här kostar slantar

Vill man bli isprinsessa av stort format måste man ha rika föräldrar eller andra tillgångar. Det är oerhört dyrt framför allt med tränare. Detta är ingen nyhet av i dag, men det kan finnas anledning påminna om kostnadssidan, när man begär att vi skall få fram världsmästare.

Djurgårdens konståkningsflicka nr 1 Lotta Crispin har varit över i Staterna och tränat för en kändis vid namn Carlo Fassi, och han har förstått att kräva pröjs. 110 kronor i timman tar han betalt. Lotta låg i Staterna i fyra månader och fick sådan smak på träningen, att hon tog flyget dit för ytterligare en period på 4 veckor. Räkna ut vad ett sådant kalas kostar.

Hon berättade vid hemkomsten att hon tagit ett sabbatsår från skolan för att känna sig för på riktigt i den fina konståkningsvärlden. Hjälp med ekonomin fick hon av ett par företag i Göteborg, där ju VM går i mars 1976. Vid tävlingar i Richmond hade Lottas träning redan gett resultat i och med att hon vann över Lise-Lott Öberg, som vann SM i fjol.

Fem timmars träning om dagen – vad betyder det när man går framåt. Då kan man svälja även sådan träning som består i löpning i skogsterräng, rephoppning och lyftning av skivstänger, det senare för att stärka rygg- och magmusklerna.

Lotta är 15 år. Vem tränar så hårt av oss andra? En VM-titel är en god morot. Men dyr blir den. Några hundratusen kronor, va?

K.

DÅ VAR DET BILLIGT

Förr i tiden var det billigt att bedriva konståkning. Det kan vårt historiska arkiv berätta i form av ett par kvitton under-tecknade av Maj-Britt Röningberg, på den tiden vår enda stjärna på konståknings-himlen.

På ett kvitto erkänner hon sig ha emot-tagit ett par fjällkängor till ett belopp av kr. 25:– och expederade av Sko-Pira den 4/2 1941.

På ett annat kvitto erkänner hon sig ha emottagit ett belopp av kr. 5:– för en uppvisning i Uppsala den 22/2 1941.

På ytterligare kvitto finns även hennes pappa med tillsammans med en representant för Djurgården. Man har varit på Tennisrestauranten i Stockholm och ätit supé. Här är posterna på kvittot:

3 Diné	11:00
2 Ramlösa	1:30
Brännv.	0:70
Kaffe	1:30
Servis	1:60
<u>Summa</u>	<u>15:30</u>

Så inte gick Djurgårdens konståkning omkull för den lilla stjärnan. Världens

PENGAR OCH SKOR . . .

Att vara skattmästare och bolla med miljoner har inte varit vardagsmat i Djurgårdens snart 85-åriga liv. Det har inte funnits många miljoner att bolla med förrän nu en bit in på 1970-talet. Förr bollade man med 1 000-lappar, ja i begynnelsen var en tia eller en hundring mycket och dyra pengar.

Skattmästaren med ansvar för huvudkassan i Djurgården heter Reine Gustafsson. Han hör till de populärare i vår styrelsekrets i samband med att hans kassa har överflöd på pengar. Då delar han gärna med sig. Men ibland tycker han livet är svårt, och särskilt när det kommer krav på belopp med sex siffror i följd. Då vändas han.

Han fick sin uppfostran i samband med pengar under den tid han skötte fotbollssektionens affärer. Därifrån lyftes han in i Överstyrelsen med uppdrag att sköta betydligt större slantar. Hittills har han bara blivit aningen mera gråhårig under detta ansvarsfulla jobb. Det kräver sin man.

Mera pengar till fotbollskassan?

Det är meningen att fotbollen skall rulla hela sommaren med ett mycket kort avbrott, ett par veckor, för en smula semester för spelarna. Om allt går som man hoppas hos Fotbollförbundet och Tipstjänst. Det senare företaget, som lever på att det finns fotboll, har en väldig massa pengar, men vill gärna åstadkomma ännu större belopp för att stå Gunnar Sträng och hans hårt åderlätna statskassa till tjänst. Därmed har förslaget uppstått att spela seriefotboll mest hela sommaren med matcherna på våra tipskuponger.

För allt detta skall de allsvenska klubbarna i första hand – och de mindre i fotbollssamhället i andra hand – få extra betalt. Nu är frågan bara hur mycket en allsvensk spelare orkar med, när det vid sidan om klubblagets seriematcher även finns Tipstotocupmatcher och landslag.

snälaste manager förekom i sammanhanget som effektiv broms. Troligen var det han som tog kröken för 70 öre...

Varför han får detta extra omnämnan-de i dessa förnämliga spalter beror på att han nyligen fyllt 50 år. Hans första halvlek ligger alltså bakom honom. Nu väntar ännu mer krävande uppgifter i andra halvlek. Större pengar, större krav.

Hemma har han en hustru från Rättvik, Anne-Marie, som är bästa hjälpen för att få honom att tänka på andra ting än pengar. Han tänker ibland på skodon. Ingen kan mera om skor än Reine. Både fotbollsskor och elegantare fodral. Nej, han är inte skomakare till yrket. Näst intill direktör i landets största affärsföretag.

Det är också frågan om hur mycket Tipstjänst (och Fotbollsförbundet) vill betala. Det måste vara rätt mycket för att det skall bli lönsamt.

Enligt förslaget skall matcherna nämligen spelas uteslutande på söndagar. Numera spelar ju klubbarna helst vardagskvällar i medvetande om att det inte finns någon publik att räkna med på söndagarna, och följaktligen måste det bli en ordentlig kompensation för s. k. bortfall av publik för att det över huvud taget skall vara någon mening med den nya ordningen.

Säkerligen tycker spelarna det vara rätt kul om det förekommer en och annan åskådare på läktarna, men är det så att en och annan miljon kronor flyter in till vår fotbollskassör Bengt Lindbergh törs han nog garantera, att spelarna också får en extra slant för att de offrar semestern. Det vågar man påstå utan att direkt ha fått besked från kassören . . .

Senare meddelas, att det först till 1977 kan bli aktuellt med denna nyordning. Sommarsemester i år alltså.

Nu kan det sägas...

...hurusom en stormatch i fotboll räddades 5 minuter i 12...

På sin tid skulle Djurgården ordna ett storevenemang på Råsunda med proffsfotboll. Som vårt eget bästa kort att kasta in hade vi Hasse Jeppson, som vid denna tidpunkt blivit proffs och skär stora framgångar i Italien. Naturligtvis skulle han bli den verkliga publikmagneten. Vi var emellertid dumma som får och trodde att hans italienska klubb skulle ge oss tillstånd utan vidare. Dag efter dag gick, men det nödvändiga beskedet kom aldrig. Oron blev större och större. Vi hade ju kört fram i reklamen att Hasse skulle ställa upp. Han fanns på plats, men ännu två dagar före avspark var det dödyst från Italien. Datum för evenemanget var spikat till 9 juli 1952. Dagarna gick...

Vad göra?

Jo, nu kan det avslöjas vad som gjordes. Jag tog på eget initiativ och skickade ett telegram, som jag trodde skulle röra vissa känsliga strängar hos italienarna.

Motorn i fotbollslaget både den gångna säsongen och långt tidigare: Sven Lindman leker här med bollen, som är hans närmaste vän i nästan alla lägen. När han fått den under kontroll, är det ingen idé för motståndarna att försöka plocka den ifrån honom.

Det gick i väg på engelska två dagar före matchen med detta innehåll:

To the President of Napoli Football-club, First Division, Neapel, Italien.

Most honoured Mr President!

all swedish people about 7 millions very upset from the alarm Jeppson still is lacking your permission to play charity-game wednesday stop for all that sweden has done for the italian children please cable your permission for the swedish citizen Jeppson to play only this game for his own club djurgarden oldest club in sweden stop with kindest greetings generalsecretary Liljeqvist Karl daily news stockholm sweden.

*

I ungefärlig översättning alltså:

Högt ärade Herr President!

Hela svenska folket ungefär 7 miljoner är väldigt oroad av besked att Jeppson alljämt saknar Edert tillstånd att spela välgörenhetsmatchen på onsdag. För allt som Sverige gjort för de italienska barnen var god och telegrafera Edert tillstånd för svenske medborgaren Jeppson att spela endast denna match för hans egen klubb Djurgården äldsta klubben i Sverige. Med vänliga hälsningar generalsekr. Liljeqvist, Karl Dagens Nyheter, Stockholm, Sverige.

*

I väntan på telegrambesked uppehöll vi Hasse Jeppson med besked att allting var o'okay och att han skulle få spela. Även i reklamen var Hasse klar för matchen. . .

Men ännu dagen före matchen saknades det italienska beskedet. Vi var ute på kvällen, besökte Chinavarietén med Hasse och övertygade honom att han inte skulle vara orolig. Vi hade klarsignal från Napoli. Men det var bara i fantasin. Samtidigt var jag själv övertygad om att denna vädjan med hela svenska folket engagerat och mot bakgrunden av all svensk humanitär hjälp till barnen i Italien måste det vara självklart att presidenten ville göra en återtjänst.

När jag kom hem sent på natten låg presidentens telegram i min brevlåda. Han gav klarsignal. Innan det blev matchdags kunde jag visa Hasse Jeppson telegrammet. Han tittade inte på datum. Trodde att det kommit för en vecka sedan. . .

Matchen – ja det blev en publiksuccés med 18.000 åskådare på Råsunda.

Hasse Jeppson spelade i proffslandslaget med Garvis Carlsson på sin sida. I det längsta spjärnade Djurgården emot (bara 2–3 i halvtid) men sedan kom raset och svensk-italienarna vann med 8–3. Hasse klämde in 5 av målen. Och steg ytterligare i värde på proffsmarknaden.

FRÅGOR OCH SVAR

Allt flera medlemmar föredrar nu att bli ständiga medlemmar i Djurgården. Det är en god investering. För att bli ständig medlem fordras ett och annat. Man kan t.ex. slå sig fram och bli svensk mästare. Då får man ständigt medlemskort på en gång. Man kan också under 10 år ha betalt sin medlemsavgift och därefter beslutar att betala in 150 kronor i ett och för allt. Då blir man också ständig medlem.

Till våra ständiga medlemmar, framför allt de nytillkomna, brukar vi rikta följande frågor:

- 1) hur kom det sig att du blev djurgårdare
- 2) något stort Djurgårdsminne
- 3) något dystert i form av ett bakslag
- 4) vad vill du se ändrat och förbättrat
- 5) vad vill du helst se Djurgården vinna
- 6) förslag hur vi snabbt skall bli 10.000 medlemmar

Den här gången låter vi fotbollens Olle Pettersson och ytterligare en medlem Erik Lallerstedt ge sina synpunkter.

Först Olle P.:

Olle Pettersson, arbetsmyra i fotbollsstyret, gjorde först 20 år i ledningen för Sollentuna.

OLLE PETTERSSON

1) Det var faktiskt så en gång i tiden att vi alltid förlorade mot AIK. Det var i slutet av fyrtiotalet – början av femtiotalet. Mina kompisar höll på vinnarna. Oppositionell som jag alltid varit så höll jag förstås på Djurgården. Det fanns också en spekuliation i det här: Numera vinner vi ju nästan alltid, vilket visar att jag hade rätt från början... Skrev in mig hösten 1965 i Djurgården. Kom från IFK Sollentuna, där jag varit ledare i 20 år!

2) Första året i fotbollsstyrelsen var jag med om att vinna svenska mästerskapet 1966. Finalmatchen mot Norrköping slår alla rekord i sammanhanget. Men än är toppen inte nådd...

3) Förlusten mot Hammarby för några år sedan. 1-0-ledning till 11 minuter före full tid vändes till svidande nederlag – 1-4!

Cupfinal i sikte för DIF

Svenska cupen i fotboll är en fotbollstävling, som lever ett liv i skymundan, men det handlar om en väsentlig sak eftersom segraren går vidare i internationella sammanhang. Ännu har det inte "tänt till" hos svensk fotbollspublik i fråga om cupfotbollen. Allsvenskan betyder allt... När Djurgården i höstens sista match spelade cupfotboll på Stadion, kom det bara något över 100 intresserade. Dessa betalade så mycket, att det räckte att betala domaren från Hudiksvall. De andra kostnaderna måste fotbollskassör Bengt Lindbergh med svidande hjärta plocka ur sektionsskassan.

Nu lär det väl dröja, innan svenska cupen blir något i stil med engelska cupen – finalen på Wembley slutsåld till 90 000 åskådare, innan någon ens har en aning om vilka lag, som kommer att figurera där – men kanske en vacker dag en scenändring kommer till stånd här hemma.

Hur som helst finns nu i årets upplaga av svenska cupen 4 klubbar kvar till vårens semifinaler, som spelas i april någon gång. Dessa har "lottats" att spelas enligt följande:

Landskrona–Djurgården

AIK–Malmö FF

Det kan bli ett par snygga saker bara fotbollsplanerna hinner bli gröna till dess. Finalen kan naturligtvis bli en önskematch på Råsunda mellan AIK och Djurgården, men klokast är väl att räkna med att Malmö av bara farten går upp och då får tampas med Djurgården. Ja, varför inte? Onödigt att släppa fram Landskrona med följd att det skulle bli en skånsk lokalhistoria. Heja Djurgården!

4) Vi måste nå en bredare förankring hos allmänheten. Det finns massor av presumtiva DIF-are, som måste sugas upp i medlemsregistret. En sådan utveckling skapar bland annat bättre ekonomi till följd av fler medlemsavgifter och större publiksiffror. Fler människor aktiveras och känner sig därmed ansvariga för Djurgårdens IF. Det räcker heller inte bara med att skicka ut en tidskrift en eller två gånger per år utan vi måste arrangera träffar för medlemmarna. Kontakten mellan den aktive och den "vanlige medlemmen" är för närvarande inte tillfredsställande.

Dessutom måste vi i större utsträckning än hittills få känslan av att vi tillhör EN FÖRENING. F.n. jobbar varje sektion isolerad. Organisationen uppmuntrar inte kontakter och umgänge mellan sektionerna. Vi måste göra något åt detta! Något för ÖS att fundera på?

5) SM i fotboll, både seniorer och juniorer, 1976.

Olle Pettersson

Så här såg vår fotbollsdress ut på 1920-30-talen, här presenterad av A-lagkaptenen Gösta "Greven" Andersson. Vid hans sida domaren Elias Englund i något kortare brallor.

ERIK LALLERSTEDT

1. Tror inte att man "blir" intresserad av DIF det är något man är från födseln (1946). Min första inbetalning kom dessvärre inte förrän 1973.

2. Kan inte minnas det exakta året, men det var en ishockeymatch på "Hovet" då "Hovet" fortfarande var utomhus, motståndaren var dåvarande GRUMS. DIF fick samtidigt två "man" utvisade, tror det var Rolle Stoltz som gjorde mål på sologenombrott. Det var under DIF:s storhetstid i hockey.

FEMETTA

Sveriges bekvämaste kassettradio

Philips FEMETTA med snabbval på alla FM-programmen. Byt program blixtsnabbt och banda direkt. Nät/batteri.

725:- Ca-pris

PHILIPS

JET SET

Philips hifi stereo set 2x20 watt
Helt klart för radio-stereo på FM

Komplett med två högtalare med riktbar diskant. Ca-pris

2300:-

PHILIPS

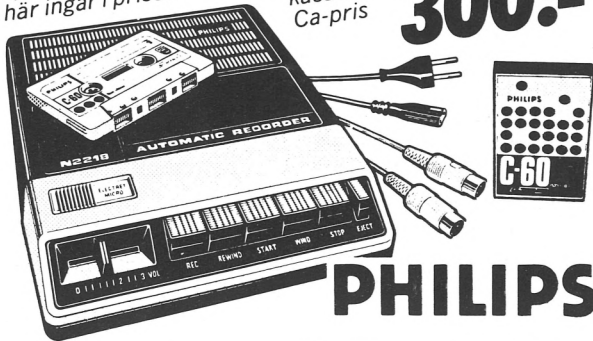

Ny kassettspelare

Philips kassettspelare N2218 för nät/batteri

Inbyggd electretmikrofon med hög känslighet, autom. inspelningskontroll, autostopp, infällbart handtag. Allt det här ingår i priset: nätsladd, radioanslutningskabel, C-60 kasset!

300:- Ca-pris

PHILIPS

Jämför bilden!!

Jämför Philips färg-TV med andra märken före köpet, så ser du att Philips har den mjuka varma färgskala, som ögat föredrar.

Philips 26" Karneval 454 med snabbstart. 8 programtangenter, skjutreglage. 2 fronthögtalare, benställ med hjul. Teak, palisander, valnöt, vitlack

PHILIPS

SKRIV TILL OSS

I förra numret av "Djurgårdaren" uppmanade vi våra läsare att gärna skriva till oss, om de hade något att fundera över. Vi har också fått några s. k. insändare, som härmed får komma till tals.

Hr Redaktör . . .

Det magstarkaste jag hört är när en svensk landslagsspelare lyckades sparka in ett mål i en match i Europacupen mot Malmö. Han spelade i tysk tröja och heter Conny Torstensson. Efter den bedriften skrek han ut sin bestämda uppfattning om att "nu skulle hans arbetsgivare få betala extra mycket om de ville ha hans namn på ett nytt kontrakt." Så där ett par hundra tusen kronor värderade han sitt mål till.

Sedan blev det många turer om hans kontrakt. Ibland var det en schweizisk klubb, ibland en holländsk klubb, som var beredd att betala stora slantar.

Och slutet på visan: jo i sista stund fick han vara nöjd att hans gamla tyska klubb återanställde honom för ett par hundra tusen kronor mindre än tidigare. När skall en proffsspelare kunna hålla sig på jorden?

Emanuel II

På denna fråga har vi inget svar att ge. Han tog väl en rövare den här Conny. Och förresten fick ju "Lill-Damma" Mattsson bortåt 600 000 krisk när han inför 1976 skrev proffskontrakt med en annan tysk klubb. Och hans gamla Öster blev visst lika rikt belönad. Motsvarande anbud har vi inte hört talas om för våra fina lirare.

3. Det har jag hittills inte upplevt något.

4. Professionell idrott över lag vore här en uppmuntran och sporre för all aktiv ungdom inom idrotten.

5. Allt.

6. Om alla DIF:are gjorde som under-tecknad – det vill säga skrev in ett antal medlemmar i månaden

Då skulle siffran 10 000 ligga inom otroligt nära räckhåll.

7. Meddela undertecknad då dead line är så . . .

Erik Lallerstedt

Gammal Djurgårdare

Det här är Ingvar Norén, revisor i föreningen och dessutom ordförande i Sällskapet Gamla Djurgårdare. På fritid är

Och så tar vi nästa insändare:

Redaktörn!

Är det inte dags för Djurgårdens ledning att vakna och upptäcka, att det finns något som heter basketboll? Och att det är framtidens sport. Skall tåget gå förbi oss?

Handbolls-trött

Svaret är att ledningen redan har vissa kontakter och vore det inte för att basketboll än så länge – tänk på Alviks, Solnas, Hammarbys och andra klubbars USA-negrer och direktörer – är en rätt dyr historia, skulle vi nog redan kommit i gång med denna moderna sport.

*

Nästa insändare:

Herr redaktör!

Tack för senaste träffen på årsmötet. Maten var god och stämningen också god, men det saknades någon som kunde hålla rulle. Ordna det till 1976.

Låt oss då också få käket gratis, om vi betalt vår medlemsavgift. Tack i så fall!

Trogen betalare i DIF

han även barnvakt och hinner också styra och ställa i en Brommaklubb vid namn Ulvarna. När dessa möter Djurgården, har Ingvar svårt att välja rätt ben att stå på. På vår bild bedriver Ingvar en annan kär sysselsättning, skeppare på en motorbåt på väg till sommarstället på Strömma i den stockholmska skärgården.

Varför han får sin bild i det här numret beror även på att han går att fira 50-årsjubileum med Djurgården. Största aktiva meriterna: orientering.

Men Gamla Djurgårdare är Ingvars käraste hobby och vi gör honom gärna till viljes med att berätta, att detta gamla fina sällskap bildar en kärna av gammalt adelsfolk, som under sina aktiva år gjort bestående insatser. Nu gynnar man de yngre stjärnorna med uppmuntringar av alla de slag och har själv mycket trivsamt särskilt vissa torsdagar, då man äter ärtsoppa med punsch och plättar med hallonsylt. Vill du komma med i gänget, måste du ha fyllt minst 35 år.

Sällskapet instiftades den 12 mars 1920 och dess förste ordförande blev den man, som 1891 stiftat Djurgårdens Idrottsförening, nämligen John G. Jansson. Under Sällskapets första år var Harald "Moppe" Andrén, allt i allo och sekreterare dessutom. Bland kända ordföranden minns vi N.A. Hejdersson, Axel Schörling, Nocke Nordenskjöld, Hans Garpe, Åke Löwgren och nu alltså Ingvar Norén.

Enda felet med Gamla Djurgårdare är att inga flickor får bli medlemmar. Detta har en flicka viskat mig i örat ochbett mig undra varför. Är det kanske för att en flicka inte vill bli kallad gammal djurgårdare?

Kalle L.

Tack för förslaget. Det där med att hålla rulle har väl ingenting med kastspö att göra? Gör det så, hänskjuter vi förslaget till förre ordföranden Carl-Hjalmar, som tillsammans med grabben Håkan är mästare på rulle och landat Norrtäljetraktens halva gäddbestånd.

*

Sista insändare den här gången låter så här:

Bästa Redaktörn!

Nu när årsmötet gett er en tjej i styrelsen hoppas vi andra tjejer, att det blir fortsättning i samma stil. Ordna så att tjejerna kan få en friplåt till ishockey- och fotbollsmatcherna utan behöva vara fru, fästmo eller bara sällskap till dessa lirare. Fram för jämlikhet.

Hälsningar
Tant Alfrida

Fotbollsungdomarnas prifest

Fullsatt, festligt, folkligt och fenomenalt vid ungdomsfotbollens avslutning. I vit skjorta i bakgrunden syns lyckligaste lagledaren Roger "Myggan" Skoog. Den svarta mannen mitt i folkhavet tycks komma i sista stund och kan tänkas vara Lars Magnus Wester, som annars var först på plan och höll i alla tåtar.

Regn och rusk ute. . sorl, morsningar och skrap av stolar inne. . inne = Rågsveds skolas stora aula lördagen den 29 november vid ettiden: Ungdomsavdelningens stora final PRISUTDELNINGEN! Framme på podiet ett jätteprisbord i tre våningar. Först att prata: ungd.avdeln. ordförande Gunnar Dyvik, som hälsade hjärtligt välkommen till ca 400 Djurgårdstjejer och grabbar och ett 100-tal föräldrar, vänner och bekanta. Gunnars tack till föräldrarna för deras helhjärtade och aktiva stöd värmdes.

Nästa talare: Fotbollssektionens "Big Man", alltid charmige ordföranden Gunnar Lundqvist, som betonade, att han skulle köra med "lite snack", men ändå, att han var tacksam över sektionens fina ungdomsarbete. 1975-års aktivitet har ej minskat utan i stället ökat och breddats, föräldrarnas roll i arbetet var fint och stödjande. Gunnar L pekade också på den stora betydelse det var att tävla i Djurgårns färger från tidiga ungdomsår för att sedan flyta in i Djurgårdsgemenskapen och våra 17 olika sektioner. Gunnar L rosade också U-avdelningens tidskrift "Blåranden". Slutklämman på "snacket" var det stora tacket till våra tjejer och grabbar.

Dags för PRISUTDELNINGEN. Prisutdelare: A-lagets lagledare Olle "Lillappen" Hellström, som enligt Gunnar L säkert skulle få ont i tackhanden. Och nu kom den långa raden av prishämtare. Notabelt därifrån: D och E-gruppernas grabbar sat-

te igång att bocka redan innan priset var i händerna, artiga och fina killar. Stora applåder! När "Myggan" Skoogh leende stegade upp i täten för sina B-grabbar spred sig en skön stämning i aulan, härlig och välförtjänt applåd. A2-an med lagledaren Bengt Holmkvist gjorde en stilfull entré, pli på dom grabbarna!

Juniorlaget kom med spänstiga kliv upp på podiet där var bl.a. Henrik Misiorny, Henrik Hertzberg, Lasse Stenbäck och Håkan Mild. För säkerhets skull

kom dom upp en gång till för att hämta mera priser.

Djurgårdens Ungdomsfotbolls "största" pojklag radade upp sig. Det historiska och bästa laget genom tiderna: Kjelle Åkerblom och Roger Bothéns St. Eriks-cupvinnarlag "B 1-an". Helt följdriktigt pågick prisutdelningen i 9 min. 40 sek. under jubel och applåder. Detta med historia belyses av att det var det första pojklag som vunnit en S:t Erikscups final. **VILKET GÅNG! VILKET FINT GÅNG!!**

Tjejerna då? Jodå, dom kom upp också och där gjorde damlagets målkvinna Anneli Hellberg en liten uppvisning i den högre skolan, när hon snavade på översta trappsteget. En snygg slängning så här i slutet av fotbollsåret och med det var PRISUTDELNINGENS första halvlek slut. —

Nu började den vilda jakten på saft och bullar. Den snabbhet som uppvisades bland tjejerna och grabbarna för att komma först ut ur aulan och in i matsalen var förbluffande, men här får nog tränarna för respektive lag ta åt sig äran för fullgod snabbhetsträning under fotbollsåret. Under halvtidspausen såldes lotter i mängder. —

Andra halvlek startade med "Prisutdelningens" organisatör och primus motor Lars-Magnus Wester i huvudrollen, som basen för lotteridragningen. Många sköna vinster fanns att hämta; fruktkorgar, ishockeybiljetter, LP skivor, ungdomsböcker, T-shirts och annat fint.

Prisutdelningen igen, och först Djurgårdens supporterklubs ordf. Sven Öberg med ett pris som skulle gå till juniorlagets meste målgörare. Henrik Hertzberg fick

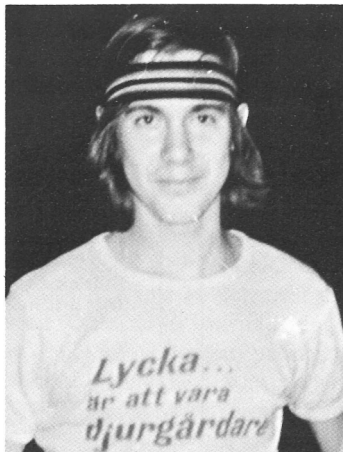
Trötta men glada och belättna spelare och ledare i segrarlaget i S:t Erikscupen, 61:orna, som vann finalen efter straffsparkavgörande: fr. v. i bakre ledet Kjelle Åkerblom (tränare), Roland Nyman, Jesper Sporre, Björn Karlsson, Bernt Jansson, Michael Thelvé, Ronnie Aronsson, Roger Bothén (lagledare), fr. v. i främre ledet Mikael Salmander, Robert Warodell, Jan Westre, Anders Kjell, Thomas Wiman, Bo Lodin, Paul Förster, Peter Loso. På bilden saknas Thomas Widestrand och Mikael Storfeldt.

Pingisbomb från Israel

Genom vår gamle stjärnspelare Björne Mellströms försorg fick vi ett minst sagt sensationellt nyförvärv inför säsongstarten. Dror Polak, nyss fyllda 16, israelisk juniormästare, tvåa bland seniorerna, ville förkovra sig i pingis och valde Sverige för detta ändamål. Det var ingen tillfällighet. Hans gamle lärare hette "Mellis", som under sin tid som rikstränare i Israel snabbt upptäckt den då mer än lovande 12-åringen.

Dror Polak landade på Arlanda i juli som nybliven amerikansk juniormästare. Han kom till vår klubb utan några som helst ekonomiska anspråk. Studerar på gymnasietadiet samt har pingis på fritid med stöd från Israel-sportministerium. Stannar ett år. Till att börja med.

Polak spelar pingis med ett stort register. Är typisk offensivspelare. Kontrar både på forehand och backhand samt parar detta med en underbar "lopp" – läs överskrub – och visar upp en arsenal servar som får motståndarna att blekna. Han har vunnit en massa turneringar, där han i en del fall sopat bordet med

Djurgårdens bästa förstärkning på länge bland pingisborden är Dror Polak, 16-åring från Israel.

komma fram och hämta priset, stort jubel! Sen vidtog stor utdelning i tur och ordning: Spelarbörsen första och andrapris, Skytteligans ettor och tvåor, de många träningspriserna för alla lag sist men inte minst förs. bol. Valands förnämliga pris till Ungd. avd. träningskille nr 1: Jan Hellstedt, U-avdelningens skyttekung 1975 blev: Ronnie Aronsson. Årets Gentleman på och utanför plan: Kaj Gramer. Ungdomsfotbollens "Bästa Grabb" pris hemfördes av alltid mycket populära Lasse Stenbäck. U-avdelningens spelarmärke utdelades för året till två: Mikael Andersson och Robert Pettersson.

Ett imponerande uppbåd av ledare kallades upp på podiet; "Gänget" bakom ungdomsfotbollen, och fick sin beskärda del av priser, applåder och tack. Men några underbara, hjälpsamma och uppoffrande fick ej glömmas: Flickorna, som jobbade i matsalen och köket med saften, bullarna, kakorna, kaffet och disken kallades upp och fick minnespriser och stora applåder med rätta!

Ja, så var det då dags för slutklämmen och vad kunde då passa bäst? "Djurgårds-sången" ljud ur högtalarna. Ett stort DJURGÅRDSUNGDOMSFOTBOLLS-ÅR" var till ända, sista målet, sista hörnan, sista inkastet, sista passet och sista priset för 1975 var avklarat.

1976-års ungdomsfotbollår står för dorren!! HEJA DJURGÅRN!!!

Sven O Åsbrink

motståndare som varit högt rankade på Sverige-listan i juniorklassen. Vi hoppas givetvis han stannar ett år till.

Naturligtvis gick han direkt in i vårt A-lag som spelar i div. 2 Norra. När detta skrivs ligger vi på slutspelsplats, en position vi förmodas försvara. Hans lagkamrater är Björn Carlsson, Thomas Karlsson, Åke Sundberg samt junioren Leif Pettersson. Vi hoppas denna förnämliga kvintett skall kunna hävda sig i slutspelet.

Bland våra yngre spelare dominerar fortfarande Rickard Broman. Han blev återigen distriktsmästare i pojkar B. Har vunnit eller gått till final även i klass A vid ett flertal turneringar. Men även spelare som Per Nilsson, Thomas Hällén samt Tommy Nyström har hävdats sig gott i den numera stenhårda konkurrensen.

En stor del i pojkarnas framgångar har våra skickliga instruktörer Björne Mellström och Kalman Szepesi, vars kunskaper utan tvekan måste anses som enorma. Får vi bara vara ifred för fula värningsförsök – som äro många – kan vi med god tillförsikt se framtiden an.

Bertil Ferséus

ETT TACK

Djurgårdens IF, Huvudstyrelsen.

För några veckor sedan fyllde jag fyrtio år, och erhöi då en hel del uppvaktning av olika slag. Dock glädde mig ingenting så mycket som de värmande raderna som

NÄRA STORSLAM I ROSKILDE = NYA OTÄCKA VÄRVNINGSMETODER

De sportintresserade som läste resultatbörsen i Dagens Nyheter av den 19 november 1975, kanske lockades tro att vi spelade KM i Danmark. Så var icke fallet. I konkurrens med västtyskar, norrmän, danskar och en del svenska pingisspelare lyckades vårt unga pingisgarde till nära hundra procent. Vi skall icke förhäva oss över framgångarna, men måste kraftigt understryka att samtliga spelade på toppen av sin förmåga. För de yngsta var det debut på utländsk botten.

Inte helt överraskande stod Dror Polak i särklass. Vann klass 1 och juniorer elit i överlägsen stil. Synd bara att samtliga djurgårdare på grund av tidsnöd måste lämna WO i elitklassen. SAS väntar inte på pingislire. Största överraskningen var utan tvekan Jörgen Wallin, som för första gången tävlade utanför Stockholm med omgivning. I pojkar B tog vi storslam genom att belägga de fyra första platserna. Per Nilsson, vann efter finalvinst över segervane Rickard Broman. Den sistnämnde vann istället i pojkar C.

Per Nilsson, fortsatte sin segerrad med finalvinst i jun B över klubbkamraten Tommy Johansson. Samtliga närvarande i den jätttestora Sporthallen häpnade över våra unga spelares skickliga agerande vid pingisbordet.

Att intresset kring våra unga spelare är stort från vissa ledares sida framgår med all tydlighet. I sitt "mullvadsarbete" har en ledare från västra förorterna sänt en skrivelse till samtliga spelare från DIF som skall deltaga i ungdoms-SM och erbjudit sig att från "någon" kassa betala 100 kr i matersättning till seedade spelare.

Tyvärr, har inte samma skrivelse tillställts NÅGON av våra ledare inom klubben. . . .

Bertil Ferséus

var välplacerade under vår kära färggranna djurgårdssköld. Visserligen är jag bosatt mitt i hjärtat där Hammarby IF huserar, d.v.s. alldeles vid Kanalplan där Stabben Ahlner, Lulle Pettersson och Janne Halldoff "leder" sina skaror. Men, vad fan hjälper det, är man blårand så är man.

Med vördnad placeras nu er ihågkomst bland de övriga diplom jag erhållit från er en gång i tiden som framgångsrik pingislire där SM, DM och annat smått och gott ingår.

Alltså, ett varmt tack med vänliga djurgårdshälsningar från

Bosse Malmquist

NÄR DET GÄLLER
HERRKLÄDER!

Folkungagatan 96 T Medborgarplatsen
Hornsgatan 26 T Slussen
Långholmsgatan 21 T Hornstull

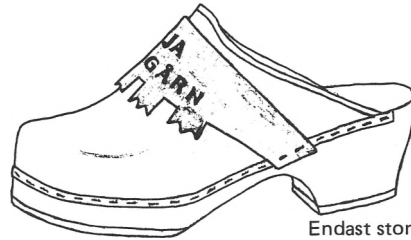
Ät snabbt
Ät bra
Ät internationellt

hos Stefan Dolderer

Bofri-Bar

SURBRUNNSGATAN 46
113 48 STOCKHOLM
Tel. 31 99 64

HEJA DJURGÅRN

Endast storlekar 22-39

SPECIALERBJUDANDE

TRÄSKOR MED LAGETS NAMN OCH FÄRGER

För våren och sommaren 1976 kan vi erbjuda Dig träskor i lagets färger och med tryck på vristremmen enligt rubriken. Träskorna tillverkas i skinn av PAX på bottnar av alträ från VOLLSJÖ. Två välkända märken som borgar för högsta kvalitet. Som klubbmedlem får Du 10 % rabatt på vårt ordinarie pris. Dessutom får klubben 2 kr för varje par Du köper. Skicka nedanstående kupong till oss så sänder vi skorna per postförskott. Full bytes och returrätt inom 14 dagar.

Storlekar	22-27	28-33	24-39
Ditt pris inkl. frakt	55.10	59.60	64.10

Skor Teddi

VÄLLINGBYPLAN 5, 162 20 VÄLLINGBY, Tel. 87 07 20

Härmed beställes par "Djurgårn-träskor" storlek

..... par "Djurgårn-träskor" storlek

att sändas per postförskott till: Namn

..... Gata:.....

Postnr Postadress:.....

**CANADA
KÖKET AB**

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderoobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

Benny Lindberg:

Nu satsar jag på SM-titeln!

Trots de snöfattiga vintrarna under tidigare år, satsade sektionen hösten 1974 lika optimistiskt som tidigare. Man ansökte om sju tävlingar och fick dem också. Gymnastikträningen förlades till Blommensbergsskolan och var flitigt besökt. Den leddes av Lasse Gustafsson och Mats Wassdahl. Under november och december åkte sektionens duktigaste åkare ut på träningsresor såväl till mellaneuropa som till Åre och Duved. Januari och februari kom men snön uteblev och det innebar att det ekonomiska tillskottet i form av tävlingsintäkter uteblev eftersom alla tävlingar måste ställas in.

Men trots detta så måste DM-tävlingarna genomföras, och det gjordes också av DIF på ett förtjänstfullt sätt. DM i alla klasser arrangerades i dagarna två i Älvdalen i Dalarna, där det fanns snö tillräckligt. Det blev en fullträff såväl arrangörsmässigt som resultatmässigt för föreningen. Många lovord har styrelsen fått från både andra klubbar och från Stockholms skidförbund. Benny Lindberg vann både storslalom och specialslalom. Även 2:a platsen i båda tävlingarna hemfördes av Djurgården. I lag vanns båda klasserna med stor marginal.

Men det ungdomsarbete som sektionen haft som målsättning sprack p. g. a. den snö som uteblev. Men när det inte fanns någon snö att tillgå inom distriktet så åktes det ut till andra distrikt där varan förekom. Snön är ett viktigt material för utförsåkare. Vad vore Ingemar Stenmark utan snö? Mats Wassdahl återupptog gymnastikträningen även under vintern för att någon form av träning skulle bedrivas. Han har lovat att ännu ett år försöka genomföra det planerade ungdomsarbete. Det kan ju bara inte bli en vinter till som är "grön".

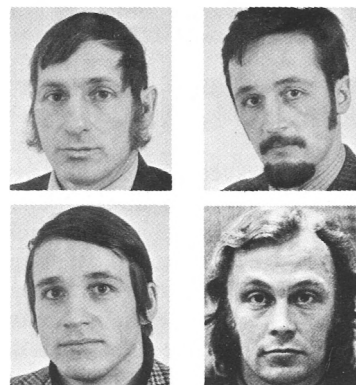
Glädjande nog finns det ledare som kan hjälpa till när det blir dags. Trots att vi haft dessa problem så har sektionen genom ett gediget arbete värvat nya medlemmar till föreningen i så stort antal att vi blivit den sektion som ökat näst mest. Hur blir det inte den vinter som blir vit?

Sektionen har även den kommande säsongen ansökt och fått sju tävlingar. Hoppas bara att dessa kan genomföras i Stockholm och Blommensbergsbacken. Träningen inför den kommande säsongen har redan pågått en längre tid. 5 man tillhör det Stockholms lag som tränat hela sommaren och sedan rest ner till alperna. Benny Lindberg har f. ö. redan varit nere en gång och skall ner igen. Han har beslutat sig för att bli Svensk mästare i störtlopp innan han lägger skidorna på hyllan. De 5 som tillhör Sthlms-laget är Benny Lindberg, Lars Östlund, Mats Flodin, Lars Hedberg och John Wigens. Ett par nya namn som kan bli rätt

intressanta under vintern har anslutit sig till DIF:s färger. Därför kan den alltid lika optimistiska slalomsektionen se framtiden an med tillförsikt.

Lasse Pettersson

FYRA BOBÅKARE

Våra olympiska bobåkare, övre raden: Carl-Erik Eriksson (styrman på skutan) och Jan Johansson; undre raden Leif Johansson och Kenth Rönn.

Filmande polis i olympisk bob

Det har kommit en ny man på Djurgårdens 4-mannabob inför den olympiska säsongen. Thomas Gustafsson, stabil polis ofta i tjänst vid Isstadion på Johanneshov, har klivit av kälken, och i hans ställe har en 100-meterslöpare från Uppsala gjorts om till bobåkare. En rätt märklig förvandling, inte sant?

Men det skall vara en rackarns snabb sprinter och det behövs i samband med att man springer i gång en bob vid starten. Då kutar alla fyra som besatta och det gäller dels att på nolltid få fart på ekipaget och dels att hinna kasta sig upp i flygande fläng. Samordning är förstas av största vikt, ty missar någon av gubbarna sin plats är allt förkylt.

Den nye mannen heter Kent Rönn och anses inom Uppsala IF som en av landets mest lovande sprinter.

– Dessutom är han stark och tung och vi tror på honom, säger sektionsbasen Jan Johansson. Gänget var nyligen nere på de kontinental banorna och noterade vissa framgångar, vilka mest bestod i att man höll sig före "Höglundarna", vilket är täcknamn för en annan fyra med svenska chanser. En av dem är förresten svensk mästare i boxning – i Djurgården.

Jan Johansson, som med broder Leif, Carl-Erik "Jätten" Eriksson och nye Kent Rönn, har ett stort ansvar i vår minsta sektion, har vid sidan av bobåkandet tjänst som ridande polis. Han är med i inspelningen av Per Anders Fogelströms film om Gamla stan.

Jobbar som polisryttare med uppdrag att jaga upp käringar och ungar i gränderna som man gjorde förr i tiden. Säger vår filmstjärna.

Filmgaget går vidare till bobåkan-det. . .

KLIPP TILL!

Gunnar Hedberg, en gång i tiden ordförande för våra orienterare, senare mera känd som olympisk skattmästare, var ute och tittade på vår bobtränande gubbar strax före jul på Carl-Erik Erikssons hemmagjorda konstbana på Kungsberga gård ute på Svartsjölandet. Gunnar kunde inte undgå att se bobåkarnas skägg, mustacher och polisonger. Tog sig om sin egen slätrakade haka och gjorde den här utläggningen:

– Ni vet grabbar att hårstrån hur dom än ser ut hindrar framfarten. Dom tar emot och är det en väldig massa skägg och sånt blir friktionen rätt stor. När Gunnar Larsson vann sina olympiska guldmedaljer i simning på aningen av hundradels sekunder föregicks hans starter av att han rakade sig ren över faktiskt hela kroppen. Han blev slät som en celluloiddocka. Hur skulle det vara om ni följde hans exempel och rakade bort alla skäggyrindar och polisonger. Kanske går det att vinna någon tiondels sekund och kanske det innebär en medaljchans, vem vet. . .

Carl-Erik, styrman på svenska bobbar, har ju tidernas längsta polisonger, röda och granna, svarade tveksamt:

– Tja, kommer det bara an på det, tar jag väl fram ullsaxen och klipper till.

Faller hans polisonger lovar vi att i nästa nummer av "Djurgårdaren" framvisa underverket i bild.

Dussinnet fullt hos Fotbollförbundet

På nyåret tillträder Åke Barrling befattningen som generalsekreterare i Svenska Fotbollförbundet, hämtad direkt från sekreterarjobbet inom DIF:s fotbollsektion. Han blir därmed det senaste men förmodligen ej det sista tillskottet till förbundets centrala verksamhet i den långa rad av djurgårdare, som lämnat föreningen för att ägna sina tjänster åt fotbollens topporgan. Den förste av nu verksamma var "Farsan" Sandberg, som redan i början av 50-talet lämnade lagledarjobbet för A-laget i fotboll för att bli bisittare åt Ceve Linde i dåvarande tekniska kommittén. Nu heter kommittén utbildningskommittén och basen heter Birger Sandberg.

"Farsan" sitter sedan nästan lika lång tid som förtroendevald i förbundsstyrelsen. Där återfinns även *Sigvard Bergh* sedan valet 1967, vilket är för hans del innebar en sits på fyra olika fotbollsstolar, nämligen ordförandeskapet i DIF:s fotbollsektion, ordförandeskapet i Stockholms fotbollförbund, ledamotskap i serieföreningens styrelse samt platsen i förbundsstyrelsen, förbundet med ordförandeskapet i dåvarande seriekommittén. I tur och ordning har de tre förstnämnda uppgifterna avvecklats.

*

För att återvända till Råsunda-kansliet kan konstateras att Barrling som chef på ekonomisidan ser *Arne Weldner* med förflutet i pingis och DIF:s överstyrelse och som utbildningsbas *Nisse Stjärnfeldt*, även han handplockad från Djurgården men från ishockeyn denna gång, en händelse, som ser ut som en tanke att fördela brandskattningen på föreningens olika delar. Från överstyrelsen kom också *Åke "X:et" Erixon*, tidigare i bandysektionen. I bandy avancerade han till domare i bandyfinalen en gång, då det begav sig. Nu härskar han med fast hand över kansliets tävlingsdel och pysslar med ett brett register av serieärenden. Han svarar villigt och glatt på alla frågor, men säg inte emot honom.

De sex nämnda gick vägen till Råsunda direkt från Stadion, på kort karens så att säga. Men marschen till fotbollens högberg har för andra inneburit en gång med många slingerbultar. *Lars "Laban" Arneson*, mångårig back i fotboll, hann lyckliggöra alla landsändar med sitt fotbollskunnande, innan han landade på en stol på förbundskansliets utbildningsavdelning. Han är Åbys hjälpande hand och vår fotbollsteoretiker. Beträffande frågor och svar se X:et.

*

Damfotbollen har på senare år gjort markanta framsteg i vårt land. Och vem basar för vårt stolta och folkära damlandslag om inte en gammal djurgårdare.

Hans Karlsson är namnet. Hasse blev allsvensk guldmedaljör både 1959 och 1964 i Djurgården, och även om han nu har postadress i Landvetter och är blåvitrandig ängel, så sitter nog de gamla blåa ränderna djupast. Beträffande frågor och svar se nödvändigtvis inte Laban.

*

Knutte Hallberg glömmes man aldrig, i vart fall om man varit oförsiktig nog att be

om massage för någon krämpa. Gammal djurgårdsbrottare, försvunnen till Värtan, därifrån igenkommande för att med aldrig sinande kraft knåda en rad svenska mästare i fotboll och ishockey. Numera uppstigen till en viktig länk i den fyrmannakedja som länge och med stor framgång lett vårt fotbollslandslag. Den som hört honom ta upp "bättre och bättre dag för dag" före en landskamp glömmes honom inte heller.

Det var nio men fortsättning följer. *Bosse Finnhammar* gjorde som reserv för reserven bägge målen i den avgörande 2-0-matchen mot GAIS, när Djurgården 1955 för första gången blev allsvensk mästare. Bosse är revisor i fotbollförbundet och ledamot i dess revisionskommitté. Det sistnämnda jobbet torde vara föga betungande.

Bengt Persson har gått motsatt väg än de andra. Han är sedan många år ledamot i svenskans utbildningskommitté och kom som alla vet i föl till Djurgården som

Det var en gång... I kampen om Kronprinsens pokal i fotboll var Stockholm länge dominerande. Här en bild från en final mellan Södra latin och Norra latin företrädde vid slantsinglingen av sina kaptener, vilka sedan blev kändisar på högre nivå. Till vänster *Arne Janson*, som blev ordförande i vår fotbollssektion och även ordförande i Stockholms Konstakningsförbund, och till vänster *Arne Grunander*, som blev bas för vår ishockeysektion under en rad av år och grundade dess storhet för att senare hamna i förbundsstyrelsen. Han som singlar slant i egenskap av förbundsdomare är *Kalle Liliequist*, som i detta skede inte anade att vare sig *Arne Janson* eller *Arne Grunander* skulle bli stora ledare. Mera trodde han på deras utveckling till storspelare, men på det planet var det för hårda bandage.

På många stolar på en gång satt Sigge Bergh i slutet av 1960-talet. Bilden får tala för sig själv. I bakgrunden Djurgårdens prissamling på Stadion men det var inte i vår klubblokal som Sigge hade alla sina förbundsstolar och uppdrag.

tränare för fotbollen. Första året gav mer smak. Good luck för 1976 förresten.

Och så sist men för den skull inte minst i raden *Karl XII Liliequist*, denna värderade tidskrifts lika värderade redaktör. Kalle och fotbollsförbundet utbrister någon med förvånad min. Så vet då, att ända sedan året 1934 har Kalle varit den drivande kraften i fotbollens skolkommitté, som administrerat turneringen om Kronprinsens Pokal, en tidigare fin propagandatävling, som tyvärr tycks ha spelat ut sin roll. Om nu turneringen läggs ned, blir det generationer av gamla "kronprinsare", som sörjer med Kalle.

*

Tolv stycken djurgårdare alltså i den centrala ledningen för vår största idrottsgren. Inga dåliga grejor. Må ingen förtänka skrivaren om han i sann djurgårdsyra sadlar den blårandsklädde Pegasus för några ystra krumsprång i de poetiska rymderna.

Det i kakan så prisade ruset
man i fotboll kan räkna till duset.

*

Författaren till denna artikel är anspråkslös och vill inte ha sitt namn fört till efter-

världen, men säkerligen kan de goda formuleringarna ge de initierade en aning om vem som fört pennan. Det handlar om en av våra få hedersledamöter i Djurgården.

Fotbollförbundet är annars inte det enda förbund, som sugit åt sig djurgårdare. En av dem, som även gett Fotbollförbundet ett handtag och därför kanske borde nämnts bland detta dussin, har ännu mer verkat på ishockeynsida och tillhör där förbundets "starka män". Namnet är Arne Grunander. Sedan har vi även djurgårdare i gång i andra förbund, som t.ex. hos konsttäkning, bordtennis, bobsleigh, fäktning, bandy m.fl. Fotbollen har emellertid brandskattat oss hårdast.

RUNDNINGSMÄRKE ELLER EJ?

Vid ett reportage i "Sportextra" från en engelsk ligamatch passade Lars-Gunnar Björklund på att ge "Farsan" Sandberg en liten kick på smalbenen genom att jämföra honom med en kille av modell rundningsmärke i det ena av de två lagen.

Så här tyckte Lars-Gunnar:

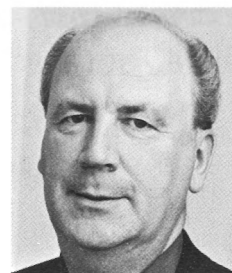
"Det här var ett rundningsmärke av sådant slag, att man kommer att tänka på

"Farsan" Sandberg i Djurgården i en match mot Norrköping. Han var back och blev ideligen uppsnurrad av Norrköpingsyttern Åby-Ericson och till sist förlorade Djurgården visst med 11-0. Men det är så länge sedan nu, att det är preskriberat, och vi gör därför rätt att glömma det".

Om han ville att det skulle vara glömt, varför tog han då fram och vädrade eländet inför miljoner TV-tittare?

Frågar man "Farsan" om vad som stämmer säger han, att bara ett mål kom till på hans kant och att matchen slutade 11-1.

Ryktet om "Farsan" som allsvenskans på sin tid mest kvalificerade rundningsmärke är kanske värt att avlivas?

Pamp i Fotbollförbundet Birger "Farsan" Sandberg dementerar rundningsmärkessnack.

Skandia, Trygg-Hansa och Folksam har man ju hört talas om.

Men RKA?

RKA, Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten, är Sveriges näst äldsta och sannolikt mest okända livförsäkringsbolag.

Under senare år har dock en kraftig expansion ägt rum och företaget – som ägs av försäkringstagarna – har en rad mycket gedigna liv- och pensionsförsäkringsformer att erbjuda.

RKA kan i samarbete med sparbankerna även erbjuda mycket förmånliga grupplivförsäkringar för t. ex. husägare och företagare.

Så ägna även RKA en tanke när försäkringsfrågor blir aktuella, ring gärna direkt 08/24 09 90.

Ränte- och kapitalförsäkringsanstalten

RKA

Box 19044, 104 32 Stockholm 19

**Först
till målet ...**

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5

Tel. växel 20 88 25

STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

Brottarnas succés på Ibiza

Ett bra år för brottningssektionen

Efter sektionens lämnande av w.o. i fri-stilserien så var det väl ingen som trodde att DIF skulle komma tillbaka med dun-der och brak och ta hem grek-rom serien. Sektionen vann division 2 Elitserien över-lägset, vi förlorade inte en enda match. En seger med 32-0 över Karlskoga upp-märksammades mycket i pressen.

Enligt Sv. Brottningsförbundets serie-kommitté skulle detta vara omöjligt, men våra brottargrabbar ställde alla tips på huvudet och grejade det. Vi i brottningssektionen tycker att det var en härlig revansch på alla tidningar som hade skri-vit ner DIF:s brottnings så till den milda grad. Vi minns väl alla Expressens artikel i fetstil: "Gamla Djurgårn slut i brottnings", (men vi visade dem).

För övrigt så fick vi en Svensk ung-domsmästare, det var vår lille store kämpe Thore Stennek som efter sju hårda match-er, där han vann sex på fall stod som slutlig segrare i 37 kg:s klassen. Då var det härligt att vara djurgårdare. Lika under-bart var det när man kom till Enskede-hallen på finaldagen i stora SM, och man fick se två Djurgårdsgrabbar i finalen. Det var Kent Sånemyr och Roger Haglund som hade avancerat så långt. Kent Sånemyr blev sedermera tvåa och Roger Haglund fyra i sina respektive klasser.

Två finalplaceringar i denna mördande konkurrens, då var det riktig Djurgårds-anda i Enskedehallen. Vi tog för övrigt hem en del DM och Svealandsmästerskap genom våra ungdomar och seniorer.

*

Vårt segrande serielag fick göra en resa till södern och solen efter sin framgångs-rika säsong. Det var ett gäng på åtta brottare klädda i DIF:s färger som antra-de ett plan på Arlanda med mål Ibiza. Det var en fin avkoppling för grabbarna. Dom badade, tränade och spelade fotboll så det stod härliga till. Det var en fröjd för ögat att se grabbarnas gymnastikprogram runt hotellets pool på morgnarna alla klädda i Djurgårdsoveraller. Hotellets övriga gäster var alla på plats varje morgon för att beskåda uppvisningarna runt och i pool-en. Vem kunde väl ana att vi hade såna ämnen till simhoppare i klubben. Man glömmer ej Ola Sandbergs krysstag på Rolf Gustavsson från svikten, allt under applåder från uppskattande hotellgäster.

Vi spelade en fotbollsmatch mot ett engelskt gäng grabbar som bodde på samma hotell. DIF vann med 5-1, så om

fotbollssektionen behöver någon förstärk-ning, så hör av er bara!

*

Säsongen 1975-76 har i skrivande stund nyligen börjat. Vi deltar i år i fri-stilserien division 2. Vi har brottats fem matcher, vunnit två och förlorat tre. En till synes skral början men vi har inte haft våra tre bästa med då skador och sjukdom kommit emellan. Sektionen kommer i år att satsa heltufft i grek-rom serien, där vi deltar i högsta divisionen i Elitserien. Vi kommer då att ha våra ungdomar i sina rätta viktclasser, och vi tror att dom blir en stor tillgång för serielaget.

Spårvagnarna har inte rullat förbi Åkeshovshallen ännu i år, så alla från i fjol är med. Vi har i år vänt på det hela och låtit Djurgårdsbussen köra förbi Spår-väghallarna för att plocka upp en mycket bra brottare som ville komma över till anrika DIF, nämligen Cevat Erdogan. Han var mycket välkommen. Han blir en given förstärkning för serielaget. Vidare har vi fått en förstärkning från Östervåla, Ralf Hammarström i 62 kg. Vi är övertygade om att även han blir en stor tillgång.

Vi i sektionsstyrelsen är övertygade att med överstyrelsens hjälp (ekonomisk) skall vi få en bra brottningsäsong även i år.

Carl-Axel Haglund

ORIENTERING I ALLA VÄDERSTRECK...

Vi har åter fått ett livstecken från våra orienterare i form av deras egen tidning "Mellan Skärmarna". Den torde vara den äldsta publikationen bland våra sektioner men visar inga ålderskrämpor. Det gör inte heller de aktiva på tävlingsbanorna. Även om deras placeringar inte alltid är i toppen.

Ur julnumret av orienterarnas skrift hämtar vi att Rune Jonasson blev 15:e man i kvällsskubbet vid Tyresö/Flaten i juni på långa banan och Karin Johnsson 36:a och Bertil Wiström 60:e på korta banan. På O-ringens 5-dagars i Västerhaninge hittar vi Karin på 50:e plats, Stig Lindblad 101:a och Sven Jansson på 116:e plats. Sven Bjelkeryd på 55:e och Stig Hammar på 166:e plats i klass H 56.

För att nu nämna bara några lopp.

I något som kallas "Dubbelskubbet" kom vårt lag 40:e med Sven Bjelkeryd och Rune Jonasson. Dessa två finns med i många prislister. Sixten Öqvist hittar vi i en annan prislister som 10:a bland 12 startande. Karin Johnsson dyker sedan upp 8:a bland 31 startande i "Rävspåret".

Massor med prislister passerar revy och vi hittar så småningom namnet Erik Mogren med notering "guld" sedan han blivit tvåa bland 33 startande i dag-DM H 62 M 33, vilket är kombinationssiffror, som bara de invigda begriper. . .

Klubbmästare den 19 oktober blir som sig bör hr ordföranden själv, Lars-Erik Forsberg på långa banan på 72.59 närmast före Sven Jansson och Rune Jonasson och på korta banan vinner Erik Mogren KM före Stig Hammar och Eric Gustafsson. Juniorerna delar på KM: Samuel Holgersson och Jonas Sjöberg.

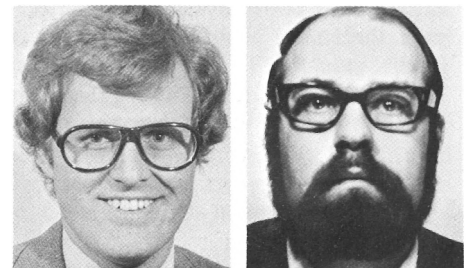
I natt-KM är Sven Jansson bäst på en bana över 5.3 km. närmast före Lars-Erik Forsberg, Stig Lindblad och Sven Bjelkeryd.

"Hårda grabbar" är en annan tävling: Lars-Erik Forsberg först i mål före Stig Lindblad och Jan Erik Sjöberg. Tydligt var det hårt, ty Sven Bjelkeryd utgick. . .

Dessutom rekommenderas orienterarnas egen stuga i Höjden. Skaffa nyckel på egen bekostnad för 12 kr., så har du ett paradiset om och kring dig.

K.L.

SKÄRMLETARE

En kvartett driftiga ledare och aktiva rot-snubblare i orienteringssektionen, överst Lars-Erik Forsberg (t.v.) och Sven Bjelkeryd, undre raden Hans Gustafsson (t.v.) och Bertil Wiström.

Vänd Er till oss när det gäller

LJUSREKLAM

NEON- och PLAST-SKYLtar
NYANLÄGGNINGAR — SERVICE

BRÄNDSTRÖMS NEON

HOVSLATT, 550 09 JÖNKÖPING

Tel. 036-756 00, 751 80

NÄR DET GÄLLER

Gas-, vatten- och sanitära anläggningar

KONTAKTA

Pipersgatan 8, 112 24 Stockholm

Telefon 23 02 70

DIF-cyklister på parad; från vänster: Stefan Törner, Mikael Lind, Bengt Baldesten, Anders Brink, Bo Hammerin, Berthold Helgesson, Hans Ekholm, Jan Hammerin och Bo Dertell.

Cykel producerar flera A-klassare

Cykelsektionen har under 1975 skördat en hel del framgångar. Upptakten på säsongen var allt annat än lyckad. Träningslägret på Mallorca blev en missräkning. Dåligt väder, dålig mat och dessutom skador och sjukdomar gjorde att hemresan från "Mallis" blev mollbetonad. När sedan tävlingarna började fortsatte motgångarna, det ville helt enkelt inte lossna. Men skam den som ger sig, och så småningom kom resultaten. Grabbarna började få utdelning för det slit de lagt ner under uppbyggnadsträningen.

Det mest positiva under året är att det inte är ett fåtal grabbar som placerar sig i täten, utan sektionen har fått fram bredd på verksamheten. Här följer en presentation av A-gruppen, dvs. dem som sektionen satsat på i år.

Bo Dertell, född 1957. Målare. Började tävla 1970 för Hammarby IF. Kom till DIF 1974. Har i år vunnit en 4-distrikts-match och Gävle GP i Junior-klassen. Tog B-licens i början av juli, och vann sedan Svealandsmästerskapen, Johannebergs GP och Hässelby cykelkross i B-klassen. I och med Johannebergs GP hade Bosse tagit de poäng som berättigar till A-licens. Bosse är en mycket duktig backåkare. Han deltog i bergs-VM i Kitzbühel, Österrike, där man skulle köra uppför Kitzbühel Horn med en lutning på 23%! !! Där belade Bosse en mycket hedrande 20:e placering av 200 startande.

Hans Ekholm, född 1955. Rörmokare. Började tävla 1969. Egen produkt. A-klassare. Fullgör för närvarande värnplikten vid I 20 i Umeå och har därför tävlat sporadiskt efter inryckningen den 2 juni. Hasse är begåvad med en mycket stark finish.

Jan Hammerin, född 1956 i Borlänge. Universitetsstuderande. Började tävla 1971 för Borlänge CK. Kom till DIF i år. Började årets säsong i B-klassen, och vann Virsbo GP, Borlänge GP, DM, ABJ-serien etapp 3 och Djurholmsloppet, där han klarade sina sista poäng för A-klassen. Har aklimatiserat sig mycket snabbt i högsta

KLUBBMÄSTARE 1975

Linje Äldre	Bo Dertell
Linje Yngre	Mikael Lind
Tempo Äldre	Bo Dertell
Tempo Yngre	Bengt Baldesten

klassen och kan bl. a. peka på en 4:e plac. i Farstaloppet. Gillar kuperade banor.

Berthold Helgesson, född 1949 i Halmstad. Kontorist. Började tävla 1969. Egen produkt. A-klassare. Fick årets säsong spolierad av en efterhängsen knäskada. Sektionens ordförande under 1975. Har dock av sagt sig inför nästa år, då han kommer att satsa enbart på cykelåkningen. Gillar kuperade banor.

Bengt Baldesten, född 1958. Studerande. Började tävla för Hässelby CK. Har även representerat Stockholms CK. Ny i DIF för året. Kom starkt mot slutet av säsongen och vann två etapper i Stockholmsserien, klass U. Tempospecialist. Kör nästa år i Junior-klassen.

Det blev några kronor över...

En resultaträkning 1.7.1974–30.6.1975 av vår ekonomi visades vid årsmötet med dessa siffror

	Intäkter	Kostnader	Vinst	Förlust
Bandy	8.580:84	20.470:38		11.889:54
Bobsleigh	7.442:–	10.893:–		3.451:–
Bordtennis	209.278:58	85.984:–	123.294:58	
Bowling	81.047:65	77.540:50	3.507:15	
Boxning	12.376:84	15.488:55		3.111:71
Brottning	18.551:80	30.118:47		11.566:67
Cykel	24.181:98	22.303:59	1.878:39	
Damsektion	10.708:05	11.936:49		1.228:44
Fotboll	2.021.332:59	1.754.880:14	266.452:45	
Fäktning	69.601:85	69.565:09	36:76	
Handboll	2.927:60	11.717:16		8.789:56
Ishockey	2.213.430:01	2.357.989:47		144.559:46
Konståkning	271.340:60	277.157:28		5.816:68
Orientering	8.662:10	6.325:10	2.337:–	
Skidor	10.336:55	11.280:30		943:75
Slalom	13.722:11	32.768:45		19.046:34
ÖS	377.015:84	327.738:63	49.277:21	
Årets vinst	5.360.536:99	5.124.156:60	446.783:54	210.403:15
		236.380:39		236.380:39
Summa kronor	5.360.536:99	5.360.536:99	446.783:54	446.783:54

Därutöver har från ÖS utbetalats anslag till:

Bandy	17.000:–
Bobsleigh	2.000:–
Brottning	8.000:–
Cykel	4.000:–
Fäktning	1.800:–
Handboll	5.500:–
Skidor	1.000:–
Slalom	17.000:–
Summa kronor	56.300:–

EN FEMMA EXTRA FÖR DIN ÅRSavgIFT

Allting blir dyrare, men att vara medlem i Djurgårdens Idrottsförening är fortfarande billigt även om årsmötet beslöt höja de äldres avgift med 5 kronor.

Så här bestämdes årsavgifterna att vara under 1976:

Årsavgift till kr. 40:– för medlem, som

Stefan Törner, född 1958. Studerande. Började tävla 1973 för Hässelby CK. Ny i DIF för året. Insjuknade i våras i hjärnhinneinflammation, men tack vare en mycket god fysik har han hämtat sig snabbt. Har tävlat i U-klassen under hösten. Kör nästa år i juniorklassen. Tempospecialist.

Bo Hammerin, född 1959 i Borlänge. Studerande. Började tävla 1973 för Borlänge CK. Ny i DIF för året. Har haft det motigt första året i U-klassen, men kommer med stor sannolikhet att få många framskjutna placeringar under 1976. Gillar kuperade banor.

Anders Brink, född 1960. Studerande. Började tävla 1972. Egen produkt. Har i år tävlat i PA-klassen, och har många framskjutna placeringar. Kör nästa år i U-klassen.

Mikael Lind, född 1960. Studerande. Började tävla 1973. Egen produkt. Repre-

senterade CK Wano förra året, då familjen bodde i Varberg. Har en fin höstsäsong bakom sig i PA-klassen med många tätplaceringar. Gillar backiga banor. Kör nästa år i U-klassen.

Sektionen har under tävlingsledaren P.G. Ericssons ledning arrangerat 7 tävlingar under året: U 3-dagars, ABJ-serien etapp 1, Väsby milen, DU partempo, Lilla 6-dagars etapp 1, Stockholmsserien etapp 1 och Väsbyrundan. Dessutom var DIF delarrangör i stora 6-dagars vid 4 etapper.

Efter säsongens slut arrangerades en cykeltävling på rullar mot Fredrikshofs IF på kv. Fältöversten, där DIF drog sig segrande ur striden.

I mitten av oktober startade uppladdningen inför nästa säsong under ledning av Thomas "Mackan" Eriksson och Thomas Holm. Det gäller att hålla i gång året om, och 1976 siktar cykelsektionen HÖGT!

Ove Lind

FALLNA FUROR

Liemannen har slagit till hårt i Djurgårdens led under det gångna året och särskilt många av våra äldre kamrater har lämnat detta jordiska. En centralgestalt gick bort, då S.S. Carlsson tvingades ge upp kampen över 85 år gammal. In i det sista fanns han hos oss och saknades aldrig på en träff i Gamla Djurgårdare eller när vi samlades vid Djurgårdsstenen på Skansen. Han var en dag äldre än vår äldste nu levande legendar Lill-Einar Olsson. De två bildade ett trivsamt par. Nu finns Lill-Einar kvar med bibehållen kroppslig och andlig spänst. S. S. Carlsson – där S.S. stod för Sven Samuel – är borta.

En annan legendarisk ledare, bandyns Sven Bergman, har också gått hädan. Efter fjolårsvintern förklarade han att 18 år som ledare för A-laget i bandy kunde räcka. Nu ville han ta det lugnt. Ett halvår senare slog liemannen helt oväntat till. Ingen har sitt namn så förenat med stort ledarskap för våra bandygrabbar som Sven Bergman.

Inom Supporterklubben fick man också sorg, då kassören Karl-Erik Wedberg måste sträcka vapen i allt för unga år. En fin arbetare i det tysta.

Våra Djurgårdare blir alla äldre. Andra halvleken närmar sig sitt slut. Vi skall vara snälla mot varann så länge vi har varann. Sedan är det för sent.

under 1976 når myndighetsålder
oförändrad årsavgift med kr. 20:– för medlem under denna ålder.

Ständig medlemsavgift för nyanmäld medlem, kr. 500:–.

För medlem som minst 10 år i oavbruten följd betalat gällande årsavgifter, skall ständigt medlemskap efter ansökan kunna erhållas mot en oförändrad engångsavgift av kr. 150:–.

Samtliga medlemsavgifter tillföras huvudkassan med undantag för de årsavgifter, som varje enskild sektion tar in av en första-års-medlem. Dessa avgifter tillfaller respektive sektion med skyldighet att avisera kansliet om varje ny medlem i och för inregistrering i föreningsrullan. Fr. o. m. 2:a året tas även dessa avgifter in direkt till huvudkassan.

Vem är vem i detta celebra sällskap?

Ur vårt historiska arkiv har vi plockat fram den här bilden för att glädja de gamla kämparna i vår förening. Fotot härstammar från en träff mellan Överstyrelsens folk och sektionsstyrelserna på Tattersall år 1949. Vi gör nu en pristävling för våra medlemmar, och frågan gäller: hur många av dessa djurgårdare kan du känna igen och alltså namnge? Den som kommer närmast – vi räknar inte med att läsekreten skall känna igen alla – får två plåtar till nästa fotbollsderby mellan Djurgården–AIK.

Våra förbindelser med kungahuset är alltså de bästa. Hans Majestät står ju kvar som ständig ledamot och alltså har vi också kvar ett halvt löfte, att han skall starta för Djurgården i något jubileumssammanhang i Vasaloppet. "Men jag ställer inte upp utan ordentlig träning. Det har ju bara varit gröna vintrar nu under några år, varför jag tappat av litet på conditionen, men räkna med mej..." låter hans kungliga ord.

Våra andra kungliga medlemmar, prinsessorna Birgitta och Désirée, hinner inte med i alla aktiviteter i Djurgården, men finns i reservlinjen. Kanske för att slå till, när damsektionen åter samlar ihop sig och

Som en liten vägledning kan vi avslöja namnen på de sex ÖS-ledamöter, som sitter i andra raden framifrån. De är Calle Sundholm, Erik Extergren, Karl-Erik Nordlund, Kalle Liliequist, Åke Dunér och Gunnar Rinman.

Men vilka är de andra? Lämna svaren senast till den 1 maj 1976 och skriv "Historiska ledare" på kuvertet, som skall adresseras till Djurgårdens IF, Stadion, 114 33 Stockholm.

vill stå på egna ben. För övrigt har ju riksdagen bestämt, att det skall bli utredning om kvinnlig tronföljd. Som dagsläget är i dag skulle Birgitta då ligga bäst till för att bestiga tronen. Därest inte kungen äntligen bestämmer sig och bjuder oss på en kronprins. Medlemskort för denne är redan lämnat till textning.

Våra andra medlemmar med anknytning till kungahuset, Sigvard Bernadotte och Oscar Bernadotte af Wisborg – numera bas för våra fäktare – är ombudda att designa ett sådant medlemskort.

NU ÄR DEN HÄR

DIF
VÄSKAN

Helt i linje med ungdomsavdelningens målsättning satsar vi nu på en kvalitetsväska.

Pris 65:–

Väskan finns till försäljning på kansliet i Hjorthagen.

Utmärkt present till alla som idrottar, formbeständig med tryck och märke på bägge sidor. Ta chansen och inhandla Din "trunk" redan i dag.

Facit 1820

-Sveriges mest köpta skrivmaskin av den elektriska typen

Vår mest avancerade kontorsskrivmaskin. Den är så automatisk att fingrarna nästan aldrig behöver lämna tangentbordet. Facit 1820 har tangenter för så gott som allt man normalt måste göra för hand. Skrivmaskinen har dessutom dubbelt "kom-i-håg", d v s dubbla tabulatorsystem och är perfekt anpassad för svensk skrivstandard.

ETT ELECTROLUX FÖRETAG

Svenska Försäljningen 597 00 Åtvidaberg

Brottningsdomare — vad vore vi utan dem?

Lika gammal som brottningshistorien är värvet som "rättskipare" eller brottningsdomare. Så länge den ädla kampen bröst mot bröst förekommit, lika länge har domarna varit de, som bevakat och bedömt kontrahenternas kamp. Avvaktande, nästan i skymundan, men hela tiden skärpt och koncentrerad på den viktiga uppgiften, träder han fram vid matchens slut och utnämner segraren.

Domarens funktioner och antalet domarfunktionärer vid varje match har varierat under årens lopp. Men aldrig har vår sport kunnat vara dem för utan. Trots att han är så outhärlig, är det väl få, om ens någon funktionär inom vår idrottsgren, som får utstå så mycken smälek och kritik (ofta obefogad) för sitt ideella och osjälviska arbete.

Domartraditionen inom vårt land är mycket god och vi har alltid haft väl kvalificerade domare som representerat vid internationella tävlingar och mästerskap.

Djurgårdens domare har genom åren bidragit till att den svenska domarkåren nått mycket gott internationellt rykte. Vilka är de då, dessa rättskipande "ambassadörer"? Det började med Gottfrid Svensson, Djurgården, Axel Gran, Stockholm. Bror Klinkowström från Eskilstuna var aktade namn under 30- och 40-talen. Större pondus än den som Evert Karlsson, Djurgården visade på mattan får man leta efter. På 40- och 50-talen var Olle Nordin, BK Athen, flitigt i elden och samma gällde Sven "Svensken" Blomqvist, Lidköping och Lennart Öberg, Djurgården under 60- och 70-talen.

De här angivna har således varit något av banbrytare inom den svenska domarkåren.

Bredden på elitskiktet av våra domare verkar för närvarande vara större än tidigare. Till dessa bidrar Djurgården med två, Rune Isaksson och Axel Brun.

AXEL BRUN, är kanske i dag världens främste domare.

Axel började sin domarbana 1954 endast 24 år gammal. Anledningen var att han ådrog sig en ganska allvarlig skada, som stoppade en fortsatt karriär som brottare. Han var vid den tiden en lovande mellanviktare. Aceke ville fortsätta med brottningen och började då ägna sig åt domarkallet. Frågan är om inte Aceke tjänade på det valet.

Vad är det då för egenskaper som gör en bra domare?

Axel Brun säger:

Starkt psyke, självförtroende och goda nerver. Man måste ha en egen uppfattning i alla situationer och kunna stå för den.

Hur har Aceke blivit så bra?

Han säger själv:

För det första goda läromästare i den egna klubben. Domarkurser som jag regelbundet deltar i. Jag anser att man lär sig mest genom att studera andra och framgångsrika domare.

Hur många matcher har du dömt under dessa år?

Omöjligt att svara på. För något år sedan gjorde jag noggranna anteckningar och kom fram till att jag dömt 1.200 matcher på en säsong.

Aceke anser att disciplinen hos de aktiva brottarna är mycket bra såväl bland ungdom som seniorer. Däremot anser han att det bland tränare och ledare finns de som gapar och skriker som om det skulle gälla livet, trots att förmågan att på detta sätt påverka de aktiva eller domarna är så gott som obefintlig.

Det är stor skillnad att döma i internationella tävlingar.

I första hand beroende på de många språk som talas, de stora nationernas nationella intressen och sist men inte minst, publiktrycket från ca 30.000 – 40.000 åskådare.

TRE NYA I FAMILJEN

Det gäller att vara med "i tiden" och ingen skall heller tro, att man inte i Djurgårdsledningen är vaken för nya uppgifter.

Det kan således bli aktuellt med nya idrottsgrenar på vårt program. Underhandlingar pågår om att ta upp basket, volleyboll och squash på programmet.

Blir planerna realiserade innebär det att andra klubbar går i allians med Djurgården och detta i sin tur innebär, att de ställer både ledare och aktiva till förfogande. Kostnadsidan innebär att de nya i vår krets skall vara självekonomiserande.

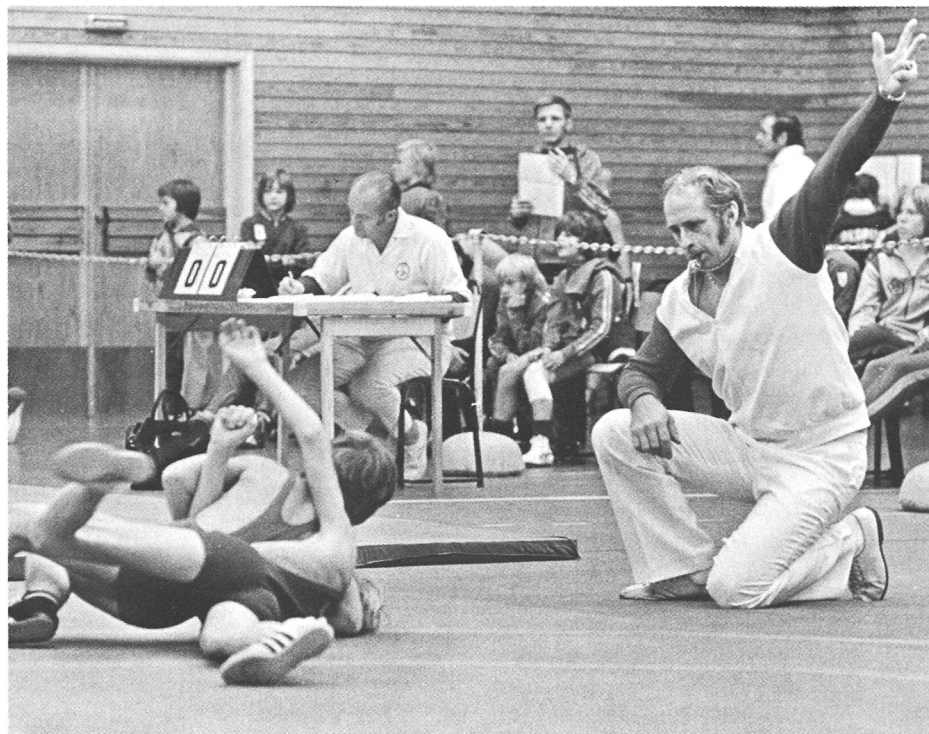
De tre aktuella klubbarna har ungdomsavdelningar med i bagaget.

Det blir säkert anledning återkomma.

Vad är drivfjädern till att Aceke och hans kollegor så entusiastiskt engagerar sig i domarsysslan? För någon större förtjänst är det väl inte tal om. Nej, rik på pengar har inte Aceke blivit, men rik på erfarenheter och upplevelser i samband med otaliga resor, såväl inom- som utomlands. Men den direkta drivfjädern är ju det stora intresset för brottningsporten.

Aceke Brun är en vältrimmad domare, vars främsta mål är att få bestiga den olympiska arenan i Montreal 1976.

Lennart Öberg

Klart fall signalerar vår brottningsdomare Aceke Brun i en match och höjer ena armen litet i förväg, innan det blivit fall.

Runt ett starkt idrottsår

Vi har bakom oss ett år av framgångar men också ett år, som inte varit utan sina besvikelser. Ett år av mycket arbete och med hårda påfrestningar.

I största allmänhet kan det väl sägas, att vi stått oss gott i den allt hårdare tävlingskonkurrensen, där vi på vissa fronter kunnat flytta fram våra ställningar men också där vi på vissa frontavsnitt varit hårt trängda och ej kunnat stabilisera tidigare erövrade positioner. Någon hurra-vad-vi-är-bra-stämning kan vi inte gotta oss åt inför vårt jubileumsår.

Den ständiga förnyelsen, som krävs på den aktiva tävlingssidan, har lyckligtvis och i ökad omfattning kunnat ske från de egna ungdomsavdelningarna. Satsningen på dessa är enda vägen i ett läge, då idrottens kommersialisering drivits så långt, att rekrytering i form av etablerade storheter utifrån är möjlig endast för miljonföretag.

BOBSLEIGH:

Är en sektion som arbetar helt på internationell nivå och som dessvärre inte har någon möjlighet att presentera oss någon SM-titel. Skälet är så enkelt som att det inte existerar någon backe i Sverige, där vårt lag har möjligheter att visa upp sin mästartklass. Nu får Djurgårdens bobsleighfolk nöja sig med att ställa upp på utländska banor och slåss med italienare, österrikare, kanadensare och tyskar om världsmästerskap och Europatitlar. Ännu har Carl-Erik Eriksson och hans manskap inte nått dithän, men skillnaderna i 100-delar av de sekunder, som avgör i dessa sammanhang, blir mindre och mindre. Kanske är vårt gäng moget att komma med en överraskning i vinterns olympiska spel i Innsbruck, dit de våra redan fått färdbiljetter och nya kostymer. Ännu bättre vore förstås om det äntligen var dags för ett backbygge i Sverige. Kostnaderna rör sig bara om några futtiga miljoner kronor.

Jisses va' glad man kan bli, tycker Björn Alkeby, sedan man med gemensamma ansträngningar klarat av Åtvidaberg i en nyckelmatch på Stadion och därmed bäddat för tredje plats i allsvenska tabellen.

BOWLING:

Efter att i fjol ha varit på vippen att lyckas med en djupdykning och hamna i div. III-träsket tog sig våra klotrullare ordentligt samman och räddade sig kvar i det något finare sällskapet. Vi kunde börja den nya säsongen i div. II. östra Svealand med att visa att satsningen på nyförvärven Hasse Östlund och Leif Fockmo var en klok satsning. Detta par rullade ihop de flesta poängen, när premiärsegern bokfördes till över 6 000 pinnar. I nästa match, borta i Västerås höjdes poängen till nära 6 200 och det innebar en ny serieseger. Sedan gick det ett tag av bara farten med särskilt glädjande framsteg av junioren Peter Alm, som lämnade ett bidrag till ett nytt klubbrekord för 8-mannalag i Birkahallen med totalt 6 420 pinnar.

Sedan har höstslagningen börjat med skiftande resultat. Förhoppningarna om serieseger finns kvar och därmed en plats i allsvenskan. Bowlingen är numera ett allt ungdomligare idrott. Utom Peter Alm, som bl. a. vann Stockholmsmästerskapets final för C-klassare, vimlar det av löften. Sektionen önskar bara att det nu också skall börja vimla av åskådare på Birkahallen. Med publikt stöd kan marschen rakt upp i de allsvenska kretsarna gå snabbare.

BOXNING:

I en tid, då vinden börjat vända sig och boxningen åter blivit en smula salongsfäbig här i landet, är det glädjande att konstatera hur satsningen på yngre talanger redan burit synliga resultat även i Djurgården. Några stora affischnamn har

vi väl inte fått fram ännu, men att gå långa vägen och låta plantorna först komma till en viss mognad, innan det blir dags i de hårda fyrkantiga tävlingsringarna, verkar både sympatiskt och klokt. Utländska talanger söker sig gärna till vår sektion och där har således Ben Ali och Josef Sarosdi varit goda föredömen för de inhemska förmågorna.

Vid sidan om de aktiva innanför repen har sektionen flera duktiga ledare i tjänst utanför repen som framför allt internationella poängdomare med Torsten Almqvist, Thore Starck och Sven-Olof Åsbrink i spetsen. Dömer tydligen ganska bra eftersom de sitter kvar på sina stolar vid varje större arrangemang.

Under mer än 30 år har våra boxare utövat sin handpåläggning på varandra i en källarlokal vid Pontonjergatan. Alldeles ljudlöst har väl dunsarna ej varit men först i år har det kommit klagomål från en hyresgäst för att ha blivit störd i kvällssömmen framför TV. Hälsovårdsnämnden har också snabbt störtat ut med bullermätare och lyckats slå fast att några för många decibel kunnat avläsas. Det blev uppsägning av vårt hyreskontrakt och ett tag syntes därmed risk föreligga att våra boxare skulle hamna på gatan. Nu får de emellertid en mycket bättre lokal i och med att avtal i dagarna träffats om att de skall få hysa in sig i gamla Centralbadet, där man just nu spikar och målar och rustar i delvis egen regi. Där det förr badades turkisk bastu kommer nu våra nävklämpare, däribland kanske ännu flera turkar, att få ett boxningens paradiset.

CYKEL:

Här upplever vår velocipedåkande sektion en ny vår och enligt tillförlitlig expertis får man gå tillbaka till startåret för Djurgårdens nya cykelgiv för att hitta motsvarighet till dagens febrila liv. Den gamla givnen startade hux och flux i och med att ett koppel stjärnåkare hade leddat på sin gamla klubb och ville trampa i nya färör. Under buller och bång fick de en fristad i Djurgården och cyklade snabbt till oss både SM-titlar och andra värdefulla segrar. När det omsider behövdes nya friska krafter återstod bara att arbeta i den egna smedjan och satsa stenhårt på ungdomsverksamheten. Den-

na satsning har nu också börjat bära väl synliga resultat och nu har vi tre A-klassare i vårt cykelstall i form av Thomas "Mackan" Eriksson, Hasse Ekholm och Berthold Helgesson. Den senare tog förresten över sektionens ordförandeklubba från PG. Ericsson i fjol för att dock snart visa sig ha så mycket kvar att göra på den aktiva banan, att han bara blev bättre och bättre som "hornryckare". Därmed ville han ge sig ytterligare tid som aktiv och har därför släppt ordförandeklubban i andra händer.

Ungdomssidan är välkött inom cykelsektionen. När man nu står i beredskap att flytta sina träningslokaler från gamla fäktsalen i Stadion till en mera tidsenlig lokal i Akalla med direkt kontakt med landsvägsdamm och asfaltdoft räknar man med att vårt cykelstall skall bli än mer synligt i prislistorna.

DAMIDROTT:

Som en ganska märklig följd av att år 1975 proklamerades som kvinnornas år kom ett överraskande besked, att vår gamla trevliga damsektion avsåg att lägga sig i malpåse och upphöra att i egen regi glädja oss karlfolk med tävlingsframgångar. Man föredrog att räcka handen till fotbolls- och handbollssektionerna för att leva vidare, och visst har de förstått att även i denna nya omgivning hävda sig. I fotboll nådde Djurgårdsflickorna en andra plats i klass 1 med bara två mål efter serievinnarna. En knapp 2-0-förlust i DM mot SM-finalisterna, hårdingarna från Jakobsberg, gav besked om att nästa år blir ett finare kvinnoår för laget. En seger över AIK finns särskilt att minnas under mörka vinterkvällar att inspirera till nya friska tag härnäst det blir grönt på fotbollsplanerna.

Handboll har våra flickor bedrivit med växlande framgångar i kretsen av nya kompisar i gamla handbollssektionen och också här visat sig trivas.

FÄKTNING:

Under en tid av Djurgårdens skiftesrika tillvaro, då nya svenska mästare blir allt sällsyntare som sällskap till forna tiders bortåt 450 SM-vinnare, har fäktningen förstått att följa upp traditionerna. Det är alltså enda sektion, som kunnat redovisa att Djurgårdens skarpa stål alltjämt biter med sådan skärpa, att föreningens långa mästerskapsrad ytterligare förlängts under senaste tävlingsåret. Och det både på herr- och damsidan.

På värja visade sig vår kvintett Calle von Essen, Hasse Jacobson, Leif Högström, Göran Andersson och Stefan

Pahlefors oemotståndliga och slog sig fram till mästartitlarna i lag. Med florett i handen var flickebarnet Maud-Ann Tesch lika kall och skicklig, när hon lade sig till med den individuella SM-titeln. Inte försämrades hennes meriter av att hon i förbigående fäktade till sig ytterligare två individuella mästartitlar på floretten gällande junior-SM och nordiska mästerskapet. Vid sidan om henne framträdde även Ann Molvidsson, Marit Nettelblatt och Eva Friberg med sådana färdighet att det blev lagseger i junior-SM för Djurgården. Ann Molvidson ökade sin meritlista med att vinna även det skandinaviska mästerskapet.

Och så kom det socker i botten på alla fäkttriumferna i och med att tre djurgårdare bidrog till årets största svenska fäkttrof genom att vinna världsmästerskapet på värja. I något av det mest dramatiska, som förekommit i värjfäktning, blev våra tre djurgårdare tungan på vågen. De tre det kalla stålets män, som nu går in i raden av andra världsmästare i Djurgårdens färger — vi har en del sådana i bl. a. ishockey och brottning att minnas från forna storhetsdar — nämner man stolthet än en gång namnen på Carl von Essen, Hans Jacobson och Leif Högström. I sammanhanget undgår inte fäkttrostaren Béla Rerrich att bli kallad "mannen bakom verket".

HANDBOLL:

Äntligen slog det till för våra handbollare. Efter 18 matcher hade laget gjort flera mål än var och en av de andra lagen och därjämte släppt in långt ifrån så många baljor som dessa, varmed det aldrig behövde diskuteras att inte seriesegern var väl grundad. Den togs hem mitt framför näsan på AIK:s förhoppningsfulla "tvåor" med två poäng till godo och med en målskillnad av 418-261. Mesta fullträffarna antecknades på bröderna och tvillingarna Curt och Kjell Wilsons konton. För rutinen i laget svarade 50-talets män Fritz Lange och Hans Thor.

I och med seriesegern blev det ett trappsteg uppåt och nu har vi Djurgården i div. III igen. Här har säsongen börjat med växlande framgångar och läget just nu i dag är vårt lag varken hotas av att åka ur serien eller att vinna den. Nyligen kunde vårt A-lag dock sätta Hammarby på plats med rejäl marginal och antyda något om att siktet för framtiden kan komma att handla om inblandning i serietoppens affärer.

ISHOCKEY:

När vi i fjol vid den här tiden stannade upp inför en till synes oroande framtid

för vår ishockey inskränkte sig förhoppningarna till att vårt A-lag skulle överleva det allsvenska omlägningsåret och rädda sig in i det paradiset, som döpts till elitserien och dit bara 10 klubbar av 16 hade tillträde.

Det blev ett år, som ibland gick hisnande uppåt för att lika snabbt föra oss ner i bottenlammet. Slutet på visan blev att vi inte klarade det första inträdesprovet utan måste gå igenom en ny skärpseld med kval mot Hammarby, Hofors och andra uppstickare från div. II-fronterna. Då äntligen fick vårt lag hakan över vattnet.

Inför den nya säsongen stod det klart att generationsväxlingen måste fortsätta och att det innebar i sin tur, att våra talangscouter måste ge sig ut på den öppna marknaden för att hitta åtminstone några etablerade storheter. Så gjordes också trots att den egna sektionsskassan egentligen inte medgav några större investeringar. En och annan växel måste dock ställas ut på framtiden och därmed gick det till sist att åstadkomma ett så hyggligt lag, att vi just nu trots några svidande bakslag törs hysa ett visst hopp om att kunna överleva. Löftesgivande hemmasegrar har oroväckande snabbt följts av djupdykningar på bortaplanerna och det är troligt att denna osäkerhet så snart laget inte är hemma på "Hovet" måste ge nye slavdrivaren Tjalle Mild huvudvärk. Han döljer denna med att optimistiskt kungöra att han har som mål att Djurgården skall nå slutspelet och bli en av de fyra stora i play-off. Givetvis håller 5 000 Djurgårdsmedlemmar tummarna för att så skall ske och det finns ju alltjämt en väldig massa matcher att plocka poäng i.

KONSTÅKNING:

Efter att ha börjat under små förhållanden har Djurgårdens konståkning år efter år vuxit till sig och kan numera kalla sig en stor och etablerad sektion. Om inte annat framgår detta av kassasidan av dess verksamhet. Denna redovisades vid senaste årsmötet i sektionen med en intäktsida på 270 000 kronor. Med utgifterna på 115 000 kunde kassan i det läget alltså visa ett plus på över 150 000 kronor. Vilken aldrig så stor sektion kunde glädja sina medlemmar med ett sådant besked?

De många pengarna, av vilka de flesta naturligtvis flutit in på bingoflugans surrande har kunnat omsättas i en rad strålande tävlingsframgångar. Här i Stockholm är all konkurrens lämnad långt bakom våra åkare. De forna storklubbarna i branschen lever helt i skuggan av de våra, vilket kanske inte är ett alldeles

Byggnadsingenjör Reinhold Gustafsson

Holländaregatan 20, 104 30 STOCKHOLM 45 - Telefon 23 55 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabrikat

MÅLERIFIRMA L. ÖRNMARK

I STOCKHOLM AB

Östermalmsgatan 84

114 50 Stockholm

Telefon 08-67 03 40

TELEFON 08-67 03 40

lyckligt förhållande men ett bevis på med vilken kraft våra ledare stöttat de aktiva. Träningsresor utomlands, bl.a. till Amerika, Kanada och England, för de bästa förmågorna har funnits med i programmet.

Största glädjeämnena har beretts oss av Lotta Crispin, av verklig expertis spådd att bli landets Sonja Henie om ett antal år. Liksom Sonja började Lotta försöka sig på konståkningskridskorna redan innan hon kunde gå, och den likheten får räcka som motivering till att expertisen alltså tippas henne att bli något i världsklass vad det lider. Hon har emellertid haft en rad förnämliga kollegor med sig i de övre trakterna i prislister. Dessa har som regel varit så blåfärgade att varje tävling mest liknat ett Djurgårdens klubbmästerskap.

ORIENTERING:

Kanske den sektion som gör minst väsen av sig men också den sektion, där den mesta och bästa amatörandan råder. Orienterarna har kanske trevligast och kamratligast av oss alla. Att de stora segrarna lyser med sin frånvaro tar man med upphöjt lugn i medvetande om att alla kan ju inte vinna. Tävlingsverksamheten är febril och man kan närmast tala om att sektionen kör med hela-året-omverksamhet. Som främsta namn strålar även denna säsong Sven Bjelkeryd, som nu börjar konkurrera med de gamla historiska namnen i Djurgårdens ärorika orienteringstillvaro. Kring sig har han en rad förmågor av både yngre och äldre årgångar, vilka titt som tätt kan återfinnas i de lokala prislister.

SKIDOR:

Andra året i följd drabbade den gröna vintern oss som bor på mellansvenska breddgrader, och det måste ju få sitt utslag på våra förhoppningsfulla ungdomar på skidsidan. Längre fick det bli rullskidor för hela slanten – och vid sidan härav fanns det bara terrängskubbning, gymnastik och andra inomhusövningar att hålla i gång med i väntan på att snön äntligen skulle dräsa ner. Den vita varan kom aldrig i tillräcklig utsträckning och någon tävlingssäsong finns därmed inte att rapportera i annat sammanhang än vad som handlar om Vasaloppet. Där hade vi ett antal spänstiga medelålders laggklämare anmälda i Djurgårdens stolta skidnamn och de stakade också på redigt och duktigt och kunde för egen maskin ta sig över mållinjen i Mora. När datan skulle anlitas för att plocka fram våra placeringar säckade apparaturen ihop men enligt vanligtvis välunderrättade källor skall våra

djurgårdare ha kommit in bland de 5 000 bästa. All heder åt dem och därtill en frostbiten blomma till vår skidkassör Sune Hall, som stakade in i mål på knappa 7 timmar. Det kunde man i tidernas begynnelse vinna Vasaloppet på.

De yngre av skidsektionens både manliga och kvinnliga del satsar hårt även i vinter och om inte förr hoppas de som alltid få delta i terrängtävlingarna fram på värdantent. Backhopparna var helt försvunna i Djurgårdens skidstall även den gångna vintern, men nu är de tillbaka för att åter kanske få oss att minnas de stora kämpar, som hoppade sig till evig berömmelse och vilka är orsak till att Djurgården alltjämt ligger i toppen på SM-statistiken. Krafttag är redan vidtagna. Nu kommer det bara an på om snön tänker infinna sig.

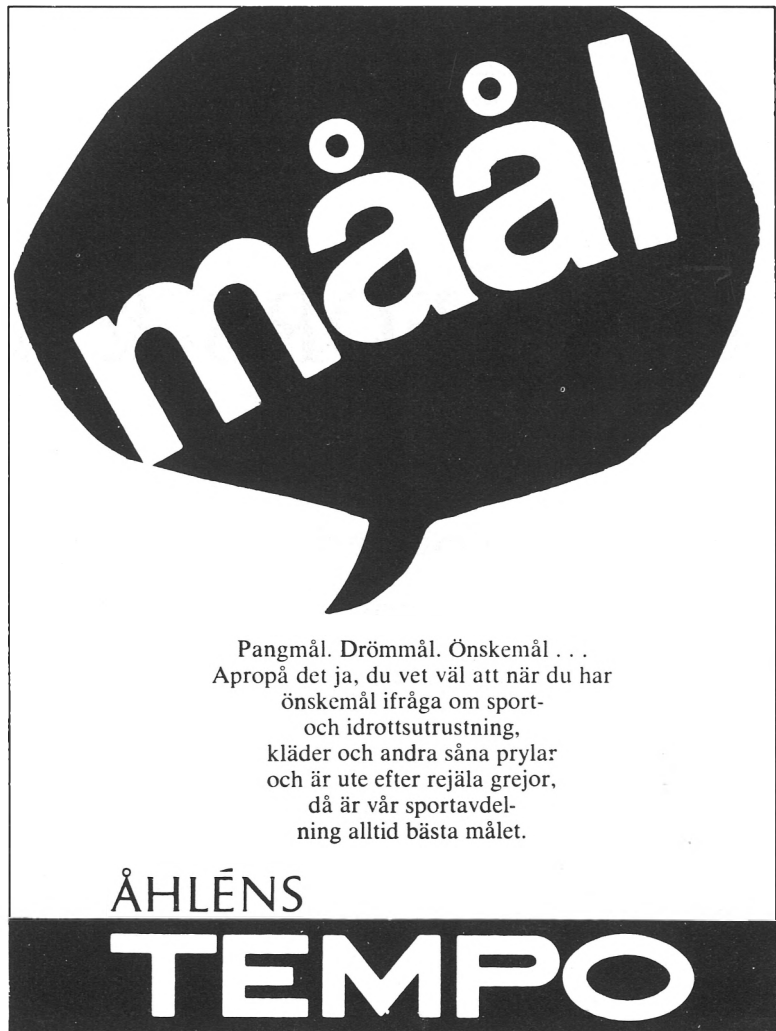
SLALOM:

Även för våra slalomåkare blev det en grön vinter. Uppladdningen hade tagit sikte på att det skulle bli en vinter med snö och någorlunda kyla och en stor

ungdomsfront såg särskilt optimistiskt fram emot säsongen. Dessvärre infann sig aldrig vintern och de sju tävlingar, som sektionen fått i uppdrag att arrangera måste avlysas fram till dess att bara en chans återstod att få anordna DM. Som reträttplats hade man avtalat med Väsa-backen i Älvdalen, och här kunde också 442 starter genomföras på två dagar. Stora framgångar för Djurgården, som genom Benny Lindberg blev dubbelmästare i specialslalom och storlalom. Även i lag vann Djurgården DM-titlarna i bägge avsnitten genom Benny Lindberg i sällskap med Lars Östlund, John Wiggers och Mats Flodin.

Det finns dom som bakom denna kvartett tror sig skymta en miniatyr av Ingemar Stenmark. Fordras kanske bara rejält med snö och dessutom kanske diverse 1 000-lappar för att få ett besked i ärendet.

På våra curling- och tennisfronter har det varit lugnt men i fri idrott inte fullt så lugnt i och med att vi haft framför allt skidlöpare, som gärna sprungit terräng på värdantent. Och därtill har vi givetvis haft

Pangmål. Drömmål. Önskemål . . .
Apropå det ja, du vet väl att när du har
önskemål ifråga om sport-
och idrottsutrustning,
kläder och andra såna prylar
och är ute efter rejäla grejor,
då är vår sportavdel-
ning alltid bästa målet.

ÅHLÉNS
TEMPO

SKALDJURS- RESTAURANGERNA

I ÖSTERMALMSHALLEN

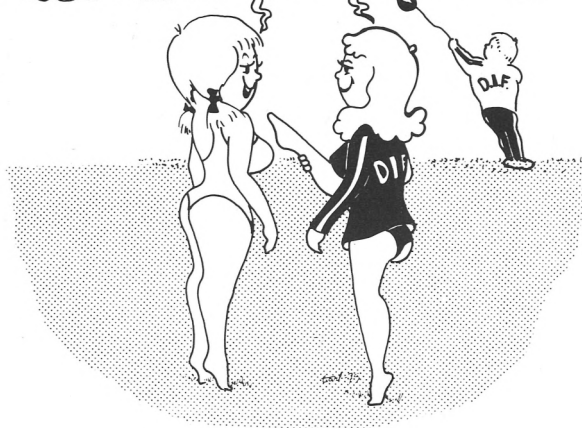
En annorlunda miljö att
bjuda på lunch i.

Lisa Elmquist

Gerda Johansson

EN DJURGÅRDARE ÄR SOM ETT CANADAKÖK. STOR, STARK, VACKER, LÅNGLIVAD OCH VÄLDIGT PRAKTISK ATT HA!

DÅ SKA JAG GIFTA MIG MED EN DJURGÅRDARE MED EGET CANADAKÖK !!!

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOK 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabriker

DAHLFORS & SÖNER AB

☆ Glasmästeri

☆ Glassliperi

☆ Spegelfabrik

☆ Byggnadsglas

☆ Planglas en gros

☆ Metallfabrik

DÖBELNSGATAN 65, 113 52 STOCKHOLM

TELEFON 30 87 37, 30 87 49

folk i Lidingöloppet med gamle kassören och revisorn Bosse Hedvall trampande sina 30 kilometer på allt bättre tider. Att nämna är också att Hilding Lövdahl på motsvarande sätt trampar cykelns Vasalopp Vättern runt utan att bli särskilt tagen av strapatserna.

INTERNATIONELLT

Djurgården har under säsongen lämnat många bidrag till den internationella verksamheten. Våra fäktare blev som redan framhållits världsmästare, varmed Svenska Fäktförbundet tyckte om Djurgården ännu mera än förr. För Svenska Fotbollförbundets många olika landslag har Djurgården haft sin betydelse. Sven Lindman, Curt Olsberg och Roland Andersson upphöjdes till A-landslaget och på något lägre nivå har förekommit stabila gossar som Tommy Berggren, Björn Alkeby, Tommy Davidsson och Kjell Samuelsson med tunga insatser i blågult. Sammalunda på ishockeysidan där senast Kent Nilsson lyftes fram i Tre Kronor för provspel. Våra konståkare hör också till dem som förbundet gärna anlitat i de internationella sammanhangen. Och bobåkarna åker ju nästan bara för Sverige. På alla fronter har de våra fått erkännanden för sitt sätt att framträda både på och utanför tävlingsbanorna.

ÖVERSTYRELSEN:

Efter 1974 års årsmöte har denna styrelse varit i funktion:

ordförande: Rudolf Walldén

vice ordförande: Roland Erixon

sekreterare: Karl Liliequist

skattmästare: Reine Gustafsson

samt i andra väsentliga funktioner som *ordinarie ledamöter*:

Kaj Alm,

Hilding Lövdahl,

Rolf Theblin

Med mångskiftande uppdrag har *suppleanterna*

Bengt Stagman

och Ulf Örnmarker

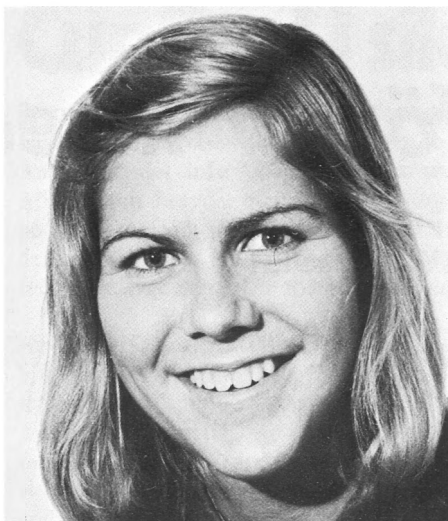
sysselsatts, varjämte till styrelsen *adjungerade*

Anders Holmstedt

och Lennart Öberg

också haft tillfälle stötta verksamheten.

Att värdera styrelsens olika verksamhetsfält och bedöma det ena som mera avgörande än det andra låter sig svårligen göra, men naturligtvis går det inte att komma ifrån att den ekonomiska sidan blivit en allt tyngre post att jobba med. Detta så mycket mera som svensk idrott är inne i en återvändsgränd, då de stora pengarna inte längre finns att hämta ur publikens fickor samtidigt som de aktivas

En fräsch Djurgårdstjej – Anna Erlands-son – lägg namnet på minnet, hälsar oss Sune Hall i skidsektionen och visar upp detta foto. Hon gör sista året som elev på skidgymnasiet i värmäländska Torsby. En kommande tjej på längdloppningsskidorna, lovar Sune.

krav på kompensation i alla de former stadigt ökar. Med kommunala bidrag och med bingopengar håller man den stora nöden från dörrarna, men det krävs även andra vägar. Dessa vägar tycks vara lättare att antråda ute i provinserna, där firmor och företag mera känner för sina hemmaklubbar och värdet av att stötta dessa och därmed ge det egna samhället PR och reklam än förhållandena i en storkommun som den stockholmska. Hur stor en stor klubb än är drunknar den i Stockholm. Det är en uppfattning som vi nu skall försöka skjuta i sank. Vill huvudstaden leva kvar på kartan och inte sjunka ner i glömskans dalar med idel slocknade stjärnor måste det tas krafttag även utanför idrottsföreningarna. Deras ledare gör redan nu maximum för att inte bli akterseglade.

MEDLEMMAR OVAN JORD

När vi vill slå litet extra på stora trumman brukar vi påstå oss vara Sveriges största idrottsförening. Det är inte bara en reklamfras. Vi är störst i fråga om att

Årskrönikan på de senaste sidorna skriven av sekreteraren "Kalle Lilja"

härberga det flesta antalet idrottsgrenar inom en och samma förening med tillägg att det rör sig om tävlingsmässigt högt kvalificerat folk.

Emellertid är det så, att vi genom olika redovisningsteknik ligger i bakvatten i förhållande till våra vänner i AIK evad gäller antal enskilda medlemmar. Hos AIK har man för inte länge sedan plockat in sin medlem nr 10 000 allt under det att vi i Djurgården nöjer oss med att redovisa något över 5 000 medlemmar. Skillnaden i redovisningstekniken är den att Djurgården redovisar bara medlemmar ovan jord, medan AIK påstås ta upp även sina underjordiska medlemmar i statistiken. Skulle vi rapportera alla medlemmar, som under våra 84 år passerat in och ut i vår förening för att slutligen lämna detta jordeliv, skulle vi säkerligen gå upp i jämnhöjd med AIK. Vi föredrar dock att låta våra hädangångna kämpar vila i frid och slippa att bidra till en onödigt förgyllning av vår statistik.

BARKBRÖD ELLER VAD?

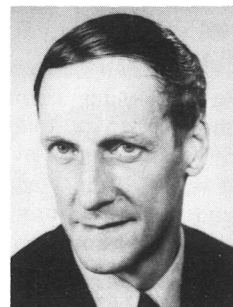
I motsats till i fjol har den ekonomiska verksamheten gett ett hyggligt överskott såsom närmare framgår av den särskilda berättelsen. Ur denna kan man hämta beskedet att omsättningen rört sig om något över 5 miljoner kronor. Direkt avgörande för att denna miljonaffär lönat sig är att bingoflugan alltjämt fortsätter att surra. Den dag så inte är fallet, är vi inne i barkbrödsepoken igen. Vetskapen härom gör att nya vägar nu prövas för att stabilisera vår ekonomiska tillvaro. Många helhjärtade djurgårdare ställer redan nu upp med givande grepp ur de egna plånböckerna och ibland även ur företagets kassaskåp.

Vårt kommande år blir litet av ett jubileumsår med allt vad det innebär av fest och glädje under förutsättning att vi når våra utstakade mål. Det kräver alltså ytterligare hård satsning på alla fronter. Vi har stort förtroende för våra ledares och för våra aktivas ambitioner härvidlag och ägnar dem här avslutningsvis föreningens stora erkännande och tack. Vare sig ledarna jobbar på toppnivå eller i det tysta ute på de stora djupen har de i lika hög grad bidragit till att vår förening står stor och stark. Till alla vänner och slitvargar i våra organisationer Sällskapet Gamla Djurgårdare och Djurgårdens Supporterclub riktas också detta erkännande. De kommande åren blir möjliga att överleva med samma starka trupper och kanske vi hinner mogna till att åstadkomma guldformat av vår förening. Det hör likasom till inför ett jubileumsår.

K.L.

Allt för Er inredning

NÄR DET GÄLLER **OMBYGGNADER**
OCH **RENOVERINGAR** HAR VI ALLA
HANTVERKARNA
RITNINGS- OCH KOSTNADSFÖRSLAG LÄMNAS

HELTÄCKANDE - LINOLEUM - PLASTMATTOR

ALLINREDNING SVEN ÖBERG

Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö

Telefon 08-765 46 16

3M arbetar för alla ...

för alla Er som tejpas med "Scotch", som kopierar
på en 3M-maskin, som slipar med 3M-slip,
limmar med 3M-lim, trycker med 3M offsetplåt,
arkiverar med 3M microfilmsystem,
bandspelar på "Scotch" tonband eller reflekterar med
"Scotchlite", eller...., eller....

De små också välkomna!

Säger man i Supporterklubben

Rubriken talar faktiskt sant och detta med stor inspirerande glädje. Det betyder att vår supporterclub får större resurser att stödja vårt kära Djurgårdens Idrottsförening med programförsäljning, souvenirförsäljning, parkeringsvakter och funktionärer där det behövs och det vet vi att det ofta gör.

Men det finns ett litet men i sammanhanget, de olika sektionerna vänder sig så sällan till oss. Det är mycket beklagligt och detta trots att det har gått ut meddelanden till samtliga sektioners ordförande och sekreterare. Kontakter med de olika sektionerna är av stor betydelse för våra medlemmar vilka äro mycket intresserade av att hjälpa till.

Dessutom är det viktigt för vår klubb att vi genom våra cirkulär och meddelanden kan tala om för våra medlemmar vilka olika aktiviteter som pågår för våra medlemmar som inte är enbart intresserade av ishockey och fotboll. Vi anser att det skulle vara trevligt för de olika sektionerna att vid någon tävling få både se och höra sin egen supporterskara men som det är i dag med denna dåliga information kan vi aldrig tipsa om de olika tävlingar som kommer.

Behövs vi?

Här begär vi från supporterklubben att det görs krafttag hos de olika sektionerna. Alltså: *Informera Supporterklubben*. Nåväl, säger kanske någon och kanske dessutom tillägger "Behöver vi någon supporterklubb?"

Den som tar upp denna fråga har över huvud taget aldrig satt sig in i vad som ligger i ordet supporter. Kanske han eller hon helt flyktigt tänker att det är "dom där skränflockarna". Men där här du fel som tänker så, ty vi har inte haft den minsta incident till misskötsamhet bland våra medlemmar utan på alla våra resor till bortamatcher har det varit prydliga och skötsamma Djurgårdare med bara en inställning – detta att stödja laget med hejramsor, som på intet vis har några fula ord i sina rader.

Dessutom var skall man ta dessa många medhjälpare som går åt vid hemmamatcher för program- och souvenirförsäljning? De kommer pliktskyldigast så fort vi kallar på dem långt före matchtid för att vara beredda för sin uppgift. Det tycker vi är hedrande.

Djurgårdens supporters club står för sina uppdrag på ett hederligt sätt.

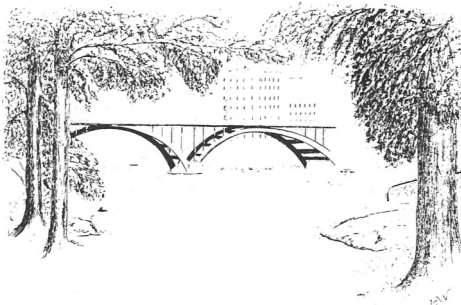
Till sist låt oss tala om att vi fr. o. m. i år har instiftat "Min Idol" inom både fotboll och ishockey där våra medlemmar för rösta fram sin Idol. Priset till veder-

börande *Idol* är ett vackert tennstop med inskription och först att bli ihågkommen var Björn Alkeby i fotboll. Vem får priset i ishockey 1976?

Med förhoppning om ett fortsatt gott samarbete och en önskan om Djurgårdsframgångar hälsar

Sven Öberg

(ordf. i Djurgårdens Supporter Club)

Sedan Harry Wolff lagt boxhandskarna på hyllan ägnar han sig mest åt konstnärens hobbies. Här ett smakprov.

Harry Wolff har varit och badat...

En gammal fighter blir rörd. . . Till Stockholms Stads Parkförvaltning riktas härmed ett varmt tack för det utomordentliga bidraget till Stockholms badentusiaster. Det nyanlagda "Långholmens Klippbad" Den gångna sommarens stora anslutning av badgäster både gamla och unga visade att anläggningen var välkommen.

För de som önskar svalare vatten finnes en bra duschanläggning och de i våras utlagda gräsmattorna har tätat och vuxit ihop med frodig, saftig grönska.

I synnerhet septemberbaden, då folk i allmänhet slutat med friluftsbaden, har varit helt underbara i det kristallklara vattnet (låter otroligt) men är sant.

Och baddräkten har varit lika torr då man lämnat badet som då man kom dit ty insynen till badet är i stort sett så obefintlig att man kan bada "näck" utan att störa. Det är underbar känsla att simma ut på Riddarfjärden... att rikta blicken mot väster, mot Västerbrons mäktiga bäge eller mot öster och avnjuta anblicken av "Nordens Venedig" "Mälarens Drottning", också simmande på vattnet. I vilken storstad i världen kan man uppleva något liknande?

Ävenså ett tack till samma förvaltning som nu gjort det möjligt att kunna vandra runt den vattenomflutna "Södra Malmen". På något undantag när kan man nu gå "Söder" runt sedan den tidigare avspärrade delen nedanför Södersjukhuset och Tantolunden öppnats och planerats.

Nämnas kan också det vackra promenadstråket från Stallmästargården genom Bellevue

BÄST I STAN!

Bäst i stan – ja även Djurgårdens argaste rivaler i Hammarby och AIK måste nog acceptera att blåranderna är de stockholmska mästarna. Både derbyt mot AIK och derbyt mot Hammarby gick på väskanten i Djurgårdsfavör. Bägge matcherna med 2–1. Mot AIK rätt överlägset, mot Hammarby med ett nödrop.

– Visst hade vi tur och varför skall inte Djurgården också ha en smula smak, frågade sig tränaren Bengt Persson efteråt. Vårt spel låste sig på något vis mot Hammarby, och deras 1–0-ledning var väl motiverad. I det läget såg det mörkt ut med Tommy Davidsson skadad och med ett anfall som haltade sig framåt. Hammarby, som dittills spelat taktiskt ett mycket klokt spel och som hade mesta segerviljan, skakades av vårt kvitteringsmål och sedan följde som ett brev på posten även ett segermål. Slumpens skördar, ja visst, men det fanns ju även perioder, då vi hade mål på gång utan att något hände.

Vi har numera ett så pålitligt maskineri, att vi tycker att vi skall spela vårt eget spel och inte rätta oss efter motståndarna eller de s. k. schackdrag, som dessa gör. Vi ska i stället gå våra egna vägar och vinna med vårt intrimmade mönster. I långa loppet är det nog klokaste vägen. Nu brast det på några normalt mycket starka kuggar och vi kom i ett underläge, som tycktes ge Hammarby en klar segerchans. Därför var det dubbelt starkt av mina grabbar att komma igen och med en smula tur och några snedstötar få in de två bollar, som vände matchen. Tragiskt för Hammarby, men vi ber inte om ursäkt. Djurgården lär ha haft åtskilligt med otur i derbyna i fjol. Då var jag inte med. Dags för oss att nu gynnas av ödet.

Segebollen mot Hammarby kom på en chans, som egentligen inte fanns. I stället skulle segebollen varit den som Kjell Samuelsson dundrade på med direkt på volley och som Hammarbymålvakten Gunnar Wilhelmsson gjorde en otrolig räddning på. Han riskerade att följa med skottet in i nätmaskorna men återfann sig själv på mållinjen med bollen under kontroll.

Viss Djurgårdshjälp ordnade Dan Brzokoupil genom att dra på sig den frispark, som ledde till kvitteringen genom Håkan Stenbäck. Det tackar man för.

– Kräftriket till Bergianska Trädgården utmed Brunnsvikens fagra stränder.

I dessa avseenden ha vi Stockholmare det verkligen beviljat.

Nu väntar vi bara på ett och annat cykelstråk genom storstaden.

Men tack för det vi fått denna sommar.

Harry Wolff

Tror man inte på guld för Djurgården?

Vem gör avspark i fotboll för Djurgårdens del i den allsvenska premiären söndagen den 11 april 1976? Har Harry Svensson uppdraget som center eller har Bengt Persson, vår tränare, något annat i tankarna? Det får man se, då premiärdagen är inne. Djurgården börjar med bortamatch i Örebro (ingen drömpuppgift precis) och spelar sedan första hemmamatchen en vecka senare mot Landskrona.

Tydligen tror Fotbollsförbundets tävlingskommitté inte på att Djurgården skall bli ett guldlag eller över huvud taget bli invecklat i guldstriden. Åtminstone att döma av spelprogrammet, som sista spel-dagen den 24 oktober bjuder på retur-möte mellan Djurgården-Örebro. Samma dag spelar Malmö-Norrköping någonting, som väl mera är tänkt som guldfinal . . .

Här är hela allsvenska programmet:

11 april: Norrköping-Malmö FF, Öster-Halmstad, Örgryte-Åtvidaberg, AIK-IFK Sundsvall, Landskrona-Kalmar FF, Örebro-Djurgården.

14 april: Hammarby-Elfsborg.

19 april: Elfsborg-Öster, Halmstad-Norrköping, Malmö-Örebro, Djurgården-Landskrona, Kalmar-AIK, Sundsvall-Örgryte, Åtvidaberg-Hammarby.

22 april: AIK-Åtvidaberg.

24 april: Hammarby-Malmö, Norrköping-Kalmar, Öster-Djurgården, Elfsborg-Halmstad, Landskrona-Örgryte, Örebro-Sundsvall.

2 maj: Halmstad-Hammarby, Malmö-Öster, Djurgården-Norrköping, Kalmar-Örebro, Sundsvall-Landskrona, Åtvidaberg-Elfsborg.

3 maj: Örgryte-AIK.

9 maj: Norrköping-Örgryte, Öster-Sundsvall, Hammarby-Kalmar, Elfsborg-Djurgården, Halmstad-Malmö, Landskrona-Åtvidaberg, Örebro-AIK.

13 maj: Djurgården-Hammarby.

16 maj: Malmö-Elfsborg, Kalmar-Öster, Sundsvall-Norrköping, Örgryte-Örebro, AIK-Landskrona, Åtvidaberg-Halmstad.

19 maj: Djurgården-Åtvidaberg.

20 maj: Norrköping-Örebro, Öster-Landskrona, Hammarby-AIK, Elfsborg-Örgryte, Halmstad-Sundsvall, Malmö-Kalmar.

23 maj: Kalmar-Djurgården, Sundsvall-Malmö, Landskrona-Hammarby, Örebro-Öster, Åtvidaberg-Norrköping.

24 maj: Örgryte-Halmstad, AIK-Elfsborg.

30 maj: Norrköping-Landskrona, Öster-AIK, Hammarby-Örgryte, Elfsborg-Sundsvall, Halmstad-Kalmar, Mal-

Två pigga ungdomar i Djurgårdens starka allsvenska fotbollsgäng, Björn Alkeby och Håkan Stenbäck. Den senare utnämndes till bäste man på plan, då Djurgården strax före jul vann "Laget i vårt hjärtas" turnering med att i finalen slå AIK med 2-1. Då hittade Håkan åter målkänslan.

HAN KOM FRÅN BÄNKEN

En match, som Håkan Stenbäck verkligen hade anledning minnas långt efteråt, var den mot Örebro strax innan det blev sommaresemester i allsvenskan. Håkan satt på bänken och ute på planen stämde inte mycket för hans kompisar. 25 minuter in på andra halvlek fick Håkan hoppa in och efter 10 minuter ledde Djurgården med 1-0. Efter förspel av Sven Lindman och Ove Rübssamen kom en höjdboll i lagom höjd farande till Håkan, som mötte med huvudet och fick nätet att dalra bakom Sven-Gunnar Larsson i Örebromålet. Och därmed vann Djurgården med 1-0.

Tidigare på våren hade Håkan varit med och gjort lyckosamma mål. 2-0-målet mot AIK var hans grej och likaså kvitteringen till 1-1 mot Hammarby (slutresultat senare med 2-1). När det behövdes ett mål mot Halmstads BK borta skötte Håkan om det också (1-0), och han hade

över huvud taget anledning vara belåten med sin vär. Sedan kom det en hårdare höst . . .

Här på bilden har Håkan hejdlöst roligt tillsammans med Björn Alkeby. En gör mål, en annan hindrar mål. Det kan betyda 1-0-segrar.

mö-Djurgården, Örebro-Åtvidaberg.

5 juni: Landskrona-Örebro.

7 juni: Djurgården-Halmstad, Kalmar-Elfsborg, Sundsvall-Hammarby, Örgryte-Öster, AIK-Norrköping, Åtvidaberg-Malmö.

9 juni: Hammarby-Öster, Halmstad-Örebro, Malmö-Landskrona, Djurgården-AIK, Kalmar-Örgryte, Åtvidaberg-Sundsvall.

10 juni: Elfsborg-Norrköping.

20 juni: Sundsvall-Kalmar.

21 juni: Norrköping-Hammarby, Öster-Åtvidaberg, Örgryte-Djurgården, AIK-Malmö, Landskrona-Halmstad, Örebro-Elfsborg.

30 juni: Öster-Norrköping, Hammarby-Örebro, Elfsborg-Landskrona, Halmstad-AIK, Malmö-Örgryte, Sundsvall-Djurgården, Åtvidaberg-Kalmar.

Höstsäsongen:

4 aug: AIK–Halmstad.

5 aug: Norrköping–Öster, *Djurgården–Sundsvall*, Örgryte–Malmö, Landskrona–Elfsborg, Kalmar–Åtvidaberg, Örebro–Hammarby.

15 aug: Kalmar–Halmstad, Sundsvall–Elfsborg, Örgryte–Hammarby, AIK–Öster, Landskrona–Norrköping, Åtvidaberg–Örebro.

16 aug: *Djurgården–Malmö*.

19 aug: Norrköping–AIK, Öster–Örgryte, Hammarby–Sundsvall, Elfsborg–Kalmar, *Halmstad–Djurgården*, Malmö–Åtvidaberg, Örebro–Landskrona.

26 aug: AIK–Hammarby, Örgryte–Elfsborg, Kalmar–Malmö, Sundsvall–Halmstad, Landskrona–Öster, Örebro–Norrköping, *Åtvidaberg–Djurgården*.

29 aug: Norrköping–Åtvidaberg, Öster–Örebro, Hammarby–Landskrona, Elfsborg–AIK, Halmstad–Örgryte, Malmö–Sundsvall.

30 aug: *Djurgården–Kalmar*.

2 sept: Norrköping–Elfsborg, Öster–Hammarby, Sundsvall–Åtvidaberg, Örgryte–Kalmar, *AIK–Djurgården*, Landskrona–Malmö, Örebro–Halmstad.

5 sept: Halmstad–Landskrona, Malmö–AIK, *Djurgården–Örgryte*, Åtvidaberg–Öster, Elfsborg–Örebro, Kalmar–Sundsvall.

6 sept: Hammarby–Norrköping.

12 sept: *Hammarby–Djurgården*, Norrköping–Sundsvall, Öster–Kalmar, Elfsborg–Malmö, Halmstad–Åtvidaberg, Landskrona–AIK, Örebro–Örgryte.

18 sept: *Djurgården–Elfsborg*.

19 sept: Malmö–Halmstad, Kalmar–Hammarby, Sundsvall–Öster, Örgryte–Norrköping, AIK–Örebro, Åtvidaberg–Landskrona.

25 sept: Hammarby–Halmstad.

26 sept: *Norrköping–Djurgården*, Öster–Malmö, Elfsborg–Åtvidaberg, AIK–Örgryte, Landskrona–Sundsvall, Örebro–Kalmar.

3 okt: Halmstad–Elfsborg, Malmö–Hammarby, *Djurgården–Öster*, Kalmar–Norrköping, Sundsvall–Örebro, Örgryte–Landskrona, Åtvidaberg–AIK.

16 okt: AIK–Kalmar.

17 okt: Norrköping–Halmstad, Öster–Elfsborg, Hammarby–Åtvidaberg, Örgryte–Sundsvall, *Landskrona–Djurgården*, Örebro–Malmö.

24 okt: Elfsborg–Hammarby, Halmstad–Öster, Malmö–Norrköping, *Djurgården–Örebro*, Kalmar–Landskrona, Sundsvall–AIK, Åtvidaberg–Örgryte.

*

Semifinalerna i cupen, Landskrona–Djurgården och AIK–Malmö FF spelas den 4 april (kl 13.30).

DET KALLA STÅLET'S FLICKA

Detta är Maud-Ann Tesch, vår duktiga fäktarflicka, som blev 1975 års svenska mästarinna på individuell florett bland seniorerna. Tidigare höll hon en lag-SM-titel för att nu slå till och även lägga beslag på de äldre flickornas mästerskap. Äldre flicka, ja... Inte är hon särskilt gammal, blir 21 under 1976, och har alltså massor kvar att vinna.

I ännu yngre dar sysslade hon med handboll och försökte sig även på simning för att dock omsider upptäcka, att det kalla stålet var något betydligt intressantare att umgås med. Född och uppfostrad i en idrottsintresserad familj på Lidingö, där hennes yngsta bror också börjat visa framfötterna hos Béla Rerrich och kanske kan bli något lika duktigt som Maud-Ann.

RUNT FOTBOLLSPLANERNA

Domaren bar sig egendomligt åt, och publikröster rådde honom att ta på glasögonen. – Dom har han ingen användning av, hördes en annan, han är blind. Vad han behöver är en ledarhund.

*

Hemmalagets center förstörde tre upplagda chanser. Snart förstörde han en till, då han kunde ha blåst bollen i nät. Då brast tålmodet hos en supporter: "Om dom hängde den grabben för att han var centerforward, skulle han dö oskyldig".

Häftig dispyt under en match om vem som kunde mest fotboll. Jag vet allt om fotboll, sade A. Jag såg matcher, innan du var född. – Jasså, tro det, sade B. Nå, hur många hål är det då i ett fotbollsnät?

*

Centerforwarden var ensam fem meter från mål, såg sig omkring och missade, okoncentrerad som han var. – Varför i all världen tittade du inte på bollen? frågade en medspelare förebrående.

– Nej, jag måste se mig omkring efter någon att skaka hand med.

Flygsemester i Sverige.

Tillsammans med resebyråerna har vi gjort i ordning färdiga paketresor för dig som vill semestra i Sverige. Precis som på en Mallorcasemester så kan du alltså få flygresan, hotell, måltider, sight-seeing inbokat och ordnat i förväg.

Vi kan också skräddarsy en resa helt efter dina egna önskemål.

Tala med resebyrån.

LINJEFLYG

Djurgårdare...

och alla andra, som vill ha något gott och värmande

innanför västen...

Det bästa på Isstadion och Söderstadion

bjuds det i våra barsserveringar

Källarmästare

Harald Hammarberg

Insänt:

HÅLL KLAFFEN . . .

Hr redaktören!

Tillåt mej att yttra mej i fråga om TV och Tipsextra. Tror dom att sändningen bara ses av blinda? Jag frågar för att man ju får t.ex. en fotbollsmatch alldeles förstörd, när en snacksalig reporter skall kommentera varje spark, varje inkast, varje miss, varje hörna och dessutom komma med synpunkter, vilka man själv vill göra. Om jag sitter på läktaren vill jag ju inte i ett streck höra min bänkgranne kommentera vad jag själv har förmåga att se. Det verkar inte som om någon på TV-redaktionen kommit under fund med detta. Vederbörande reporter försöker ju ibland vara före själva skeendet med sin kommentar och då blir det ofta en miss.

Häromsistens hörde jag en match mellan Burnley och Derby refereras av Leif Larsson, som snackar lika förtvivlat mycket som Bo Hansson. Vilken synpunkt han förresten kom med i andra halvlek då spelet stod 1-1 och 30 minuter var kvar att spela: "Det är helt klart att den här matchen är långtifrån avgjord ännu. Det kan hända saker på båda sidor".

Ja, tänk va, att det under en halvtimme kan hända att spelet inte bara håller till i mittcirkeln utan flyttar sig ner till målen på båda sidor.

Låt bollen göra arbetet och låt spelet tala. Håll klaffen i övrigt.

En som vill se själv

SKRIV TILL CISSIE!

Om du vill vara god vän med vårt flitiga lilla arbetsbi på kansliet, Cissie Lagerlöf, är det framför allt en sak, som du måste komma ihåg. Det gäller om du byter bostad och flyttar någonstans, dit brevbärarna har möjlighet att nå dig under förutsättning att du talat om för Cissie vad den nya adressen är. Annars sitter hon där med diverse obeställbara försändelser, av vilka några kan vara extra värdefulla för dig att få ta emot.

Alltså skriv ett kort eller ett brev till Cissie och tala om din ändrade adress. Annars får du skylla dig själv.

TRÄNING FÖR NÄSTA SOVJET-MATCH . . .

Svenska nationalsången kan du förstås, men kan du den ryska? En vacker dag står du där ute på planen, kära fotbollslirare i Djurgården, sedan du funnit nåd inför Åby-Ericsons ögon och skall spela VM-match mot Sovjet. Som du kanske vet spelar man då "Du gamla du fria" och den kanske du kan hänga med i, men hur mycket vet du om texten i Sovjets nationalsång, den där som alla tycker är så lång och aldrig tar slut. Inte många som känner till den ryska låten, men nu skall vi avslöja både den och för säkerhets skull även vår svenska låt.

Så här sjunger du alltså vid nästa match mot ryssarna:

Du gamla du fria du fjällhöga Nord,
du tysta du glädjerika sköna
Jag hälsar dig vänaste land uppå jord,
din sol, din himmel dina ängder gröna,
din sol, din himmel, dina ängder gröna.
Du tronar på minnen från fäststora dar
då ärat ditt namn flög över jorden.
Jag vet att du är och du blir vad du var.
Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden!
Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden.

Och sedan försöker du hänga med i nästa låt (som kanske rentav skall jungas före den svenska):

Sovjethymnen

De folkstyrda staternas enade
välde för sekler befast av vår
ryska nation vår hyllning vi
bringa för frihetens seger
vår stolta, vår mäktiga

Rådunion

Hell dig, o fosterland, frihetens
fosterland, löftet om folkens
förbrödring och fred.

Framtidens trosbanér, frihetens
folkbanér.

Tänd oss till seger, mot seger
oss led,

Tänd oss till seger, mot seger
oss led

I natt och i mörker oss friheten
lyste, och Lenin den starke oss
visade väg. I Stalin vi växte
till trohet mot folket, till dåd
och till framsteg han vände
vår håg

Hell dig osv.

Vi härdats i strid och med
blicken mot döden, var ovän
får känna vår drabbande hand.
I kampen gestaltar vi seklernas
öden, den seger som gryr för
vårt fädernesland

Hell dig osv.

(PS. Om du står och sjunger på svenska undrar nog någon om du är riktigt frisk).

Till

Djurgårdens Idrottsförening, Stockholm.

*Undertecknad anhåller härmed om inträde i Eder
ärade förening.*

Stockholm den 26 dec 1909

Namn: Ragnar Nystedt

Titel eller yrke: Skolgrabb

Adress: Odengatan XXXII (32)

Födelseår och dag: 1898 den 15 juli

Rekommenderas af:

Axel Norling

Inträdesafgift kr. 2. Årsafgift: under 20 års ålder kr. 3, öfver 20 år kr. 6.

Så här gick det till i början av detta århundrade, när man ville bli medlem i Djurgården. Annandag jul 1909 bestämde sig då 10-årige Ragnar Nystedt att bli Djurgårdare och skickade in denna blankett, som i övrigt talar för sig själv.

En bumerang om ishockeyns blåbär

En rapport från ett årsmöte

När detta skrives, är Djurgården ett helt vanligt ishockeylag i elitserien med stora framgångar men också med svåra bakslag. En oviss framtid kanske.

När detta läses, är kanske situationen en annan. Kanske våra värsta farhågor håller på att besannas, nämligen att Djurgården är ett blåbärslag på väg ur den högsta ishockeysocieteten.

Men kanske är vi i stället på väg mot slutspelet och får slåss om guld.

Ingen som, ingen som vet . . .

För vår gamle ishockeypappa Arne Grunander handlade senaste årsmötet i Svenska Ishockeyförbundet om ett svårt ställningstagande. I sina yngre dar kämpade Arne för att "blåbärslagen" skulle rensas ur allsvenskan, som skulle vara tillhåll för endast den verkligt kvalificerade eliten. Djurgården vann på den tiden med stora siffror och publiken började dra sig för att gå på utklassningsmatcher. Bort med blåbären, menade Arne, som 10–15 år senare fick sina drömmar uppfyllda. Blåbären bland 16 klubbar försvann.

*

Men på årsmötet hade denna elit sina farhågor. Vem av de 10 skulle tvingas lämna båten? Skall det bli du eller skall det bli jag, frågade sig pamparna.

Man tyckte det var säkrast att göra en gardering, och den fick formen av en motion till årsmötet med begäran att de två sista lagen i elitserien inte utan vidare skulle åka ur utan i stället få chansen att kvala mot segrarna i den nya division I-serien.

Eftersom det är distriktspamparna, som styr svensk ishockey och inte stor-klubbarna, vilka får nöja sig med att spela in pengar och bjuda på landslagsspelare åt Tre Kronor, så blev det ett bleklagt nej.

Det räckte inte att den värmländske hövdingen Kjell Glennert kämpade för Färjestad, Leksand och de andra elitseriekollegerna med dessa argument:

Om anställningstrygghet

Varje sig i fotboll eller andra lagspel i vårt land eller utomlands råder det en så hög nedflyttningsprocent som elitserien nu tvingas dras med, eller 20 procent. Det innebär, att i runt tal 250 spelare lever sig in i en viss rutin och ett visst ekonomiskt fördelaktigt förhållande. Allt detta rubbas plötsligt för 50 spelare, som ställs utanför denna elitkrets genom en obarmhärtig nedflyttningsprocent. När det börjar stå klart vilka två klubbar, som måste ge upp inför nedflyttningsspöket, är det självklart att deras spelare ser om sitt hus och börjar

tänka på att byta klubb för att få leva kvar med elitseriens förnämliga existensvillkor. Det handlar om stora pengar. Det är för att råda bot på detta och naturligtvis också för att garantera, att elitserien inte tillföres ett par föga publikattraktiva lag, som vi tycker, att det kan räcka med att en klubb åker ur och att den andra olycksbrodern ges chansen att kvala sig kvar. Då får man bevisat om segraren nerifrån är bättre eller ej.

Det här förslaget handlar även om anställningstrygghet. Spelarnas ekonomiska status rubbas på en gång genom en hård degradering. Det går inte att blunda för detta faktum. Man får förstå om de spelare, som dras ner i djupet, försöker rädda sig över till en annan klubb med plats i elitserien. Man måste göra krisen så lindrig som möjligt.

Ingenting hjälpte i fråga om argument, inte ens det att elitserien förlorar i publik dragningskraft, om det kommer in lag, som omgående utvecklar sig till blåbär och blir slagpåsar hela säsongen igenom.

Det är inte lätt att vara liten. Som på den här bilden, där en av våra yngsta knattar går över styr just när han skall pilla in pucken i kassen. Är man bara 6 år finns dock hopp om att komma tillbaka och stå stadigare på skridskorna. Och att göra mål.

Grunanders hjärta:

Arne Grunander kunde förmodligen inte undgå att känna en smula med hjärtat – mot bakgrund av att hans gamla Djurgården kunde bli inblandat – men höll masken som förbundsledamot och gav detta besked:

– Den nya ordningen innebär, att vi skickar i väg åtta av era kamrater från gamla allsvenskan (som bestod av 16 lag) och låter er tio bli ensamma kvar om alla härligheterna. Vad är det som säger, att dessa nu ivägskickade åtta lag på en säsong i den lägre divisionen blir så mycket sämre än att de inte kan ta upp konkurrensen med er igen? När vi nu lyckades få distrikten att gå med på den här 10-lagsserien, får vi väl låta oss nöjas och pröva den nya serieordningen några år, innan vi börjar peta på den och gör något nytt laborerande. Har vi beslutat, att två lag skall flyttas upp, måste detta stå fast. Det är inte mer än rätt att serie-segrarna skall ha två infallsvinklar till elitserien. Det stärker underlaget bakom elitserien.

Lasse Lindström i serieföreningen och med hemortsrätt i Södertälje kämpade för kval-idén med utgångspunkt från att elitserien är en mjölkko, som alla måste vara rädda om. Vi måste bjuda på kvalitet. Kommer det upp ett blåbärslag, är det risk för kvalitetsförsämring och minskat publikt intresse.

Årsmötet lyssnade inte på argument

De olympiska påvarna vill inte ha kritik

Vad har vi en olympisk kommitté till? Den frågan hör man allmänheten ibland göra, när denna allmänhet inte får med sina favoriter till olympiska spelen. En gång vart fjärde år stiger de olympiska påvarna fram som maktfullkomliga representanter för sig själva (och för de olympiska idéerna, får man väl förmoda) och meddelar vilka av våra stjärnor, som skall få förtroendet att representera Sverige. Dessa stjärnor har då vägts på våg och synats utan och innan för att de olympiska ledarna skall kunna hysa någon tilltro till deras möjligheter att placera sig i prislistora.

Mellan de olympiska spelen arrangeras det VM och EM, och då får specialidrottsförbunden utse vem de vill att representera Sverige. Givetvis har dessa förbund den stora sakkunskapen. Olympiska kommittén får förvisso ta del av förbundens sakkunskap men bestämmer i sista hand själva att vara större experter och göra tummen upp eller tummen ner.

Så går det alltid till, och lika ofta blir det gnäll i spalterna både från ledare och deras förhoppningsfulla aspiranter.

Inför de olympiska uttagningarna 1976 gnälldes det på olika sätt i spalterna. Expressen och Svenska Dagbladet ansåg att olympiska påvarna varit alldeles för generösa och satsat på stjärnor, som inte hade tillstymmelse till chanser. Dagens Nyheter, Idrottsbladet m. fl. tyckte motsatsen och undrade varför olympiska kommittén saknade de generösa linjerna.

– Jo, pengar går alltid att skaffa fram bara det finns utsikter för en olympisk placering, men vi har nu kommit överens med förbunden om vissa krav och då är vi tvingade att vara kallsinniga och följa bestämmelserna, var olympiske basen Sven Thofelts svar. Vilken kritikstorm skulle vi annars inte dra på oss? Mer än en gång har vi fått äta upp att vi varit för generösa och tagit med folk, som inte räckt till i konkurrensen. Andra nationer får gärna besätta jumboplatserna i prislistora.

En skopa skäll . . .

Hur de olympiska hemmagudarna än vänder sig, får de alltså räkna med kritik, men denna möjlighet till att bli utskällda för att de visat för stor generositet i nomineringarna skulle nog Sven Thofelt och hans kompisar kunna orka med. Att

från storklubbssidan. Att en och annan röst mumlade något om möjligheten att bryta sig ur gemenskapen och skapa en svensk "proffsiga" bemöttes knappast med en axelryckning.

Bäst för Djurgården och andra etablerade märken att ta i så att det knakar och att av egen kraft rädda skinnet.

Allison

avvisa olympiska aspiranter med motiveringen att man inte vill dra på sig kritik är ett svagt argument. Vart fjärde år skall man ha råd att få sig en skopa skäll.

Den här artikeln började med en undran vad vi har en olympisk kommitté till. Visst skulle de olika specialförbunden kunna ges förtroendet att direkt välja ut de stjärnor man vill ge en olympisk chans. Men nu är det så att den nådiga tågordningen i samband med olympiska spel kräver att varje land måste ha en olympisk kommitté.

Man måste också dras med en internationell olympisk kommitté, som bestämmer över hela världens idrott. Visserligen bara vart 4:e år, men då är de olympiska gudarna i nivå med Gud Fader i himmelen.

KLUBBKÄNSLA

Vad är klubbkänsla för något? Förri tiden handlade det om känsla för klubben. Nu för möjligheten att via en klubb – vilken som helst – få ut en massa kosing. Är det någon som kan förneka detta?

Jag sitter med en tidning framför mig och läser hur som Västra Frölunda slog Timrå med 6–4 i ishockey. Tre mål svarade då förra Timråspelaren Finn Lundström för.

– Det var min bästa match i Frölunda. Jag kände inget särskilt för mina gamla

Ur vårt historiska arkiv kommer denna bild, som visar en av våra mest berömda skidkarlar, Oscar Bomgren, som vid sekelskiftet dominerade svensk backhoppning och var den förste att ta upp konkurrensen med normmännen.

På vår bild har han just varit hos fotografen i bästa finkostymen med en riklig medaljsamling på bringan.

kompisar i Timrå just då. Det var bara skönt att få sätta dit målen. Nu har det lossnat för mej.

Är det inte otäckt?

Visst är det otäckt att klubbkänslan mer och mer försvinner. I det här fallet får väl Timrå trösta sig med att man fick 100.000 kronor när Finn Lundström gick över.

Klubbkänsla finns inte i samband med de stora pengarna.

FÖRE OCH EFTER 10 – 0 . . .

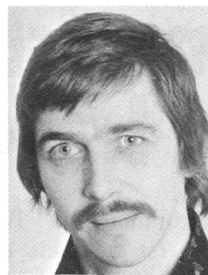

Klotet rullar mot div. 1

Efter mycken möda och stort besvär, efter många bedrövelser, tårar, fula ord och slitna lagledarhårtussar lyckades vi på knä kravla oss kvar i div 2 förra säsongen. Spännande värre var det ända fram till näst sista matchen och nerverna låg utanpå kroppen på en hel del håll. Många och långa lättade suckar hördes när saken var klar. Men det var då det!

Ett samstämmigt rungande ”— Nä nu dj-r” bekräftade att alla var överens om att den spänning som denna säsong kommer att drabba alla djurgårdsboxlars vänner skall gälla uppflyttning eller inte. Låter inte det bra? Den förhoppningen är inte helt gripen ur luften. Att spelare som Hasse Östlund, f. d. Nore, Leif Fockmo, dito, Leif Törnестam, f. d. Stureby, Sven Wige, m. fl. äntligen insett att Djurgården är LAGET = KLUBBEN gör att den förhoppningen kommer att hållas vid liv.

Hasse Östlund, som strax efter det övergången var klar sopade golvet med hela Stockholmseliten vid rikstävlingens hallfinal på Birkahallen genom att slå fenomenala 1881 på 8 serier, nära 200 poäng över gällande klubbrekord. Leif Fockmo, med fina resultat från förra säsongen och i år siktande högre än högst och tränande därefter. Leif Törnестam, också med fina tidigare resultat, som även han i år tänker satsa så hårt det går för att bli så bra som det går. Sven Wige, gammal, säker och rutinerad spelare som alltid gör bra ifrån sig. Dessa plus våra ”gamla trotjänare” kommer att se till att det blir en lustiger dans bland käglorna. Så varför skulle inte vi spela i div 1 nästa år?

TVå av bowlingens nyförvärv, som redan gjort fina rullningar, Leif Fockmo (överst) och Hans Östlund, vilka kanske får oss upp ett stycke mot division I.

NYFÖRVÄRV VISADE VÄGEN

DIF-bowlarnas premiärmatch i div II Östra Svealand på svårspelade PA-hallen mot Trol blev en fin framgång. Med utmärkta 6034 togs två värdefulla poäng. Nyförvärven Hasse Östlund (816) och Leif Fockmo (804) visade vägen och Janne Tymark, Lasse Bergkvist och dom andra gamla kämparna följde med.

Första bortamatcherna utanför Stockholm ägde rum i Västerås nya fina sportanläggning Bellevuehallen. Västerås BS (3:a i serien förra året) och Frisk svarade för motståndet. I första matchen mot VBS gick ett upptänt gäng in och klippte till med 6163, vilket med ca 200 poäng räckte till en meriterande seger. Bäst även denna gång Hasse Östlund med 853 följt av ”Junioren” Lars Magnusson med 821. Leif Fockmo la beslag på klubbrekordet över en serie med 289 och slutade på goda 813. Efter det dammet lagt sig var det så klart för nya kämpartag mot Frisk. Trots trötthet visade våra Djurgårdare de friskaste takterna och bärgade åter 2 seriepoäng. Marginalen blev dock knappa 50 pinnar. Över pari (813) slog regerande klubbmästaren Lasse Bergkvist.

Nytt klubbrekord i 8:a manlag!

I fjärde omgången kom så äntligen första hemmamatchen på Birkahallen. Nore, som vi tappat på deras bästa spelare Hasse Östlund och Leif Fockmo, blev ingen match. Redan i första omgången tog DIF ledningen med 277 pinnar och när sista rutan var spelad skrevs på anslagstavlan DIF 6420—Nore 5729, seger således med nära 700 poäng. 6420 var också nytt klubbrekord för 8-mannalag och till detta antecknade sig Hasse Östlund för ett nytt rekord över fyra serier med utmärkta 937. Även Peter Alm passerade parigränsen med goda 831. I laget spelade Hasse Östlund 937, Peter Alm 831, Gösta Eriksson 799, Lasse Bergkvist 783, Lars Magnusson 780, Per Gustavsson 775, Leif Fockmo 767 och Tage Holmlund 748.

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27

TELEFON 30 22 02

STOCKHOLM

PETER ALM SLÅR TILL!

Vår juniormästerskapsfinalist Peter Alm utmärkte sig åter genom att i Stockholmsmästerskapets final för C-klassare gå segrande ur striden. En prestation som inte nog kan berömmas. Vad månne bliva som redan inte är. Ett ämne till något riktigt stort minsann.

Vi behöver publik till våra matcher. Våra spelare behöver det stödet bakom sig men det har stundtals varit dåligt med det. Därför väddar jag här till er. Kom ner och titta och heja och uppmuntra de våra i deras svåra kamp mot ovilliga käglor. Hemmamatcherna på Birkahallen går på nedan angivna tider

1976-01-10	16.30
1976-01-17	13.15
1976-01-24	15.15
1976-02-21	12.00
1976-03-20	16.30
1976-03-27	11.00
1976-04-03	14.15

Djurgårdare som är intresserade av bowling men inte så mycket att ni spelat själv, men som ändå vill veta vad som händer hos oss kan genom att sända in namn och adress få sig tillsänt det oregelbundet utkomna lilla bladet "Klockan" som innehåller lite ditt och datt om vad som försiggår i vår sektion.

Jan Tymark

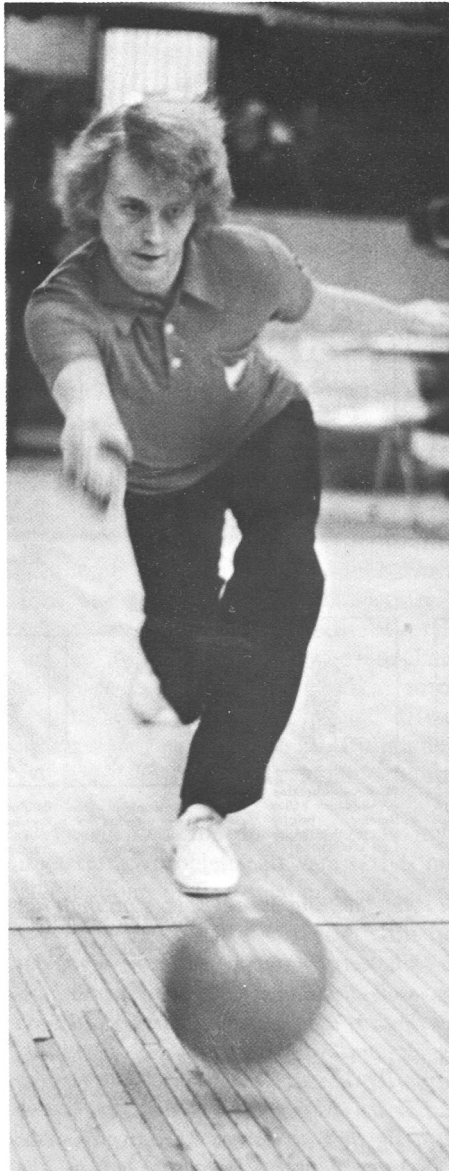

*Vi flyger vidare
mot höga mål*

Genom denna utmärkta slagning fick även ligasnittet sig en knuff upp till div I-mässiga 767.

Sista matchen före höstens pausvila tog DIF emot Force från Eskilstuna. Efter en något trevande öppning började kloten rulla vår väg. Slutresultatet 6264 räckte väl till för en övertygande seger och sällan har väl A-lagets spelare gjort en så jämn slagning.

Inför höstomgångens "andra halvlek" ligger från div I nedflyttade Hermod och DIF på 10 poäng dvs. full pott. Hermod har dock ett snittpoäng till godo. Bäddat alltså för en spännande fortsättning. Sedan gick det ett tag både upp och ner, men dock mest i positiv riktning. Skall det äntligen bli allsvenskan för gamla DIF?

HÄR RULLAR PETER

Bland många lovande klotrullare i de yngre årgångarna har vi bl. a. Peter Alm, som på vår bild med koncentration i både blick och hand är på väg med en strike. Eller fick han en änka kvar just den här gången?

Knatteredaktören:

ATT VARA UNGDOM I D.I.F.

För mig var det logiskt, (ja det stod t.o.m. i stjärnorna i vilkens namn jag skulle uppfostas). Jag menar förstas det där med att välja klubb. Det var ju inte så svårt eftersom farsan så länge jag vet varit Djurgårdare – typ motionskutte – och Vasaloppsåkare. Men det har visat sig att jag valde rätt även i fråga om trivsel och kamratanda, och det tror jag man kommer långt med här i livet. Träningen består ju inte enbart av blodsmak i munnen, vi har även teknikträning, skidskola och för de mera försigkomna en variant, rullskidan, allt vanligare på våra snöfattiga breddgrader.

Man talar om att pengar här i livet är allt, men något är ännu viktigare, nämligen det där med klubbkänsla och "feeling" för D.I.F. I vår sektion arbetar man med små medel där pengarna inte spelar så stor roll. Ni har kanske läst om oss i diverse förortsbilagor och mindre tidningar, jag menar om vår knatteverksamhet, där vi är störst i Stockholm. Inte bäst och inte vackrast, men vi har kul, trivs, tränar, tävlar och framför allt kämpar.

Och Du glöm inte en sak – alla är välkomna till D.I.F.'s skidsektion stora som små, mammor och pappor. Just nu har de äldre ökat tempot på utbildningssidan, det där med klubbtränare och hålligångare för det måste ju finnas i en klubb som siktar framåt. Vi är en god bit på väg, men känner du någon mamma eller pappa som är intresserad av ledarskap så hör av Dej. Som Du vet så platsar alla i Djurgårn.

Vet du vem som behöver kondition? Jo just du och jag. Hur ska jag träna, hur ska jag bära mej åt, uppläggning av träning, ska jag ha ett mål., Ja, det är därför vi är till.. Djurgårdens IF alltså. För dagens samhälle som är så präglad av inaktiviteter, tv, serier och soffan. Därför måste du och jag ut ett par tre gånger i veckan till stärkande träning. Plugget går visst lättare också när de fysiska övningar har blivit en vana. Faktum är ju att fler människor accepterar och mår bra av löpning, skidåkning etc. etc.

Apropå vinter och snö, så anordnar vi skidskola, snöstjärneprov och provtagning för ungdomens skidlöparmärke. Något som varje skidentusiast borde pröva i vinter. Ska vi bestämma att vi Djurgårdarens läsare möts i det vita spåret i vinter. VA KUL,

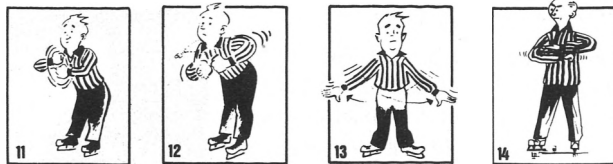
Hälsningar och massor med snö från
Skidornas Knatteredaktör Sandra Hall

1. Icing — den bakre domaren ger tecken för icing genom att sträcka ena armen rakt upp. Den framre domaren markerar att icing fullbordats genom samma tecken.

2. Hög klubba — båda händerna hålles framför ansiktet. Händerna i grepp med vänstra handen över den högra. För händerna upp och ner.

Domar-tecken!

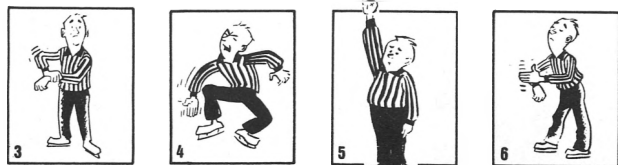

11. Charging — händerna roterar bort från bröstet.

12. Boarding — upprepade slag med ena handens knytnäve mot andra handens öppna handflata framför bröstet.

13. Wash out — slår ut med båda händerna med handflatorna nedåt.

14. Butt-Ending — de böjda armarna röres i sidled framför bröstet — den ena ovanför den andra.

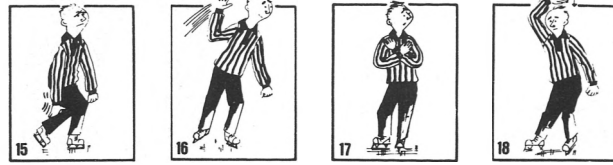

3. Holding — fattar om vänster handled med höger hand.

4. Tripping — slår eller hugger med höger hand över höjt höger skenben.

5. Fördrojd signal — handen med visserpipan hålles högt över huvudet.

6. Slashing — slår eller hugger med vänster hand över högra handleden.

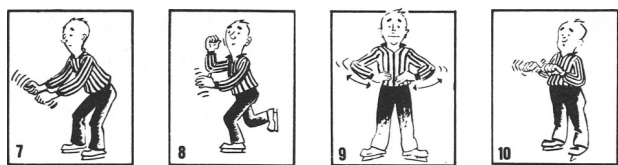

15. Clipping — slår med höger hand bakifrån i högra knävecket.

16. Avvaktande avvblåsning — hand (utan visselpipa) och underarm strackes uppåt. Pekar på felande spelare.

17. Interference — armarna hålles korsade framför bröstet.

18. Matchstraff — klappar med handflatan på hjässan.

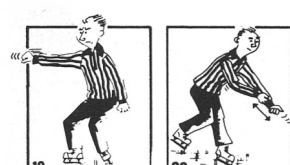

7. Hakning — vänstra och högra handen drages in mot kroppen i en hakningsrörelse.

8. Armbågstackling — slår lätt med vänster hand mot höger armbåge.

9. Misconduct — båda händerna på höfterna vänd mot den felande.

10. Cross Checking — händerna hålles framför bröstet som om man håller i en klubba.

19. Roughing — armen strackes med knuten hand framför kroppen.

20. Spearing — båda händerna gör en stotande rörelse framför kroppen.

Ordlista
Boarding=tackling mot sarg
Butt-Ending=stöt med klubban
Charging=otillåten tackling
Clipping=puckföraren tas före pucken genom slängning på isen
Holding=fästhållning
Interference=spelare som ej har pucken hindras
Misconduct=olämpligt uppförande
Roughing=slagsmål
Slashing=slag med klubban
Spearing=stöt med klubbladet
Tripping=ojuste fallning av motspelare
Wash out=spelet fortsätter

Sällan har vår ishockeypublik haft så mycket avvikande meningar från hur domarna dömer matcherna som den här säsongen. Domarna har fått äta upp många tråkningar, ja i en del fall rena ärekränkningar, och oftast har detta skett i samband med utvisningar. Vad som är en vanlig tripping är för många ingenting alls att blåsa för. Vad som är boarding (=våldsam tackling mot sargen) är för många

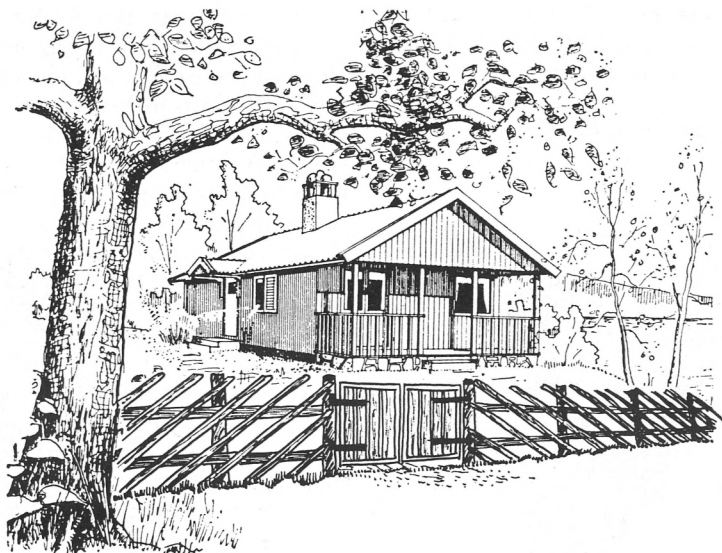
en rejäl tackling av det slag, som man har rätt till.

Och naturligtvis är det som regel det lag, som drabbas av domarnas utvisningspekfingrar, som anser domarna skall ägna sig åt andra uppgifter, t.ex. stickning, broderier och läxläsning.

För att vår egen läsekrets skall kunna sätta sig in i domarnas teckenspråk visar vi denna plansch. Domarna har ju alla

möjliga gester och armviftningar för sig och det beror ingalunda på att de fått myror under sina randiga tröjor. Varje tecken skall i stället berätta om varför domarna blåst i en viss situation.

Ge domarna en viss felmarginal, kära läsare, innan du i nästa match kallar vederbörande för "ägg" eller något ännu värre. Du kan själv riskera att bli domare. Eller dummare . . .

INGARÖ TRÄVARU AB

ALLT FÖR BYGGET
FRÅN GRIND TILL TAK

TEL. 0766 - 271 00

Medlem i

Fotbollsbasen:

DEN MATCHEN GLÖMMER HAN ALDRIG!

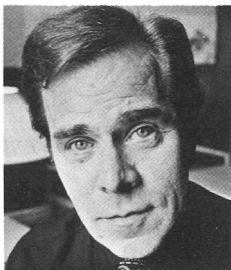
Om man pratar fotbollsminnen med Gunnar Lundqvist, dröjer det inte länge förrän han återkommer till en match på hemmaplan som den kanske roligaste av alla säkert över tusen matcher, som vår fotbollsordförande haft nöjet uppleva.

Ja hör själv hur Gunnar berättar om en match, som aldrig går ur hans minne:

– Det var ju så, att diverse svenska spelare blivit proffs i Italien och Spanien, halva vårt olympiska guldlag från London 1948, och nu tyckte vi att det skulle vara lämpligt att bjuda svensk publik. Den 2 juni 1951 skulle bli den stora dagen på Råsunda.

– Oh, om jag minns matchen! För visso, vi visste ju, att det skulle bli något alldeles extra, men så slog vädret till på söndagsförmiddagen och det öste ner nederbörd över Råsunda ännu en halvtimme före avspark.

Vi hade gjort en äreport med granna Hermesgymnaster, flickor förstås, som bildade en äreport med rullband under vilka spelarna sprang ut på den smaragdgröna mattan. Då bröt solen fram och åstadkom en regnbåge av aldrig skådade mått. Ett otroligt sceneri.

Fotbollsbasen Gunnar Lundqvist har bland många matcher lika många minneshistorier. Här erinrar han om en rolig upplevelse.

Sedan gjorde Gunnar Nordahl mål på direkten och man fick sina aningar om att Djurgården skulle råka illa ut mot de svensk-italienska proffsen, av vilka bara ett var riktig italienare, Bardelli, och placerad i målet. Ingen svensk målvakt hade nämligen värvats till Italien. Hur som helst vände vi på matchen och Hasse Jeppson gjorde strax två mål följt av ytterligare ett av Hilmer ”Kinesen” Pettersson (nu bosatt i Los Angeles), varför vi vann med 3–1. Och så fick italienarna ett värdeprov på Hasse, som snart tecknade kontrakt med Atalanta och började sin väg mot de stora guldhögarna.

Slutar Gunnar.

Och minns inte minst att det var 38 048 betalande åskådare . . .

En av Björn Alkebys många räddningar på Råsunda såg ut så här. Försök stå på stortån som Björn gör och samtidigt ha så snygg armföring! Han fick bollen utanför stolpen den här gången. Som det står på reklamtavlan är det TRYGGT att ha honom mellan stolparna.

MÅLVAKTSREKORD

Länge, länge höll Björn Alkeby nollan i sitt fotbollsmål i höstas, men till sist gick det inte längre. Han måste efter att i 6 timmar och 51 sekunder hållit tätt släppa in Norrköpings segermål 13 minuter före full tid. Den 11 maj 1975 inträffade detta mål och egentligen var det ett oförtjänt mål. Det bröt Djurgårdens segerrad. Leif Andersson hette skytten.

”Förr eller senare måste det ju hända och det var lika bra att det blev Norrköping som fick ordna segermålet. Annars kanske något riktigt plattlag brutit min nolla och det hade känts besvärligt. Det här kunde jag tåla”, menade Björn Alkeby och slog sig sedan riktigt loss. Nu hade han inte längre trycket över sig att behöva hålla nollan till varje pris.

CANADA KÖKET AB

HAGALUNDSGATAN 38 A BOX 3044, 171 03 SOLNA TEL. 08-82 00 80
KUNGSGATAN 35 111 56 STOCKHOLM TEL. 08-20 45 43

- Exklusiva kökssnickerier • Arkitekt hjälp
- Förmånliga priser • Garderobsinreden
- Hushållsmaskiner av de flesta fabriker

SPOLA
KRÖKEN

= man dricker litet mindre och mår mycket bättre
DIF OCH SYSTEMBOLAGET

**SKINN ÄR
SKÖÖÖNT!**

orig.
playboy **199:-**

elegant
stövel
189:-

Oscaria

Jobbigast av alla i vårt ishockeylag har Peder Nilsson haft det i vinter. När första halvan av elitserien avverkats, hade han tvingats släppa in flera puckar i sin kasse än alla övriga målvakter, men det berodde mest på att försvararna framför honom ofta stod och tittade på i förhoppning att Peder skulle göra någon otrolig räddning som t.ex. på denna bild. Där står Peter Gudmundsson (nr 12) närmast framför honom och i bakgrunden har Jimmy Haglund försökt avvärja. Ingenting hjälpte. En Södertälje-kringla lyckades krångla in pucken.

Till flydda tider för guld i fotboll

Till flydda tider får man återgå får man att minnas hur Djurgården sett ut som ett allsvenskt guldlag i fotboll.

Senast detta hände var 1966, då Djurgården vann på 33 poäng före Norrköping (29), Elfsborg (29) och IFK Göteborg (29). Hårdast alltså efter Djurgården med tre lag på samma poäng.

*

Två år tidigare hittar man också Djurgården som guldmästare nu på samma poäng som Malmö FF och Örgryte, alla på 31 poäng. Hårdare kunde det inte vara. Ett mål till godo på MFF gav Djurgården guld!

Så såg toppen ut:

Djurgården	22	13	5	4	46-20	31
Malmö FF	22	13	5	4	45-20	31
Örgryte	22	14	3	5	54-36	31

I de inbördes matcherna kunde Djurgården och MFF åstadkomma bara 1 mål, när skåningarna vann hemma med 1-0. Djurgården hade då lättare att plocka Örgryte på behövliga poäng för att ta guld.

Djurgårdens tidigare guld togs 1955 och 1959, det förra året med 4 poäng före tvåan Halmstad och 1959 med 1 poäng före Norrköping, som vann 14 matcher mot bara 11 för Djurgården (men med 10 oavgjorda!)

Djurgårdens fyra guldlag kan totalt redovisa dessa poänggrader:

1955:	22	14	5	3	53-27	33
1959:	22	11	10	1	46-20	32
1964:	22	13	5	4	46-20	31
1966:	22	15	3	4	46-17	33

Kuriosa: Två guldvinster med samma målskillnad!

SKALL STOCKHOLM AKTER-SEGLAS?

Vad är skillnaden mellan Stockholms allsvenska lag och deras kollegor ute i provinserna, och varför vinner inte Stockholm lika mycket guld som dessa? Svaret är mycket enkelt: Stockholm saknar tillräckliga träningsmöjligheter.

Både när det gäller fotboll och ishockey är träningsstimulerna strängt ransonerade. Hur gärna Djurgården, AIK och Hammarby än vill träna och komma i guldform finns det inte tillräckligt med träningsmöjligheter, varken tider eller planer står till förfogande på samma sätt som ute i landsorten.

Än så länge hankar vi oss framåt med de förhållanden som råder i Stockholm, men det kan inte pågå hur länge som helst för då blir vi definitivt akterseglade, säger Djurgårdens fotbollsordförande Gunnar Lundqvist, som varit med tillräckligt länge för att veta vad han talar om. Vi är trångbodda på Stadion, som ju också skall vara fria idrottens högborg och då får fotbollen oftast sitta emellan och ge sig ut att söka träningsplaner på andra håll. Det är beundransvärt av våra grabbar och tränare, att de trots alla motigheter kan hålla det hela i gång och faktiskt konkurrera med de privilegierade landsortsklubbar, som ju har hur mycket tränings-tider och planer som helst. Vi har länge kämpat för att nå något av deras favörer, men det tycks vara hopplöst att vinna gehör hos dem som bestämmer.

Jag bävar för den dag, då alla våra ambitioner inte räcker till och då det kanske är för sent att sätta in några räddningsaktioner. Vad händer när Stockholm står utan allsvenskar i fotboll och ishockey? Kanske ingen tror på en sådan utveckling, men vi som jobbar mitt i smeten och vet hur det även psykiskt sliter att inte kunna ge de våra samma resurser som ute i landet i övrigt, vet att den dag kan komma då Stockholm är ute på det sluttande planet.

HOS TANDLÄKAREN

— Finns det några hål i mina tänder, doktorn? Finns det några hål i mina tänder doktorn? Finns det några...

Svar:

— Vad tror Ni det där ekot kommer från?

*

Hörru Eva, jag tycker att din pojkvän stannar alldeles för långt in på natten. Har inte mamma sagt något om det?

Jo, pappa, hon säger att pojkar inte har ändrat sig ett dugg...

Djurgården-Skölds

Vi har publiken med oss. Djurgården med sina supportere och vi – Skölds – för våra kläder. Ett modehus där nyheter plockas upp dagligen. Affärerna finns i över 20 städer – där har vi hemmapubliken med oss. För det där lilla extra som finns. Precis som Djurgården. Välkommen in nästa gång!

SKÖLDS

Upplýsningar tel 0278/13215

Det näst bästa med Guldfynd är det stora urvalet.

Guldfynd är landets största guldaffär. Vi har över 4.000 smycken i vårt sortiment. Så nog bör Ni kunna hitta något snyggt hos oss, antingen Ni nu vill lyxa upp Er själva eller glädja någon annan. Kom in och titta. Då kommer Ni också att upptäcka det bästa hos Guldfynd: hög kvalitet till låga priser.

Hög kvalitet, låga priser - därför störst i guld

70 butiker över hela landet 18 butiker i Stockholm

Drottninggatan 10, Sergelgatan 11, Sergel-Arkaden, Vasagatan-Continental, Kungsgatan 35, Stureplan 19, Nybrogatan 34, Odengatan 83, S:t Eriksgatan 34, Hornsgatan 45, Götgatan 88, Ringvägen 129, Högdalsgängen 10, Skärholmsgången 20, Farsta-gränd 3, Vällingbyplan 15, Täby-Centrum, Sundbyberg: Sturegatan 31.

Nytt hem för boxarna

Efter ca 35 år på Pontonjärgatan 33 är vi uppsagda på grund av störande verksamhet. Hälsovårdsnämnden har varit och mätt decibel och funnit, att nu är ljudvågorna för höga. Då tog våra beskyddare i överstyrelsen, Rolf Theblin, Kaj Alm, Hilding Lövdahl m.fl. och hjälpte oss att finna en lämplig lokal för vår verksamhet. Två lokaler fanns på förslag. Den ena var vid Stadions T-banestation, den andra Centralbadet vid Drottninggatan 88 och dess gamla herrbastu, som lagts ner. Det blev Centralvadet, som visade sig vara utmärkt för ändamålet.

Där fanns bastu och tvätttrum med 4 duschar och en stor lokal för boxningsträning. Lokalen måste dock ändras om en hel del. En del väggar och klädkåp måste bort. Trots detta blir det kvar ett 60-tal klädkåp. En ring skall byggas och ett litet kontor uppsättas. Dessa arbeten skall sektionen stå för, men Idrottsförvaltningen kommer att hålla med en hel del material. Mycket kommer dock på sektionens konto, varför vi värdar till alla boxningsvänner: Hjälp oss med penningbidrag, material eller arbetsinsats. Pengar kan insättas på postgiro nr 45 35 19 - 1. Både stora och små bidrag är välkomna.

Denna lokal kan bli Stockholms bästa – ja, varför inte Sveriges bästa – boxningslokal. Och har vi det så, kommer det mycket grabbar och tränar. Vad läget beträffar, så är det mycket centralt. Drottninggatan 88 är ju mitt i Stor-Stockholm,

nära Hötorgets T-banestation, och vackert är det också. En stor gård och en park med vackra träd och planteringar.

Träningen på Pontonjärgatan har haft stor anslutning. Ett 70-tal har redan varit på träningen. Första kvällen var det över 30 st, och det brukar vara ca 20–25 som tränar, så det behövs en större lokal. Vi nämner inga namn på grabbarna. De är alla nybörjare, och tiden får utvisa vad de går för. En ny tränare har börjat hos oss. Lars Nilsson från Borås. Sedan är det Kalle Berglund och undertecknad, som tränar grabbarna.

Till slut ett stort tack till alla dem som hjälpt till, så att vi fått denna fina lokal!

– Vi har börjat ombyggnaden och på förhand ett tack till dem, som kommer att hjälpa oss!

Torsten Almqvist

EN SILVERBOXARE

En gång i tiden var Djurgården landets starkaste boxningsklubb. Vi hade svenska mästare, Europamästare, olympiska medaljörer och vanliga juniormästare. Senare har det gått trögt i de fyrkantiga ringarna för vår del, men nu tycks ljusare tider stunda. Vid senaste JSM fick vi faktiskt silver i tyngsta klassen.

Den stora boxningssensationen Roger Andersson från Ekensberg, av de flesta tippad att bli en olympisk medaljman 1980, stötte då i tungviktsfinalen på Djurgårdens unga löfte Karl-Åke Ekström. Bägge kämparna hade nått finalen genom att skrämra alla övriga aspiranter på SM-titeln och det blev alltså final direkt.

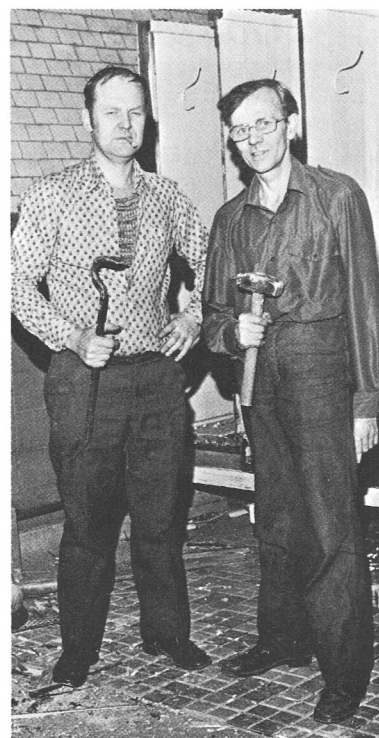
Mot all förmodan lyckades vår man stå alla tre ronderna ut. Det var mera än vad alla hans tidigare motståndare lyckats med. De skickades i golvet långt innan de hann fram till handskakningsceremonin. Men vår kämpe stred tappert tiden ut och blev silverman.

Grattis!

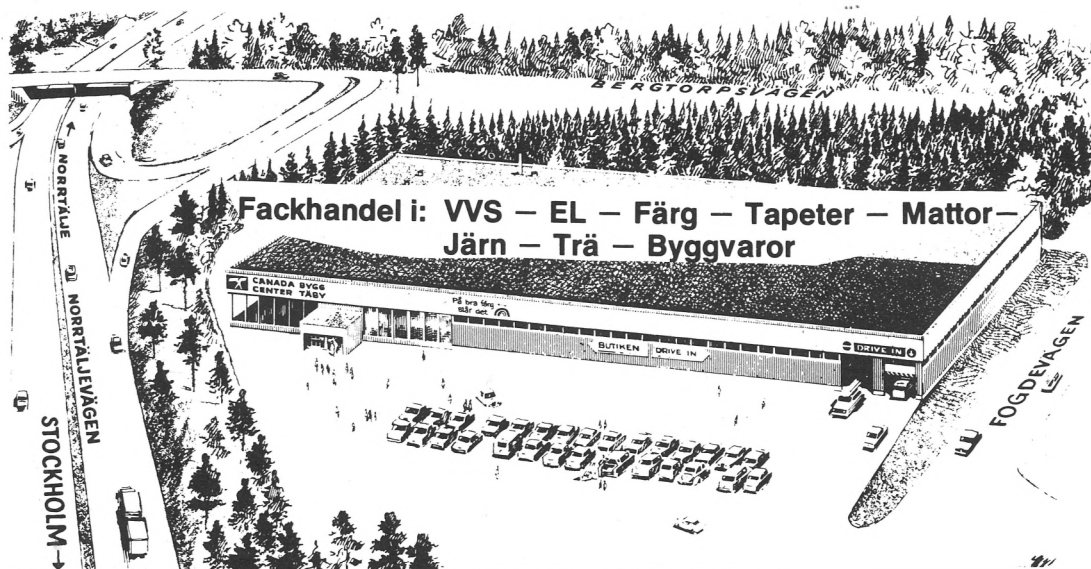
FAMILJESPALTEN

Ännu en Djurgårdare —
MIKAEL
Anette och Roger Sköld
Sabbatsberg 3/10 1975

(DN 8-10-75)

Här skall det skapas något nytt. Med kofot, såg och hammare ger sig våra boxledare på den gamla inredningen på Centralbadets herrturk för att förvandla den till Stockholms modernaste boxningsgymnasium. På vår bild är det Torsten Almqvist (till vänster) och Kurt Andersson, som går i aktion, och till höger tar sig paret en välförtjänt paus.

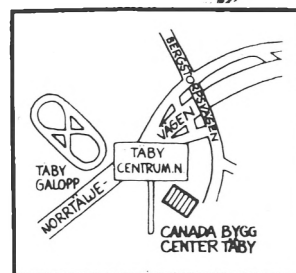
CANADA BYGG CENTER TÄBY

Vid Norrtäljevägen, snett emot Täby Galopp

ÖPPET: månd.-torsd. 8-18, fred. 8-20, lörd. 8-14

BRÄDGÅRDAR: Lidingö - Elfviksvägen 14 Öppet: månd - fred 7 - 16.30

Vallentuna - Rosendal Öppet: månd - fred 7 - 17.00

Gör som vi i Djurgården

Vid behov av **BUSS**

till resor i in- och utland

vänd Eder
med förtroende
till

**KRISTIAN LARSSONS
BUSSTRAFIK**

Björklinge

Tel. 018-37 50 28

JOHAN G. STRANDHS

**BROTTAR- och
GYMNASTIKMATTOR**

fortfarande bäst

BEGÄR OFFERT!

Box 102 KÄVLINGE

Telefon 0412-304 66

VISSTE DU DET?

Visste du,

att ett leende är det kortaste avståndet mellan två människor

att Frank Andersson, som blev juniorvärldsmästare i brottning i Djurgården, nu på sin vandring till olika klubbar hamnat i Sundsvalls AIK (där Pelle Svensson håller till). Han har det bra nu, Frank, att döma av att han kör omkring i en lyxkärra med ett dagsvärde av 75.000 krisch. Så det kanske lönar sig med brottning i alla fall...

att Djurgårdens bäste bandyspelare och tekniker Håkan Lennmalm fick lämna oss och gå till Stockholms-Kamraterna utan att det kostade några slantar. Vår bandysektion är generös ibland. Men Gösta Knivsta Sandberg är kvar och laddar kanonen. Hans något äldre kompis Uno Wennerholm 53 år, som även var tränare, har däremot gett upp och i sitt kyrkliga ämbete rest till Småland och därmed får Sten-Ove Ramberg, bara 20 vårar, hjälpa till med träningen

att Helmer Jansson, en av basarna på Idrottsmagasinet, äntligen blivit ständigt medlem i Djurgården, som en gång stiftades av hans fader John G. Jansson, (nu har Helmer bestämt sig för att ta det lugnare och därför gått i pension).

att Djurgården åter kidnappats på en ledare i och med att Svenska Fotbolls-förbundet anställt Åke Barrling som generalsekreterare. Åke kände emellertid sitt ansvar och överräckte sin son Jan-Henrik att sköta skivrarjobbet i vår fotbollsstyrelse.

I SISTA STUND

Innan det blev dags för jultomten att kliva fram och prassla med sin säck, hann olika djurgårdare ge oss en del trevliga julklappar i förskott. Mest gladdes vi åt fäktarnas skärpa att än en gång försvara SM-guldet på värja och i Göteborg i hård konkurrens visa sig i olympisk klass. Samtidigt och på samma ställe plockade våra fäktarflickor till sig SM-silver på floretten.

Bandyn gick upp till ledningen i div. III-bandyn, men hade för visso sina bekymmer. Mot Kungsholms SK låg Knivsta & C:o under med hela 4-0, innan det blev ordning och reda och kvittering till 4-4. I nästa match mot Polisen var det ordning och reda från första början. Vinst med 6-1. Oförbränneliga Knivsta var med och klappade in några mål.

Hur mycket Knivsta betyder framgång av matchen mot Tallungen, jumbolag och allting, som inte aktade för rov att slå Djurgården med 4-1. Mycket förmodlingen på grund av att Knivsta, som brukar hålla våra ungdomar under armarna

Skänkt i Djurgårdens färger. Först kom Curt Olsberg till oss, och något år senare klappade hans gamle MFF-kompis Roland Andersson på dörren och ville också bli djurgårdare. Här har fotografen låtit Curt (till vänster) sätta DIF-stämpel på Roland.

och i övrigt vara murbräcka, inte kunde få ledigt för sitt jobb som fotbollstränare i Bromma-Pojkarna. När "pappa" nu var borta, räckte smågrabbar inte till.

Ishockeylaget gick till DM-final mot AIK men tyckte inte det var så värst mycket att spela om. Annars hade man massor med chanser att göra mål. Lät AIK mest hela tiden ligga något mål före men nådde fram till kvittering, innan slaget var över. I förlängningen hann AIK göra ett mål, varpå allt var över. Det är sådant som kallas "sudden death" eller plötsligt död.

Juniörerna i elitserien var desto pålitligare och satte både AIK och Hammarby på plats och Bættorna gick på ännu värre. Plantskolan sköter sig.

Och konståkarna härjade framgångsrikt i SM med Lotta Chrispin på silverplats och Ulla Örnmarker också väl placerad.

PS FRÅN KONSTÅKARNA

I pressläggningsögonblicket kommer konståkningsstyrelsen rusande med en prislista från juniörernas SM-tävling, som i Djurgårdens regi ordnades på Isstadion och ledde till stora framgångar. Jeanette Capocci tog silver och på 4:e, 5:e och 6:e platserna kom sedan bara djurgårdare, Maria Gadevall, Monica Söderholm och Anne Sandström. Bland pojkarna blev det nästan storslam för Djurgården med Jan Petersson som segrare, Peter Söderholm tvåa och Mats Oxelgren fyra.

Vi återkommer.

FOTBOLLSPUBLIKEN

Den allsvenska fotbollen sågs i fjol av något över 1 miljon människor, exakt rörde det sig om 1 194 230. De flesta förekom inte på Djurgårdens matcher. Av någon anledning såg denna stora publik hellre AIK:s matcher (särskilt de som spelades mot Djurgården!), och av någon anledning hade även Malmö FF större publik än Djurgården.

Siffrorna innebar inkomstmässigt för AIK en minskning jämfört med året innan med nära 12 000 kronor, medan de ökade för Djurgården med nära 20 000. Så tydligen är vi på väg att börja dra igen.

De tre senaste åren har för AIK, Malmö och Djurgården inneburit dessa siffror:

AIK:		
1973:	123.789	— med bortamatcher 228.275
1974:	135.485	— med bortamatcher 264.472
1975:	132.491	— med bortamatcher 261.839
MFF:		
1973:	129.683	229.270
1974:	134.897	247.503
1975:	149.157	260.251
DIF:		
1973:	103.737	218.697
1974:	98.253	205.216
1975:	103.225	227.663

KRING EN DRÖMRESA

Djurgårdens stora starka juniorlag inledde säsongen 1975–1976 med pukor och trumpeter och vann här och där med så hyggliga resultat, att Rune Andersson, Lennart Ljungqvist och de andra i firman hade (har) anledning tro på ett gyllene bokslut.

I förbifarten tog man också en match mot ett kanadensiskt lag från Ottawa och förvandlade detta till ett antal lösa partiklar. Djurgården vann med 8–1 (0–0, 5–1, 3–0) i en match, som handlade om diverse utvisningar. Som alltid när kanadicker finns på rinkens. Djurgården betalade med samma mynt och utvisningsbåsen blev välfyllda.

Sedan blev det en drömresa med Djurgårdens juniorer i Kanada med denna rapport:

Under tiden 26/12 – 7/1 var DIFs juniorer på rundresa i Kanada. Vi flög från Arlanda via Köpenhamn, Montreal, Toronto till North Bay (26 timmar) där vi övernattade. Nästa morgon åkte vi med buss till Timmins och spelade vår första match, som vi vann med 8–2. Vi spelade totalt 7 matcher med följande resultat:

27/12	Timmins – DIF	2–8
28/12	Kapukasting – DIF	2–9
30/12	Kirkland – DIF	5–6
31/12	Kirkland – DIF	10–9
	Noranda – DIF	8–7
2/1	New Leskeard – DIF	4–5
4/1	Haileybury – DIF	4–4

På samtliga dessa platser har de aldrig haft utbyte med något utlänskt lag varför vi blev uppmärksammade på ett sätt som vi aldrig kan glömma.

Varje ispalats utsålt i förväg (cirka 1.500–2.500 åskådare).

Så mycket folk hade ej tidigare besökt deras matcher. Radio-TV och tidningar hade stora reportage från våra matcher. Vid varje match var det rena landskampsstämningen med nationalsånger, flaggor tal och utdelning av minnesgåvor.

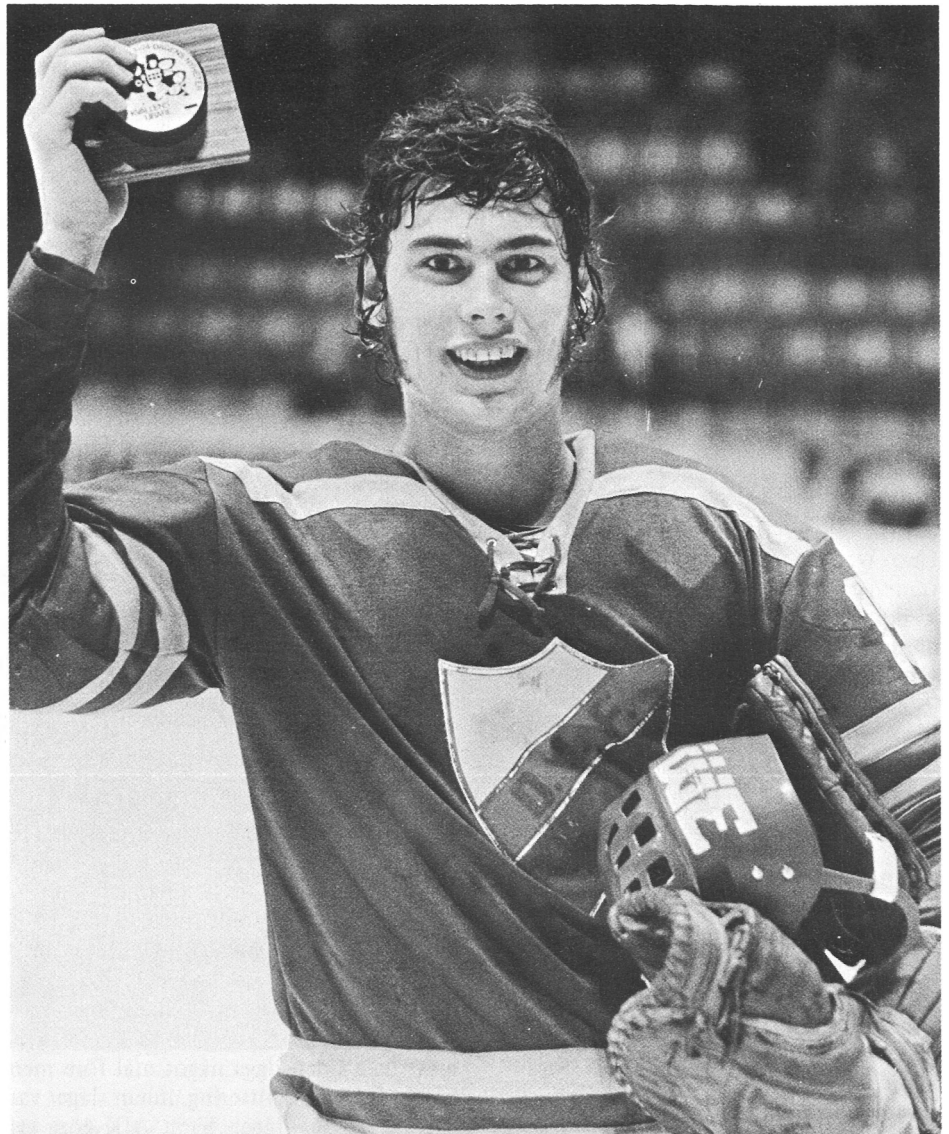
I skyltfönstren stora plakat som välkomnade oss till de olika städerna. Folk hejdade oss på gatorna, de ville bara hälsa och önska oss välkomna till sitt land och hoppades att vi skulle trivas. I varje stad började det med att borgmästaren eller någon annan högt uppsatt person hälsade oss välkomna till sin stad.

Efter varje match var det alltid tidnings- och radiointervjuer samt bankett med utöver ledare och spelare cirka 150–200 personer inbjudna.

Att vi var i ishockeyns hemland var inte svårt att begripa.

Matcherna var ganska tuffa och domarna tillät det mesta utan att på något sätt vara dälga eller partiska utom i ett

BAKOM MASKEN

DET HÄR FANNS BAKOM MASKEN

Vem är han bakom masken, ser han ut som "Honken" eller är han ännu mer illa åtgången? Det frågar sig nog en och annan åskådare på Djurgårdens ishockeymatcher, i vilka Peder Nilsson får agera som sprattelgubbe i vårt mål och försöka klara skott i parti och minut.

Det har han verkligen gjort på ett strålande sätt. Hur han ser ut under masken? Jo då, han verkar bibehållen eller hur? Så här ser han ut bakom masken, när han i en av många matcher har nominerats som bäste man på rinkens och inför fotograferna gärna presenterar sig i naturligt skick.

fall. Det var när vi förlorade med 10–9. Vi ledde med 7–2 och 9–5 och domaren, som varit närmast perfekt i två perioder, fick i tredje perioden för sig att vi endast skulle vara tre utspelare på banan under större delen av perioden. Han lyckades och vi fick de mest mystiska utvisningar man kan tänka sig och vi orkade inte med denna press utan förlorade.

Nyårsaftonen firade vi två gånger först kl. 18.00 den svenska och kl. 24.00 den kanadensiska.

Vi befann oss i ett gruvdistrikt, så det var helt naturligt att vi fick besöka en gruva, och se utvecklingen från sten till stål. Vi besökte även Niagarafallen.

En stor upplevelse.

Sedan återstod endast hemresan och de vanliga juniormatcherna utan åskådare. Vår grupp bestod av 23 spelare och 5 ledare samt 13 medresenärer totalt 41 personer, som alla hade ett minne för livet.

Rune Andersson

Första gången Roland Andersson spelade i Djurgårdströja skedde i en match mot Sundsvalls-Giffarna. Djurgården vann med 2-1. Någon aktualitet kring Anders Grönhagens flyttning till Stockholm fanns inte då, men efter matchen blev de två stjärnorna i alla fall fotograferade tillsammans med motiveringen, att de bägge hörde till Åby-Ericsons landslagskrets. Nu är det aktuellt med Djurgårdströja på Anders . . .

RUNT DJURGÅRDEN

Aina Ekvall, trotjänare i gamla damsektionen, var ute och åkte T-bana, då hon böjer sig ner och plockar upp något från golvet. Så säger hon med tydlig röst:

– Är det någon som tappat en sedelbunt med en gummisnodd omkring?

Flera av passagerarna reser sig och ropar olika besked:

– Oh ja, det är jag!

– Nej, men det är ju min, var är den?

Kallt svarar Aina:

– Det vet jag inte. Jag hitta' bara gummisnodden.

*

Hemmalaget låg under med 1-0 och fick en straffspark i sista minuten. Den store kraftige backen sprang upp, tog sats och bollen gick fem meter vid sidan om stolpen.

– Jag kunde sparka mig själv i förtvillan, sade han till en kamrat.

– Bry dej inte om att ta den risken, blev svaret, låt mig sparka.

Folksam för idrottsfolket FOLKSAM

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Djurgårdens IF:s adress: Klocktornet, Stadion, 114 33 Stockholm – Tel. 08/21 15 83 – Postgiro 5 69 16 - 0.
Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22 - 8 – Tidskriften Djurgårdarens postgiro: 45 98 62 - 9.
Tjänstgöringstid för kanslisten på Stadion är måndag–torsdag kl. 8.30 – 12.00, 13.00 – 16.00
och fredag 8.30 – 13.00. Telefon 08/21 15 83.

ÖVERSTYRELSEN:

- Ordförande: Rudolf Walldén, Tennisvägen 5, 161 51 Bromma, tel. 08/37 99 49 (arbete: 08/743 13 29)
- Vice ordförande: Roland Erixon, Styrmanvägen 2, 133 00 Saltsjöbaden, tel. 08/717 59 92 (08/711 25 90)
- Sekreterare: Karl Liliequist, Skaldeväg. 17, 161 40 Bromma, tel. 08/25 36 99 (0766/441 53).
- Skattmästare: Reine Gustafsson, Gustafsvägen 11 B, 171 49 Solna, tel. 08/82 39 14 (08/743 32 67)
- Ledamöter: Kaj Alm, Örnstrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 08/46 43 41 (08/22 40 80)
- Hilding Lövdahl, Grefmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 08/62 97 04
- Rolf Theblin, Poppelvägen 20, 161 36 Bromma, tel. 08/80 09 35 (08/22 40 80)
- Suppleanter: Bengt Stagman, Åsbacken 30, 161 39 Bromma, tel. 08/25 76 77 (08/24 68 80)
- Suzanne Dettner/Mathiasson, Vallvägen 26, 125 33 Älvsjö, tel. 08/47 24 56 (08/63 10 00 - 5513)
- Adjungerade: Axel M. Murray, Falks Väg 27, 182 33 Danderyd, tel. 753 14 13 (08/14 28 20)
- Lennart Öberg, Slätbäcksvägen 22, III, 121 64 Johanneshov, tel. 08/81 79 76 (08/43 59 63)
- Ständiga ÖS-medlemmar: Carl Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, 161 40 Bromma, tel. 08/26 78 27 (08/67 08 80)
- Hugo Caneman, Backvägen 7, Stocksund, tel. 08/85 43 29 (08/14 01 40)

SEKTIONSSTYRELSE:

(Med reservation för ändringar, vilka tillkommit efter denna tidnings tryckläggning, återges här adress- och telefonuppgifter till olika sektionsledare. Kompletta styrelseuppgifter kan fås på kansliet).

BANDY:

- Ordf.: Gunnar Dyvik, Lojovägen 13, 181 47 Lidingö, tel. 08/765 56 03 (08/767 00 20).
- V. ordf.: Bo von Scheele, Knalleborgsvägen 5 F, 170 10 Ekerö, tel. 0756/317 02 (14 01 40/319).
- Sekr.: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 40 Järfälla, tel. 0758/354 73 (0758/116 26).
- Kassör: Lennart Björk, Kallforsvägen 29, 124 32 Bandhagen, tel. 08/47 97 23 (08/39 01 50/30).
- M. vård: Conny Johansson, Rådjurstigen 2, 191 46 Sollentuna, tel. 35 65 55 (35 62 22).
- Ledamöter: Ingemar Lundqvist, Lummergården 30, 135 00 Tyresö, tel. 08/742 14 48 (08/53 55 16).
- Jan Mårtensson, Upplandsgatan 74, 113 44 Stockholm, tel. 08/33 88 08 (08/22 30 60/379).
- Lagledare: Lars Thorslund, Virebergsvägen 9, 171 40 Solna, tel. 08/82 38 51.
- Postgiro: 35 92 49-0.

Kontaktmän:

fotboll: Reine Gustafsson/Rolf Theblin
 ishockey: Roland Erixon/Karl Liliequist
 bordtennis: Rolf Theblin
 bowling: Kaj Alm
 boxning: Hilding Lövdahl
 brottning: Lennart Öberg
 cykel: Hilding Lövdahl
 fäktning: Kaj Alm
 handboll: Suzanne Dettner/Mathiasson
 konstakning: Karl Liliequist
 orientering: Suzanne Dettner/Mathiasson
 skidor, slalom: Suzanne Dettner/Mathiasson
 skidor, backe/lång: Hilding Lövdahl
 bobsleigh: Karl Liliequist
 bingo: Kaj Alm
 lotterier: Lennart Öberg
 lokaler, hyror etc.: Rolf Theblin
 översyn av lokalvård Stadion: Hilding Lövdahl

BOBSLEIGH:

- Ordf.: Jan Johansson, Björksätra, 170 17 Färentuna, tel. 0756/427 63 (08/67 88 41).
- Sekr. och kassör: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, 170 17 Färentuna, tel. 0756/420 56.
- Postgiro: 35 59 19-2.

GLÖM INTE!

att meddela din nya adress och telefon om du bytt bostad (sådan händer ju!).

Glöm inte heller personnummer och postnummer.

Skriv då ett vykort – ring inte – till

Djurgårdens IF
Stadion
114 33 STOCKHOLM

BORDTENNIS:

- Ordf.: Bertil Ferséus, Tunnelgatan 12, 111 37 Stockholm, tel. 20 22 64 (22 91 20).
- V. ordf.: Gert Strid, Döbelnsgatan 60, 113 52 Stockholm, tel. 08/32 20 38 (08/22 01 00).
- Sekr.: Åke Magnuson, Bagarfruvägen 95, 123 55 Farsta, tel. 64 07 69 (24 91 90).
- Vice sekr.: Stellan Johansson, Årstavägen 57, 121 66 Johanneshov, tel. 91 93 29.
- Kassör: Karl Enar Larsson, Högbergsgatan 89, 116 53 Stockholm, tel. 84 57 86.
- Tävlingssekr.: Gert Strid, Döbelnsgatan 60, 4 tr. 113 52 Stockholm, tel. 32 20 38 (22 01 00).
- Materialförvaltare: Urban Olsson, Gullmarsvägen 39, 121 41 Johanneshov, tel. 91 37 14.
- Instruktör: Kalman Szepesi, Sköndalsvägen 35, 123 53 Farsta, tel. 93 41 71 (22 01 00).
- Postgiro: 50 93 21-6

BOWLING:

- Ordf.: Ulf Johansson, Milstensvägen 16, 141 41 Huddinge, tel. 774 29 39.
- Sekr.: Per Gustafsson, Traststigen 27, 150 24 Rönninge, tel. 0753/548 96 (0753/395 80).
- Kassör: Bertil Ohlsson, Pyrolavägen 22, 181 61 Lidingö, tel. 766 33 40 (62 66 15).
- V. ordf.: Gösta Ericson, Persbergsbacken 63, 123 43 Farsta, tel. 94 60 27 (94 04 00).
- V. sekr.: Thage Holmlundh, Rissnavägen 45 A, 163 58 Spånga, tel. 761 42 18 (98 16 00).
- Suppl. Leif Johansson, Röntgenvägen 1, 141 52 Huddinge, tel. 711 64 44.
- Suppl. Berndt Hånberg, Bygatan 9, 3 tr, 171 55 Solna, tel. 82 85 84 (18 81 00).
- UK: Hans Samuelsson, Glasyrvägen 17, 196 32 Kungsängen, tel. 0758/727 00.
- Träningshall: Birkahallen, Birkagatan 16–18, 113 39 Stockholm, 30 50 10.
- Träningstid: Onsdagar kl. 19.15–20.15.
- Sektionens postgiro: 6095 31-9.
- Ungdomssektionens styrelse:
Peter Alm, Örnstrabacken 110, 127 36 Skärholmen, tel. 46 43 41.
Göran Jansson, Eksåtravägen 220, 127 33 Skärholmen, tel. 46 83 85.
Arne Perman, Bromstensplan 5, 163 57 Spånga, tel. 36 16 71.
Helge Östlund, Björkhagsplan 9, 121 52 Johanneshov, tel. 39 48 99.
- Ungdomstränning: Vårbyhallen, lördagar kl. 9.00–11.00.

BOXNING:

Ordf.: Kurt Andersson, Klubbycken 22, 126 56 Hågersten, tel. 46 36 20, 717 14 47, (18 01 80/156).

Sekr.: Göran Nordh, Bäckvägen 114, 126 46 Hågersten, tel. 24 50 60 (19 61 76).

Kassör, matchmaker: Torsten Almqvist, Sandemarsvägen 17, 122 40 Enskede, tel. 39 25 77.

V. ordf.: Harry Wolff, Kapellgränd 6 A, 116 21 Stockholm, tel. 40 16 52.

V. sekr.: Valentin Johansson, Nybodagatan 5, 171 42 Solna, tel. 82 31 63.

Klubbmästare: Berndt Forssén, Sköldvägen 8, 151 53 Södertälje, tel. 0755/658 83 c/o Airaksinen.

Material: Sten Asplund, Sköldvägen 5, 151 53 Södertälje, tel. 0755/167 99.

Suppleanter: Sten Berglund, Olaus Magnus v. 20, 121 45 Johanneshov, tel. 49 56 16.

Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28, 161 35 Bromma, tel. 25 96 72 (34 94 00).

Klubblokal: Pontonjärgatan 33, 112 37 Stockholm.

Postgiro: 45 35 19-1

BROTNING:

Ordf.: Carl-Axel Haglund, Kirunagatan 38, 162 25 Vällingby, tel. 08/38 44 32 (08/89 04 20 ankn 88).

Vice ordf.: Rune Isaksson, Larsbergsvägen 8, 181 38 Lidingö, tel. 08/767 38 35, (08/767 39 73).

Sekr.: Christer Smedh, Vasagatan 9, 172 31 Sundbyberg, tel. 08/89 26 93, (0758/100 20 ankn. 1482).

Kassör: Axel Brun, Ljungvägen 14 B, 191 41 Sollentuna, tel. (08/35 50 71).

Ledamöter: Kent Sånemyr, Vattenledningsvägen 57 B, 126 34 Hågersten, tel. 08/45 33 35.

Göran Lönnborg, Lojovägen 62, 181 47 Lidingö, tel. 08/767 55 47 (08/767 34 30).

Hedersledamot: Lennart Öberg, Slätbäcksvägen 22, 121 64 Johanneshov, tel. 08/81 79 76 (08/43 59 63).

Suppleanter: Ove Feldt, Älghagsstigen 3, 162 41 Vällingby, tel. 08/89 08 47.

Lars-E Pettersson, Mockasinvägen 28, 126 39 Hågersten, tel. 08/19 09 61.

Ungdomstränare: Bo Hjulström, Kocksgatan 28, 116 23 Stockholm, tel. 08/42 69 43.

Seniortränare: Bengt Fridh, Gröndalsvägen 112, 117 45 Gröndal, tel. 08/18 06 66.

Postgiro: 19 47 24-1.

CYKEL:

Ordf.: Ove Lind, Plogvägen 32, 191 47 Sollentuna, tel. 08/96 11 61 (08/760 28 30).

V. ordf.: Lennart Törner, Betselvägen 11, 175 38 Järfälla, tel. 0758/381 94 (0758/560 60).

Sekr.: Gen Ekholm, Kruthornsvägen 60 A, 191 53 Sollentuna, tel. 08/96 16 74 (08/63 11 30).

Kassör: Åke Holm, Larsbergsvägen 28, 181 37 Lidingö, tel. 08/767 32 36 (08/63 55 80).

Ledamot: Rune Ekholm, Kruthornsvägen 60 A, 191 53 Sollentuna, tel. 08/96 16 74 (08/24 77 00).

Tränare: Thomas Eriksson, Fiskarnas Gata 161, 136 62 Handen, tel. 08/777 99 92 (08/54 17 00).

Postgiro: 5 55 87-0.

FOTBOLL:

Ordf.: Gunnar Lundqvist, Norrbackagatan 8, 113 41 Stockholm, tel. 34 24 77 (22 40 80).

V. ordf.: Johan Björkman, Sveavägen 22, 182 62 Djursholm, tel. 08/755 05 80 (08/23 06 30).

Sekr.: Jan-Henrik Barrling, Surbrunnsgatan 32, 113 48 Stockholm, tel. 08/15 82 94.

Kassör: Bengt Lindbergh, Högbergsgatan 34, 116 20 Stockholm, tel. 41 14 89 (22 77 20).

Bo Brattlöf, Ängskärrsgatan 16, 171 58 Solna, tel. 27 50 47 (21 97 95).

Rolf Fransson, Backvägen 20, 175 40 Järfälla, tel. 0758/343 67 (96 05 10).

George Johansson, Falköpingsvägen 9, 121 49 Johanneshov, tel. 49 07 77 (15 13 65).

Olle Pettersson, Öregrundsgatan 4, 115 38 Stockholm, tel. 08/67 81 97 (31 63 80).

Björn Lindgren, Slätbäcksvägen 5, 121 64 Johanneshov, tel. 08/34 71 80 (08/81 85 85).

Ledare, A-laget: Olle Hellström, Sandfjärds-gatan 10, 121 70 Johanneshov, tel. 81 28 78 (24 42 95).

Tränare, A-laget: Bengt Persson, Svärdslije-vägen 79, 162 43 Vällingby, tel. 89 19 52.

Läkare: Christian Åkermark, Birger Jarls-gatan 106 A, 114 20 Stockholm, tel. 15 78 88.

Mtrl. förv.: Harald Gustafsson, Kryss-hammarvägen 6, 171 57 Solna, tel. 82 25 47 (781 47 34).

Postgiro: 35 37 30-5.

Klubblokal: tel. 08/20 25 77

U-avdelningen:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Lojovägen 13, 181 47 Lidingö, tel. 765 56 03 (767 00 20).

V. ordf.: Sven-Olof Åsbrink, Barrstigen 28, 161 35 Bromma, tel. 25 96 72 (34 94 00).

Kassör: Björn Lindbergh, Sibyllegatan 8-10, 114 42 Stockholm, tel. 63 67 70 (62 71 67).

Sekreterare: Roger Skoog, Flundrestigen 2, 181 31 Lidingö, tel. 765 55 54.

Ledamöter: Kurt Hammargren, Råstens-gatan 14, 172 30 Sundbyberg, tel. 29 19 92 (15 16 20).

Stig Bengtsson, Gyllenstiernsgatan 17, 115 26 Stockholm, tel. 67 80 78.

Postgiro: 19 99 39-0.

Klubblokal: Hjorthagens IP, tel. 08/60 61 07.

FÄKTNING:

Ordf.: Oscar Bernadotte af Wisborg, Frötuna Gård, 740 53 Rasbo, tel. 018/36 80 00 (018/36 80 01).

V. ordf.: Gunnar Friberg, Grumsgatan 3 8 tr 123 44 Farsta, tel. 08/93 65 70 (08/34 07 80).

Sekr.: Göran Andersson, Lundagatan 50 nb, 117 27 Stockholm, tel. 08/68 68 51.

V. sekr.: Ann Molvidsson, Nybrogatan 61, 114 40 Stockholm, tel. 08/67 67 61.

Kassör: Hans Lager, Fruängsvägen 22 A, 194 00 Upplands-Väsby, tel. 0766/314 37.

V. kassör: Hans Jacobsson, Fornuddsvägen 81, 135 00 Tyresö, tel. 08/712 05 51.

Lagkapt: Carl von Essen, Skoghögskolan, 104 05 Stockholm, tel. 08/755 82 80 (08/15 09 20).

Juniorledare: Laszlo Sellei, Dalbobranten 16, 123 45 Farsta, tel. 08/64 49 29.

Damledare: Sonja Tesch, Årtullsvägen 10, 181 43 Lidingö, tel. 08/765 80 72.

Knatteledare: Kerstin Silversvärd, Roburvägen 28, 181 33 Lidingö, tel. 08/767 49 52.

Postgiro: 60 43 60-8.

HANDBOLL:

Ordf.: Gillis Florsjö, Maria Skolg. 38, 116 52 Stockholm, tel. 84 32 34, (82 04 60).

Sekr.: Lars Troedsson, Källängsväg. 47, 181 44 Lidingö, tel. 765 45 41, (20 38 88).

Kassör: Hans Thor, Stagvägen 4, Saltsjö-baden, tel. 717 73 77 (23 85 00).

Postgiro: 60 03 41-2.

ISHOCKEY:

Ordf.: Ulf Adelsohn, Hornsgatan 88, 117 21 Stockholm, tel. 08/84 22 61 (54 05 00).

V. ordf.: Per Bergström, Tavastgatan 11, 117 24 Stockholm, tel. 08/40 63 61 (08/13 09 00).

Sekr.: Lars Nordvall, Baltzar von Platens-gatan 5, V, 112 42 Stockholm, tel. 08/52 62 24 (08/14 15 20).

Kassör: Eddie Wingren, Oscarsvägen 26, 172 37 Sundbyberg, tel. 29 62 41 (98 50 00).

Ledamöter: Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6, 115 28 Stockholm, tel. 08/61 95 53 (08/34 96 10).

Roland Lindgren, Alsåtravägen 22, 127 36 Skärholmen, tel. 08/97 53 85 (08/81 01 60).

A-lagsledare: Hans Swedberg, Dejegatan 2, 123 41 Farsta, tel. 08/64 64 15 (08/50 90 71).

A-lagstränare: Hans Mild, Åsögatan 90, 116 24 Stockholm, tel. 08/43 95 33 (08/42 72 60).

Postgiro: 65 05 84.

Ungdomsavd.:

Ordf.: Rune Andersson, Bagarfruvägen 19, 123 55 Farsta, tel. 94 48 33 (67 90 70).

Sekr.: Bengt Lenander, Larsbodavägen 80, 123 41 Farsta, tel. 94 74 32 (23 07 50).

Kassör: Harald Hedengren, Lammholmsb. 154, 127 43 Skärholmen, tel. 740 00 58 (34 00 20).

Postgiro: 40 05 52-6.

KONSTÅKNING:

Ordf.: Lars-Erik Löfman, Svartensgatan 7, 116 20 Stockholm, tel. 08/43 51 43 (08/24 91 40).

V. ordf.: Margareta Fenyi, Barnhemsvägen 52, 162 42 Vällingby, tel. 08/89 10 75.

Sekr.: Inger Borg, Karlbergsvägen 42, 113 34 Stockholm, tel. 08/32 41 45.

Kassör: Gunvor Jansson, Skebokvarnsvägen 215, 124 35 Bandhagen, tel. 08/47 72 32.

Ledamöter: Kenneth Gustafsson, Söderarms-vägen 13, 121 54 Johanneshov, tel. 08/59 11 66 (08/777 55 60 - 745 11 00).

Görel Hyden, Astrakavägen 7, 170 10 Ekerö, tel. 0756/309 35.

Hans Lindh, Bodalsvägen 20, 181 36 Li-dingö, tel. 08/765 65 05 (08/11 69 78 - 11 08 89).

Sektionens postadress: Lars-Erik Löfman, c/o Barnens Dags Riksförbund, Drottninggatan 83, 111 60 Stockholm.

Postgiro: 60 97 05-9.

ORIENTERING:

Ordf.: Lars-Erik Forsberg, Klarabergsvägen 6 A, 136 66 Handen, tel. 08/777 39 64 (08/738 33 91).

Sekr.: Bertil Wiström, Båtholmsbacken 2, 127 42 Skärholmen, tel. 08/710 49 02.

Kassör: Hans Gustavsson, Eklidsgränd 17, 123 46 Farsta, tel. 08/93 21 90 (08/23 46 30).

Tävl. sekr.: Sven Bjelkeryd, Slagruvsvägen 7, 182 34 Danderyd, tel. 08/755 94 31 (08/755 45 36).

Postgiro Orienteringssektionen 35 76 37-8. Klubbstuga Höjden, Gudö, tel. 08/776 21 70.

Stugfogde: Lars-Erik Forsberg, adr. se ovan. Postgiro Höjden-fonden 47 87 87-8.

SKIDOR:

Ordf.: Karl Harry Karlsson, Utkiksbacken 22, 117 47 Stockholm, tel. 08/45 68 17 (08/744 30 01 -02 -03).

Sekr.: Sture Danielsson, Paternostervägen 63, II, 121 49 Johanneshov, tel. 08/39 47 73 (08/10 81 88).

Kassör: Sune Hall, Johann Enbergs väg 1, 171 62 Solna, tel. 08/27 38 68 (49 89 80).

Ledamöter: Ann-Mari Hall, (adr. Sune Hall). Björn Fjellström, Styrbjörnsvägen 33, 126 51 Hågersten, tel. (08/54 00 80).

Christer Windh, Vallhornsvägen 6, 142 00 Trångsund, tel. 08/771 27 69.

Nils Ericsson, Box 32, 146 00 Tullinge, tel. 08/777 38 34.

Postgiro: 60 64 70-3.

SLALOM:

Ordf.: Bert Ackered, Älta Strand väg 53, 130 12 Älta, tel. 773 21 36.

Sekr.: Marianne Wiggers, Glanshammarsgatan 49, 124 46 Bandhagen, tel. 99 46 50 (97 02 55).

Kassör: Lars Eric Pettersson, Domherre-stigen 19, 150 24 Rönninge, tel. 0753-549 86, (24 30 80).

Postgiro: 19 32 64-9

DAMIDROTT:
Postgiro: 50 22 11-6.

TENNIS:
Postgiro: 3757-2

CURLING:
Postgiro: 40 48 63-3

BASKETBOLL:
Postgiro: 3371-2

SQUASH:
Postgiro: 3396-9

VOLLEYBOLL:
Postgiro: 3382-9

REVISORER:
Curt Berggrén, Torggatan 8, 112 65 Stockholm, tel. 56 00 80 (24 15 00).
Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.
Gunnar Rinman, Hässleholmsvägen 9, 121 53 Johanneshov, tel. 49 16 64.
Suppleanter:
Olof Dahl, Mölndalsbacken 60, 124 30 Bandhagen, tel. 86 13 35 (11 06 94).
Anna Dettner, Artemisgatan 21, 115 42 Stockholm, tel. 08/62 47 24 (08/62 47 22).

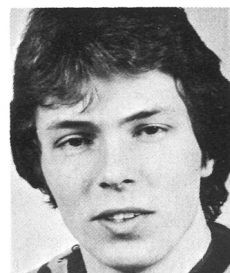
STADIONLOKALEN:
Hilding Lövdahl, Grefmagnigatan 12, III, 114 55 Stockholm, tel. 08/62 97 04.

Rangvald Gottfridson, Hågerstensv. 111, 126 49 Hågersten, tel. 19 47 27.

DJURGÅRDENS SUPPORTER CLUB:
Ordf.: Sven Öberg, Stockholmsvägen 60 c, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16.
V. ordf.: Stig Högländer, Vasavägen 119, 175 32 Järfälla, tel. 0758/390 59.
Skr.: Leif Westerdahl, Krögeravägen 22, 145 52 Norsborg, tel. 0753/824 27.
V. skr.: Kenneth Swenson, Lillåvägen 65, 121 59 Johanneshov, tel. 59 53 83.
Kassör: Bertil Peterson, Siggebovägen 32, 181 33 Lidingö, tel. 767 13 03 (21 59 50).
Klubbmästare: Ulla Flodmark, Stockholmsvägen 60 C, 181 42 Lidingö, tel. 765 46 16.
Revisorer: Nils-Gunnar Wählberg, Vinterbrinksväg 31, Saltsjöbaden, tel. 717 34 24.
Gustaf Kvint, Vittangigatan 47, 162 20 Vällingby.
Postgiro: 35 21 20-0.

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE
Ordf.: Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.
Skr.: Hansfredrik Frostell, Idunavägen 10-12, 181 60 Lidingö, tel. 766 25 68 (60 71 36).
Kassör: Folke Pontán, Boktryckarvägen 24, 126 46 Hågersten, tel. 19 81 42 (22 43 40/119).
Suppleant, klubbmästare: Thore Starck, Sigfridsvägen 4, 126 50 Hågersten, tel. 19 1747 (744 00 20).
Postgiro: 19 78 95-6.

NYA I FOTBOLLSSTYRET

Två nya i fotbollsstyret, sekreteraren Jan Henrik Barrling, son till avgående Åke; därunder Johan Björkman, i yngre dar student i Norra real och därefter direkt intresserad av Djurgårdens fotboll, som han nu blivit vice ordförande för.

Information från DIF-kansliet

Medlemskortens utsändande 1976 sker enl. följande:

Om avgiften har betalats under tiden 24 nov. 1975 - 31 jan 1976: vecka 9
1 febr - 30 apr. 1976: vecka 23
1 maj - 30 juli 1976: vecka 35
1 aug. - 31 okt. 1976: vecka 48

Vi har numera övergått till automatisk databehandling av vårt synnerligen omfattande medlemsregister och då detta fungerar bättre och bättre kan vi inte bryta de inarbetade rutinerna med manuell utsändning av medlemskortet.

Djurgårds-souvenirer

kan köpas på DIF-kansliet. (Adress och öppettider se adressförteckningen.) samt hos:

Skärholmens Bokhandel Måsholmstorget 48 Skärholmen
Olle Wänlund Sport AB Götgatan 90
Nynäs Bensinstation Grycksbovägen
Bandhagen

Utförsäljning

T-shirt gul "Text: Team Järnkamin" end. i storlekarna XL. LS. XS. Kr. 10:--
KAN ENDAST KÖPAS PÅ DIF-KANSLIET

Återförsäljare, ohoj!

Vill Ni vara med och sälja våra souvenirer? I så fall kontakta kansliet.

PRISLISTA DJURGÅRDSSOUVENIRER GÄLLER fr.o.m. 5 DEC. -75

Nr	Artikel	Beskrivning	Pris
500	Nyckelring	med DIF-sköld	4:--
503	Tändsticksask, liten	med DIF-sköld, gulmetall	8:--
504	Väggvimpel	med DIF-sköld, nylon, vit botten	6:--
505	Kortlekar	med DIF-sköld, 1 röd, 1 blå	15:--
506	Kylarmärke + nyckelring	med DIF-sköld	30:--
508	Manchettknappar	med DIF-sköld	19:--
509	Broderat märke	med DIF-sköld, lämpligt för kavaj	7:--
510	Galonmärke	med DIF-sköld, för overaller o.d.	5:--
511	Bildekal, för insida	DIF-sköld 18 x 14 cm	8:--
512	Bildekal, för insida	DIF-sköld 9,5 x 7,5 cm	4:--
514	Knappmärke	Heja-Djurgår'n	2:--
515	Knappmärke	Ur-Djurgårdare, klockform	3:--
517	Slips	med DIF-sköld, enfärg blå	20:--
520	T-shirt	Gul, "Lycka är att vara Djurgårdare"	20:--
522	Frottéhandduk 42 x 70 cm	Gul, "En Djurgårdare kastar aldrig in handduken"	15:--
523	Väskmärke	DIF-sköld 5,5 x 4,5 cm	3:--
524	Halsduk 130 cm	Blå-röd-gul tvärrandig med sköld	28:--
525	Mössa	Blå-röd-gul med sköld	20:--
526	Glasunderlägg	Förpackningar om 10 st	5:--
527	Tuffa Viktor	Fotbollsversionen	15:--
528	Sedelklämma	Blå med DIF-sköld i guld	8:--
529	T-shirt	Blå, med DIF-sköld i autent. färger + text "Djurgår'n Sweden"	20:--
530	Tändstickor	Förpackning om 10 askar. Guldfärg med DIF-sköld + text "Lycka osv."	5:--
531	Skärmössa	Blå-röd-gul + DIF-sköld	10:--

med reservation för prisändringar.

Kan beställas genom inbet. å vårt postgiro 5 69 16 - 0.

Sändes även mot postförskott, då porto och p.f. avgift tillkommer.

OK-batteriet

kvalitet och pris
som tål att jämföras

Volvo 12 volt	193:–
VW 12 volt	183:–
Opel 12 volt	179:–
Saab 99	193:–
Ford Taunus 6 volt	120:–

låga priser och återbäring **OK**

